

Obsah

1 díl - Boží národ dnes	2
2 díl - Pozadí konfliktu, který je před námi	21
3 díl - Náš osobní život v centru velikého konfliktu	27
4 díl - My jsme bohové v našem životě místo Boha a Krista	43
5 díl - Neznáme osobně a důvěrně Boha a Krista, to je problém všech problémů	56
6 díl - Přiznejme hříchy a číňme pokání	69
7 díl - Odpusťme všechno všem.....	84
8 díl - Vyznávejme citová zranění, abychom se uzdravili	99
9 díl - Nechme na Bohu ochranu, spravedlnost a nepomlouvejme	115
10 díl - Přerušme spojení s okultismem a světskými ambicemi	125
11 díl - Jak žít po novém začátku	133
12 díl - Nový začátek s Bohem a Kristem	148

1. díl - Boží národ dnes.

Kategorie, která označuje změněného člověka.

Nového člověka neboli biblickým jazykem řečeno, znovuzrozeného člověka.

Dobrá, ale kdo je dnes Božím Izraelem?

Věřím, že na základě Bible můžeme určit, kdo je Božím národem dnes. Bůh ve svém Slovu zjevil dvě nejdůležitější pravdy. To jsou základní biblické pravdy a současně jsou i spásonosné. Na základě těchto dvou pravd můžeme rozlišit, kdo je Boží národ a kdo není. Které jsou to dvě pravdy?

První pravda je, že Bůh není Trojice.

Co to znamená? Že je Bůh jeden, a že je to Otec. Že je Ježíš Kristus zrozený Syn Boha Otce, a že Svatý duch je Boží duch sjednocený s Kristovým duchem.

Já věřím tomu, že je toto základní biblická pravda.

Druhá následující nejdůležitější biblická pravda, která je založená na té první, je Kristus v nás. Co to znamená? To znamená, že Kristus svým duchem přebývá v těch, kteří ho přijímají vírou. Takže první pravda, na základě, které se odlišujeme od ostatních, je naše víra v jednoho jediného samostatně existujícího Boha, který má Syna Ježíše Krista.

A Svatý duch je vlastně Boží duch, kterého Bůh v jedné chvíli dal svému Synu Ježíši Kristu, aby Syn mohl být jako Otec.

Všemohoucí a všudypřítomný, a aby mohl přijít a přebývat v nás. A to, že přebývá v nás je další důležitá biblická pravda, protože tím, že přebývá v nás, On nám předává svůj život, který zvítězil nad hříchem i smrtí před 2000 lety.

Skrze tyto dvě pravdy, že Bůh není Trojice neboli, že Ježíš je skutečný, doslovný a zrozený Syn Boží, a že Syn Boží žije v nás. Tato pravda se nazývá Kristus v nás. A na základě těchto dvou pravd můžeme rozlišit Boží národ od ostatních. Nejenom, že jsou to nejdůležitější pravdy, na základě, kterých se Boží národ odlišuje od ostatních, nýbrž jsou to spásonosné pravdy, na základě, kterých máme mít zkušenost. Pokud nezažijeme zkušenost s těmito dvěma pravdami, tak za prvé nejsme spasení a už vůbec nemůžeme jít vstříc konfliktu, který přichází. Bůh s námi prostě nemůže pracovat. Nemůže nás připravit na to, co bude následovat, pokud neprožíváme tyto dvě pravdy skrze zkušenost.

Podíváme se trochu podrobněji, co Bible říká o těchto dvou pravdách. Pro začátek, co říká o těch, kteří popírají tyto dvě pravdy, že je Bůh jeden, a že má zrozeného Syna, a že ten Syn žije v nás. Nazývá je antikristem.

Uvědomte si, jak vážné obvinění to je, když jsou v Bibli ti, kteří popírají tyto pravdy, nazváni antikristem.

Přečteme si to v Bibli. Budeme číst

1. Janovu 2:22-25.

"Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus?

To je ten antikrist, který popírá Otce i Syna. Kdo popírá Syna, nemá ani Otce.

Kdo vyznává Syna, má i Otce. Ať ve vás tedy zůstává to, co jste slyšeli od počátku.

Zůstane-li ve vás, co jste slyšeli od počátku, zůstanete i vy v Synu i Otcí. A to je zaslíbení, které on nám dal: život věčný (1. Janova 2:22-25)

Takže vidíme, že věčný život přímo souvisí s pravdou o Otci a Synu.

Můžeme to vidět na základě toho, co čteme.

Takže pokud popíráme pravdu o Otci a Synu, bible o nás říká, že jsme antikrist.

A to znamená, že jsme proti Kristu. Pravda o Otci a Synu znamená, že existuje Bůh Otec, který má zrozeného Syna. Neexistuje Bůh, který se skládá ze tří sobě rovných osob Božství, které se nazývají Otec, Syn a Svatý duch.

Ne. Bible říká, že je Bůh skutečný Otec, který má skutečného Syna. Nejenom, že jsou tak nazváni. Oni tím skutečně jsou. A Otcův duch neboli Svatý duch není třetí osoba Božství, nýbrž Jeho duch, jeho součást a On dal tohoto ducha svému Synu o Letnicích, aby Jeho Syn mohl být všemohoucí a všudypřítomný, aby nám potom Syn tímto způsobem skrze svoji všudypřítomnost mohl dát svůj život.

Všem křesťanům po celém světě, kteří v Něj věří, aby jim dal svůj vítězný život, který zvítězil nad hříchem, smrtí i satanem. Tyto pravdy jsou skutečně slavné a opravdu je potřeba, abychom se s Ním sjednotili. Ale musíme pozorně dbát na to, co říká Bůh. Proto vás prosím, pokud nejste zakotveni v těchto pravdách, abyste si vše ještě jednou přehodnotili.

My se teď podíváme na to, co dál říká Bible. 1. Janova 4:2-4. Znovu budeme číst o antikristu.

"Podle tohoto poznávejte Božího Ducha: každý duch, který vyznává Ježíše Krista příšlého v těle, je z Boha. Žádný duch, který Ježíše nevyznává, ovšem není z Boha, ale je to ten duch Antikrista, o němž jste slyšeli, že má přijít. Už teď je na světě!

Vy jste však z Boha, drazí a zvítězili jste nad nimi.

Ten, který je ve vás, je totiž větší než ten, který je ve světě."
(1. Janova 4:2-4)

Takže vidíme, že ten, kdo popírá, že Kristus přichází, aby žil v nás, je také nazván antikristem. Když říkám antikrist, to se nemusí vztahovat na nějakou osobu, která je antikrist.

Všeobecně se mluví o něčem, co je proti Kristu, o něčem, co je v rozporu s Bohem a s tím, co zjevil ve svém Slovu. To samozřejmě neznamená, že se někdo nemůže stát antikristem v budoucnosti, ale to teď není téma. Někdo možná řekne, že se toto týká Kristova příchodu v těle neboli na Kristův příchod v lidské přirozenosti, ale ve čtvrtém verši vidíme, že se říká, že je větší ten, který je v nás než ten, který je ve světě.

Takže kontext tohoto verše je, že přichází, aby žil v nás věřících. Nový zákon všeobecně mluví o tom, že Kristus přichází, aby žil v nás.

O tom, že nám dává život.

Takže je jasné, že učení antikrista popírá, že Ježíš přichází, aby žil v nás.

Přečteme si 2. Janovu 1:7.

"Do světa totiž vyšla spousta bludařů, kteří nevyznávají Ježíše Krista přišlého v těle.

Každý takový je bludař a antikrist." (2. Janova 1:7)

Znovu stejné potvrzení. Toto jsou vážná varování a upozornění, která jsou v Bibli.

V této době ve světě existuje hnutí, které nazýváme ne-trojiční hnutí. To je neformální hnutí, které odmítá učení, že je Bůh Trojice. Takže oni pochopili, že Bůh není Trojice a přijali pravdu, že je Ježíš skutečný, doslovný Syn Boží.

A jedna část těchto ne-trojičních přijala i tuto druhou pravdu, že Kristus žije v nás.

Tato část ne-trojičních je opravdu Božím národem v tom nejužším smyslu.

Oni jsou znovuzrození, oni mají zkušenost s Bohem, zkušenost s Kristem, zkušenost znovuzrození. Oni mají věčný život a oni jsou spasení.

Ale existuje jedna část ne-trojičnických, která nepřijala tuto druhou pravdu.

Oni přijali pravdu, že je Kristus Syn Boží, ale nepřijímají pravdu, že Kristus skutečně musí přebývat v nich.

Doslovně a skutečně. Že se svým duchem sjednocuje s naším duchem. Proto obzvláště je při této příležitosti vyzývám, aby se přezkoumali

v souvislosti s tím učením, protože toto učení přímo souvisí s jejich spasením.

Pokud nevěříte, že je znovuzrození, když Ježíš přichází, aby žil v nás anebo, aby v nás přebýval, v tom případě nejste znovuzrození. Nemůžete mít tu zkušenost, pokud tomu nevěříte.

Proto vás prosím, abyste se ještě jednou přezkoumali v souvislosti s tím.

Teď si ještě něco přečteme o těchto pravdách.

Podíváme se do 2. Janova listu 1:9-11, kde se dávají do souvislosti tyto dvě pravdy.

Tedy Kristus v nás a pravda o Otci a Synu.

"Každý, kdo nezůstává v Kristově učení, ale opouští je, ztrácí Boha."

Které je to Kristovo učení?

Právě to, o kterém jsme si četli v 2. listu Janově 1:7,

že On přichází, aby žil v nás - Kristus v nás. To je

nejdůležitější Kristovo učení. Kdo zůstává v jeho učení, ten

má Otce i Syna. Takže to jsou dvě propojené pravdy. Kdo má

Krista, ten má Otce i Syna. Proč?

Protože když Kristus přijde, aby žil v nás, současně s Kristem přichází i Bůh Otec.

Jakým způsobem?

Bůh dal v jednom okamžiku o Letnicích Kristu svého Svatého ducha v plnosti,

aby nám Kristus mohl dát svůj život, který prožil před 2000 lety, ve kterém zvítězil nad hříchem a smrtí. Takže, když Kristus přichází, aby žil v nás, On přichází společně s Otcem, protože jsou sjednoceni v duchu neboli skrze Svatého ducha. Pokračujeme v tom verši. 2. list Janův 1:9-11.

"Pokud k vám někdo přichází s jiným než tímto učením, nepřijímejte ho do domu ani ho nevítejte. Kdo ho vítá, má účast na jeho zlých skutcích."

Vidíme, jak je to závažné.

Dvě nejdůležitější biblické pravdy jsou, že Bůh není Trojice neboli že je Kristus skutečný, doslovný zrozený Syn Boží.

Druhá nejdůležitější pravda je, že Kristus žije v nás.

To je tak závažné, že zde apoštol říká, že s lidmi, kteří to popírají, se nemáme přátelit. Uvědomte si, jak je to závažné.

A předtím je nazval bludaři a antikristy. Prosím vás, abychom se všichni přezkoumali v souvislosti s těmito věcmi. Teď si ještě přečteme, jak úzce toto souvisí s naším věčným spasením.

Budeme číst: 1. list Janův 5:9-13.

"Když přijímáme lidské svědectví, oč větší je svědectví Boží! A toto je svědectví, které Bůh vydal o svém Synu. Kdo věří v Božího Syna, má svědectví sám v sobě.

Kdo Bohu nevěří, udělal z něj lháře, neboť neuvěřil svědectví, které Bůh vydal o svém Synu.

A to svědectví je toto: Bůh nám dal věčný život a ten život je v jeho Synu. Kdo má Syna, má život, kdo nemá Syna Božího,

nemá život. Tyto věci píšu vám, kteří věříte ve jméno Božího Syna, abyste věděli, že máte věčný život."

(1 Janova 5:9-13)

Z tohoto textu vidíme, že Bůh nejdříve vydává svědectví, že je Ježíš Kristus Jeho Syn, a že je to Jeho neboli Boží nejdůležitější svědectví. Potom říká, že je v Jeho Synu věčný život, a že ten, kdo má Syna, má život.

Takže vidíme skrze tento text, že jsou zde tyto dvě pravdy jasně vyloženy.

Že Bůh není Trojice, a že Kristus musí žít v nás.

Budeme se ještě chvíli věnovat těmto slavným pravdám.

Jan 20:30-31.

"Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu."

Vidíte, jak je to slavné?

Tedy víra v to, že je Ježíš Kristus neboli Spasitel, ale současně i Syn Boží. Potom se říká, že když věříme v Jeho jméno, tak máme život věčný. Toto jsou opravdu nejdůležitější biblické pravdy, které se týkají naší věčné existence.

Budeme pokračovat:

Jan 1:12-13.

"Ale těm, kteří ho přijali, dal právo být Božími dětmi – všem těm, kdo věří v jeho jméno. Takoví nejsou narozeni z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha."

Na základě těchto veršů vidíme, že se stále opakuje víra v Jeho jméno, ve jméno Syna Božího. Takže ti, kteří věří v Jeho jméno, jsou znovuzrození.

Co znamená věřit ve jméno Syna Božího?

To znamená věřit tomu, že On je Syn Boží. To je Jeho jméno. Nemůžete Synu Božímu dávat nějaké jiné atributy. Nemůžete říct, že je druhá osoba Božství. Nemůžete říkat, že je Bůh, ale vystupuje pod jménem Boží Syn. Ne.

On je Syn Boží. To je jeho identita a jeho jméno. On je Bohem v přirozenosti, protože je jeho Otec Bohem, ale jeho jméno není Bůh. Jeho jméno je Syn Boží.

Prosím vás, abychom všichni ještě jednou popřemýšleli o těchto pravdách. To jsou nejdůležitější biblické pravdy. Jak jsem již řekl, to jsou spásonosné pravdy, které se týkají našeho věčného života. My se nemůžeme připravit na poslední události, pokud nejsme znovuzrození a pokud nepřijímáme tyto slavné pravdy. Teprve když se znovu narodíme z Boha, On nás může připravit na to, co bude následovat.

Ještě si o tom něco přečteme:

Jan 3:16-18.

"Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život. Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něj spasen. Kdo v něho věří, nebude souzen, kdo nevěří, je už odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Božího Syna."

(Jan 3:16-18)

Jak můžeme vidět z tohoto textu, Bůh ukázal svoji lásku vůči člověku tak, že dal svého Syna. Plán spasení je v tom, že Syn nepřišel, aby nás odsoudil, ale aby nás spasil. A spasení budou ti, kteří věří ve jméno jednorozeného Syna Božího. Takže ve verších u Jana 3:16-18 se vlastně nachází shrnutí celého plánu spasení.

Víra ve jméno jednorozeného Syna Božího je spásonosná víra. To znamená, že pokud to přijmeme celým srdcem a pokud

věříme tomu, že nám On dá svůj spásonosný život, že hlavním důvodem, proč přišel na tuto zem bylo, aby prožil ten život a zvítězil nad hříchem, smrtí a satanem, a aby nám to mohl předat skrze ducha, abychom mohli být spaseni.

Takže pokud tomuto uvěříme, tak dostaneme Jeho život.

Ale pokud nevěříme tomu, že nám On musí dát svůj život, tak ho nedostaneme. Proto ještě jednou vyzývám všechny ne-trojiční, ale i ostatní, aby přemýšleli o tom, co znamená znovuzrození.

Co znamená přejít ze smrti do života? Co znamená, když přijmete, že je Ježíš Syn Boží, a abyste ho přijali, aby ve vás žil? Abyste přijali, že je potřeba, aby ve vás přebýval poté, co v Něj uvěříte.

Budeme ještě pokračovat. Koloským 1:27.

Toto je známý verš.

"Kristus je ve vás! Ta naděje slávy!"

Tímto veršem jsem chtěl jenom potvrdit, že Kristus přichází, aby žil v nás. Když uvěříme ve jméno jednorozeného Syna Božího, On přichází, aby žil v nás.

To je nejslavnější biblická pravda. Kristus v nás.

Pokračujeme. 1. list Janův 4:15. Dávejte pozor na to, co budu říct.

"Kdokoli vyznává, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu." Takže pokud vyznáme, že je Ježíš Syn Boží, Bůh je v nás. Viděli jsme, že v nás nepřebývá jenom Kristus, ale i Bůh. Jakým způsobem?

Když k nám přichází Kristus, přichází současně i Bůh. Proč? Protože Kristus i Bůh jsou sjednoceni jedním duchem. Svatým duchem. Božím Svatým duchem, kterého On dal Synovi, aby Syn mohl přebývat v nás a dát nám svůj život.

A tímto způsobem, pokud vyznáváme Ježíše jako Božího Syna, k nám přichází i Bůh.

Podíváme se ještě na jeden verš.

1. list Janův 5:1-5.

"Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, je zrozen z Boha."

Tady se krátce zastavíme.

Zde se říká, že ten, kdo věří, že je Ježíš Kristus, a to znamená, že ten, kdo věří, že je Ježíš Mesiáš, ten je zrozen z Boha.

Ale to může někdo říct, i když nevěří pravdě o Otci a Synu.

Někdo, kdo věří ve Trojici stejně jako skoro celý křesťanský svět.

On může říct: "Já věřím, že je Ježíš opravdu Kristus neboli Mesiáš, a to znamená, že jsem zrozen z Boha."

Ale my jsme viděli, že ten, kdo věří ve jméno jednorozeného Syna Božího, že On je spasen, že On má věčný život, a že On je zrozen z Boha.

Ale jak s tím můžeme spojit tento verš?

Protože někdo může říct, že pouze vírou v to, že je Ježíš Kristus neboli Mesiáš, že to stačí k tomu, aby se narodil z Boha. Já říkám, že nestačí. Teď uvidíme v Bibli, že víra v Ježíše jako Krista neboli Mesiáše znamená, že v Něj věříte jako v Syna Božího.

To znamená, že věříte, že je Ježíš Mesiáš. Mesiáš je to stejné jako Syn Boží.

To je pravá biblická víra.

Budeme pokračovat ve čtení.

"Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, je zrozen z Boha. Každý, kdo miluje toho, který zplodil, miluje i toho, který se z něj narodil. V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká, neboť kdo se narodil z Boha, přemáhá svět. A to vítězství, které přemohlo svět, je naše víra."

Podívejte se teď.

"Kdo jiný přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?" (1.Janova 5:1-5)

Víra v Ježíše jako Krista znamená, že věříte v Ježíše jako ve skutečného Syna Božího. Ne jako Ježíše Boha, který se představuje jako Syn anebo jako druhá osoba Božství. Ne, ne.

Nýbrž že věříte v Jeho jméno a Jeho jméno je Syn Boží. On je opravdu skutečný a doslovný Syn Boží. Podíváme se ještě na jeden verš, který potvrzuje to, co jsem teď řekl, že pokud věříte, že je Ježíš Kristus, tak to znamená, že věříte, že On je Syn Boží, a že Mesiáš je to stejné jako Syn Boží.

A to je pravá biblická víra. Jan 11:27.

Dávejte pozor, co říká Marta.

"Řekla mu: „Ano, Pane. Já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš (Kristus), SYN BOŽÍ, který má přijít na svět.“

Takže těm, kteří věděli, že má přijít Mesiáš, Bůh zjevil v pravý čas, že On je ve skutečnosti Syn Boží.

Že je Mesiáš - Syn Boží.

Já vím, že to mnozí popírají a říkají:

"Mesiáš nemusí znamenat, že On je Syn Boží.

Může být syn Boží podobně, jako to byli proroci anebo jako jsou andělé."

Ale ne.

Mesiáš znamená zrozený Syn Boží, zrozený z Boha. Bůh ho zrodil. On je roven Bohu v přirozenosti a charakteru, ale On je Syn Boží. To je jeho jméno. Takže když přijmeme, že je Ježíš Mesiáš neboli když přijmeme, že je Ježíš Syn Boží, když přijmeme jeho jméno, a to znamená, že je zrozený Syn Boží, když uvěříme v to jméno, my se znovu narodíme.

Samozřejmě pokud věříme tomu, že znovuzrození znamená, že Ježíš přichází, aby žil v nás. Ale řekli jsme, že když se znovuzrodíme, když Kristus přichází, aby žil v nás, to znamená, že současně přichází Bůh s Kristem.

V tomto smyslu se skrze znovuzrození sjednocujeme s Bohem i s Kristem skrze Svatého ducha, jak jsem již řekl. Zde je jeden verš, který to potvrzuje.

Jan 14:16-20.23.

Já pak požádám Otce a dá vám jiného Utěšitele, aby s vámi zůstal navěky, totiž Ducha pravdy," takže Ježíš říká, že přijde Utěšitel nebo duch neboli Svatý duch

"jehož svět nemůže přijmout, neboť ho nevidí a nezná."

A co říká Ježíš? Kdo je tím duchem pravdy?

"Vy ho však znáte, neboť žije u vás a bude ve vás."

Takže to se vztahuje na Ježíše Krista. Tady je pokračování, kde Ježíš říká, že je to vlastně On.

"Nenechám vás jako sirotky, přijdu k vám. Ještě kratičko a svět mě neuvidí, ale vy mě uvidíte. Protože já žiji, budete žít i vy."

Takže, když v nich Ježíš začne duchem přebývat, oni přijmou život, a proto zde On říká: "I vy budete žít.

V ten den (když přijmete věčný život) poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně a já ve vás." To jsem již řekl, že když se sjednocujeme s Kristem, sjednocujeme se současně i s Bohem, a to je ta jednota - Bůh i Kristus v nás skrze Svatého ducha.

"Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek."

Toto jsou opravdu slavné biblické pravdy. A já vás vyzývám, abyste o nich vážně přemýšleli. Ještě jeden verš, který toto potvrzuje. Římanům 8:9-10.

"Přebývá-li však ve vás Boží Duch, pak nežijete v těle, ale

v Duchu." Pokud ve vás Boží duch opravdu přebývá.

"Kdo nemá Kristova Ducha, ten není jeho.

Je-li Kristus ve vás, pak je sice tělo kvůli hříchu mrtvé, ale duch žije díky spravedlnosti."

Takže vidíme, že v nás musí být Boží duch i Kristův duch. Jak je to možné? Protože jsou sjednoceni jedním duchem, Svatým duchem a potom přijdou, aby žili v nás. A potom vidíme pokračování verše:

"Je-li Kristus ve vás" skrze Krista v nás se nesjednocujeme jenom s Kristem, nýbrž i s Bohem.

Ale proč klademe důraz na Krista v nás?

Proč se klade důraz na Syna?

Protože Syn nám musí dát spásonosný život. Ten život nás spasí, protože ten život byl v lidské přirozenosti na této zemi a zvítězil nad hříchem, satanem i smrtí.

A proto je "Kristus v nás" spásonosná pravda, kterou Kristus přinesl ode dne Letnic.

Přečteme si jeden verš, který toto shrnuje.

1. Korintským 6:17.19.

"Kdo se však spojuje s Pánem, je s ním jeden duch."

Z kontextu vidíte, že Pánem je Ježíš Kristus.

"Copak nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který je ve vás, a kterého máte od Boha? Už nepatříte sami sobě."

Takže když se spojíme s Pánem, jsme s ním jeden duch.

A to znamená, že se stáváme chrámem Svatého ducha, kterého jsme dostali od Boha. To je ta pravda, o které jsem mluvil.

Bůh i Kristus přicházejí, aby žili v nás skrze Svatého ducha.

Svatý duch je Otcův duch neboli Boží duch, který byl dán Kristu, aby v nás Kristus mohl přebývat.

Tedy Svatý duch je současně Kristův duch i Otcův duch.

A my jsme spaseni skrze Svatého ducha. Když přijmeme Svatého ducha, my jsme spaseni neboli znovuzrozeni.

Ale musíme znát identitu Svatého ducha.

To není třetí osoba Božství neboli bůh svatý duch, nýbrž je to Ježíš Kristus, který nám dává svůj život. Život, který zvítězil nad hříchem a smrtí, a současně se ve Svatém duchu nachází i Bůh Otec.

Takže to je sjednocení s Bohem Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem, který nám dává svůj život, který prožil na planetě zemi před asi 2000 lety. Toto jsou nejslavnější biblické pravdy, o kterých jsem přesvědčen, že je Boží národ má dnes k dispozici nejenom na papíře, nýbrž i skrze zkušenost. A proto je dnes Boží národ spasen.

My jsme spaseni, bratři a sestry, přátelé a ostatní, kteří nás sledujete.

Ti, kteří zažívají tyto dvě pravdy skrze zkušenost, jsou spaseni. My máme věčný život a my se musíme připravovat na konec.

Na to, co přichází.

A ti, kteří nemají tyto dvě pravdy, ti, kteří nejsou sjednoceni ve zkušenosti s těmito dvěma pravdami, se musí nejdřív znovuzrodit, aby se mohli začít připravovat na to, co přichází. Podmínkou je znovuzrození.

Spasení neboli věčný život, který získáváme přijetím Ježíše Krista do srdce, do našeho života, a to znamená, že se současně sjednocujeme i s Bohem.

Budeme pokračovat dál.

Pokud je Boží národ spasen a má věčný život, proč se musíme připravovat, jak jsme to již řekli? Protože věřím, že Boží národ ještě není připravený na to, co bude následovat. Na to největší soužení, o kterém Bible mluví. Boží národ nedospěl duchovně na takovou úroveň, aby dokázal obstát v době, která přichází. Ale jakým způsobem obstát?

Aby obstál v tom smyslu, že zůstane věrný Bohu.

Aby Bůh skrze něj mohl zjevit svůj charakter, a aby Boží národ obhájil Boží jméno a Boží čest před celým vesmírem. Takovou přípravu potřebujeme a podmínkou je to, že se musíme znovuzrodit, aby nás Bůh mohl připravit. Bible skutečně mluví o tom vysokém standardu, kterého Boží národ musí dosáhnout. Přečteme si o tom nějaké verše.

Přečtěme si Zjevení 14:1-5.

"A hle, spatřil jsem Beránka, stojícího na hoře Sion a s ním sto čtyřiačtyřicet tisíc těch, kteří měli na čelech napsané jeho jméno a jméno jeho Otce. Zpívali jakoby novou píseň před trůnem a před těmi čtyřmi bytostmi i před těmi starci. Tu píseň se nikdo nemohl naučit, jen těch sto čtyřiačtyřicet tisíc vykoupených ze země.

To jsou ti, kteří se neposkvřili se ženami, neboť jsou panicové. To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde; ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi. V jejich ústech nemá místo lež; jsou bez vady (před trůnem Božím)."

Zde vidíme, že 144 000 jsou dokonalí, a že zpívají píseň, kterou nikdo jiný nezná.

Uvidíme později, zatímco zpívají tu píseň, jejich zkušenost, kterou budou procházet.

V kontextu Bible neboli v kontextu Zjevení vidíme, že 144 000 jsou ti, kteří budou na konci čekat Krista živí.

To je ta generace Božího národa, která je dokonalá, která může stát před Synem člověka, která může obhájit Boží jméno, a která dokáže zůstat věrná Bohu až do konce i v době největšího soužení.

Podívejme se teď do Zjevení 15. kapitoly.

Jenom o něco níž, kde se prakticky mluví o stejné skupině lidí,

kteřá obstála v krizi, kteřá bude následovat v blízké budoucnosti.

Zjevení 15:2-3.

"Uviděl jsem jakoby skleněné moře smíšené s ohněm a také ty, kteří zvítězili nad šelmou, nad jejím obrazem a nad číslem jejího jména. Stáli na tom skleněném moři, měli Boží loutny a zpívali píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovu: „Veliké a předičné jsou tvé skutky, Pane Bože Všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou tvé cesty, Králi národů!"

Vidíme, že jedna skupina zvítězí a přemůže šelmu, znamená šelmy, obraz šelmy a jméno šelmy.

A víme, že poslední veliký konflikt se bude odvíjet kolem znamení šelmy a ostatních věcí, které souvisejí se znamením šelmy.

A ta jedna skupina bude zase, jak jsme si četli o 144 000, zpívat píseň, s tím rozdílem, že se zde nazývá píseň Mojžíšova. To je ve skutečnosti stejná skupina lidí.

A kteřá je Mojžíšova píseň?

Mojžíšova píseň je píseň vysvobození Božího národa mocnou Boží rukou.

To je píseň, ve které se zpívá o zkušenosti vysvobození.

To se nachází ve 2. Mojžíšově, 15. kapitole, kdy Boží národ po vysvobození z Egypta Boží rukou začal zpívat tu píseň.

Píseň vysvobození, píseň zkušenosti vysvobození.

Takže věřím, že poslední generace, kteřá obhájí Boží čest a Boží jméno a zůstane věrná Bohu, a to je těch 144 000, bude mít skutečně jednu zvláštní zkušenost. My jsme pozvaní, abychom byli mezi 144 000, aby Bůh mohl obhájit svoje jméno skrze nás.

Nevedeme boj, abychom byli spaseni, my jsme už spaseni.

My, kteří jsme sjednoceni s těmi dvěma pravdami, o kterých jsem hovořil, že Bůh není Trojice, že Bůh za nás dal svého

Syna, že je Ježíš skutečný Syn Boží, a že Syn Boží musí žít v nás. Pokud jsme sjednoceni s těmito pravdami, tak jsme znovuzrození.

Veliký konflikt, který je před námi se nebude týkat spasení Božího národa, ale bude se týkat obhajoby Boží cti. Musíme si být vědomy, do čeho se pouštíme.

Co je před námi, co je cílem? Co je smyslem toho, co bude následovat? Věřím, že skrze tuto sérii přednášek odpovíme i na tyto otázky.

Bible opravdu hovoří o tom vysokém standardu, kterého Boží národ musí dosáhnout na konci časů.

Přečteme si v souvislosti s tím, ještě jeden verš.

Jakub 1:4.

"A vytrvalost ať je dovršena skutkem, abyste byli dokonalí a neporušení, prosti všech nedostatků."

Přečteme si ještě:

Efezským 4:1-15.

"Ten, který sestoupil, je právě ten, který vystoupil vysoko nad všechna nebesa, aby naplnil všechno." Takže to je Ježíš Kristus. Potom mu Bůh dal Svatého ducha, aby mohl žít v nás a dát nám dary.

"A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele, aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby, k budování Kristova těla, až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti."

Takže toto je standard.

"Pak už nebudeme nedospělí (nemluvňata), nebudeme zmítáni a unášeni závanem kdejakého učení lidskou falší, chytráctvím a lstivým sváděním k bludu.

Buďme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista.

On je hlava."

Bratři a sestry, vidíme, jaké jsou to standardy.

To jsou vysoké standardy, které jsou postaveny pro Boží národ poslední doby.

Proto věřím, že tato série bude ideální příležitostí k tomu, abychom se přezkoumali.

A abychom zjistili, co od nás Bůh očekává, a abychom konkrétním způsobem přispěli k našemu duchovnímu růstu.

Já věřím, že nám Bůh dal odpovědi a já se s vámi o ně rozdělím skrze tuto sérii.

A teď konkrétně uvedu, jaké odpovědi dostaneme skrze tuto sérii.

- jak duchovně dozrát (dospět) v Kristu To se týká přípravy charakteru.

- jak se více sblížit s Bohem a Kristem. Tedy jak se jim můžeme dát k dispozici, aby nás připravili.

- jak si zamilovat Boha, Krista a lidi ještě více než doposud.

- jak být radostný v Bohu a Kristu a nejenom v našich osobních potěšeních.

- jak mít pokoj

- jak mít čisté svědomí

- jak odolat hříchům, některým potěšením a zájmům.

- jak se emocionálně uzdravit

- jak zavřít dveře silám temnoty

- jak si být jistý svým spasením

A ještě mnohem víc.

Doufám, že to pro vás bude zajímavé, že dostanete odpovědi na to, co vás zajímá,

že to pro vás bude mít praktický přínos pro vaše duchovní dozrávání.

Na konci první přednášky přečtu jeden verš, o kterém si myslím, že je charakteristický právě pro dnešek.

Efezským 5:15-17.

"Dávejte si dobrý pozor na to, jak žijete, abyste si nepočínali jako nemoudří, ale jako moudří; nepromarněte tento čas, neboť nastaly dny zlé. Proto nebuďte nerozumní, ale hleďte pochopit, co je vůle Páně."

Děkuji, že jste byli se mnou a zvu vás, abyste byli se mnou i během ostatních přednášek, o nichž jsem přesvědčený, že budou ještě zajímavější.

2. díl - Pozadí konfliktu, který je před námi.

- Co to vlastně znamená?

Že budeme milovat Boha a Krista v té míře, že budeme připraveni i vlastním životem bránit jejich čest. Takže Bůh musí ukázat, že systém vlády, který představuje Lucifer, je zničující, ale Bůh může používat pouze spravedlivé a férové prostředky. Na druhé straně, satan nebude používat spravedlivé a férové prostředky, nýbrž bude používat všechny prostředky na tomto světě, které má k dispozici, aby ukázal, že je jeho systém údajně lepší, a že vytváří lepší a šťastnější lidi. Přečteme si citát z jedné knihy, který mluví o tom, co jsem řekl, a o kterém věřím, že je inspirovaný Bohem.

Tento citát je z knihy Touha věků.

"V člověku má být obnoven Boží obraz. Při zdokonalování lidské povahy jde o Boží čest i čest Kristovu."

(EGW, DA p590)

Autorka jasně říká, že dokonalost našeho charakteru souvisí s Boží a Kristovou ctí.

Tím způsobem budeme bránit Boží a Kristovu čest.

To je podobné, jako kdyby někdo vašeho otce nebo matku obvinil za něco, co je lež

a vy byste byli připraveni bránit jejich čest, protože je znáte.

Ale pokud je neznáte, tak jak můžete bránit jejich čest?

Takže nejenom, že musíme být spaseni a znovu-zrozeni, ale musíme duchovně dozrát, abychom tolik milovali Boha

a Krista, že budeme připraveni bránit jejich čest,

a že pochopíme, že je to vlastně pozadí konfliktu, který je před námi.

Tedy obhajoba Boží a Kristovy cti.

Je velmi důležité, aby Boží národ v této době věděl, proč se má připravovat.

My se nepřipravujeme na to, abychom byli spaseni. My se připravujeme, abychom dokázali obstát v těžkých chvílích, abychom zůstali věrní Bohu a ukázali, že nám Bůh stačí. Že nám Kristus stačí, a že nepotřebujeme tento svět, že nepotřebujeme to, co tento svět nabízí. Dokonce, že pro nás ani život není tak důležitý, a tím ukážeme, že nám stačí Bůh a Kristus. A takto se skrze náš život ukáže, jaký je Bůh a Kristus.

Budeme bránit Boží čest před celým vesmírem, a to nakonec bude potvrzeno i u soudu. Ještě řeknu několik věcí v souvislosti s tímto tématem. Veliký spor mezi nebem a silami temnoty na zemi existuje kolem 6000 let. Takže Boží a satanovy principy existují skoro stejnou dobu. Kristovi lidé, to jsou ti, kdo mají Krista v sobě, proti zbytku světa, který patří satanovi se vším, co tento svět nabízí.

Takže to je veliký spor.

Abychom viděli, kteří lidé jsou lepší, spravedlivější a šťastnější a čí vláda vytváří lepší a šťastnější lidi.

Jak víme, co dělá Kristus v nás?

Mění srdce, mění přirozenost, činí lidi dobrými a spokojenými.

Lidé se takovými stávají v Něm.

Díky Jemu. Kvůli tomu, že je takový, jaký je. Protože i Bůh je takový, jaký je.

To je v podstatě služba z lásky kvůli Božímu a Kristovu charakteru.

A co dává satan?

Satan dává vše, co patří do tohoto světa. On to dává svým lidem, aby to vypadalo, že jsou oni lepší a šťastnější, a že nepotřebují Boha. A co to vlastně satan a tento svět nabízejí?

Moc, vliv, bohatství, vzdělání, zábavu, kulturu, filmy, hudbu, sport, falešné duchovno, falešné náboženství a všechno ostatní, co nabízí tento svět a co je pod satanovou kontrolou.

Dávejte teď pozor.

Na jedné straně ti, kteří mají Krista a nic jiného, kteří se zřekli všeho, co nabízí tento svět, když poznali Krista. A na druhé straně satan se zbytkem světa a všemi těmito přednostmi, které on dává svým lidem.

Zde se brání Boží čest.

Copak nevidíte, jak je důležité, aby se Boží národ zřekl všeho, co patří satanovým principům vlády?

My musíme ukázat, že nám Kristus stačí. To ukázal Ježíš na kříži, když souhlasil s tím, že zemře navěky, protože mu Bůh stačil. Láska vůči Bohu pro něj byla dostačující, že byl dokonce připravený přestat existovat. Tím způsobem On navždy zjevil Boží charakter. Ale nyní je potřeba, aby to zjevil skrze svůj národ.

Je potřeba, aby Kristovi poddaní, svatí služebníci ukázali, že jim stačí Kristus, že jim stačí Bůh, že nepotřebují nic, co nabízí satan. Principy, které nabízí satan, neboli principy tohoto světa nečiní lidi lepšími, nečiní lidi šťastnými. To jsou jenom nějaká malá osobní potěšení. Proto je před námi veliká zodpovědnost. Abychom se konečně zřekli všech principů, které nabízí satan. Dokonce i některých maličkostí a potěšení, která patří do satanova království. To je jediný způsob, kterým můžeme ukázat, že nám Kristus stačí.

Bratři, sestry a přátelé, v konfliktu, který je před námi se hodně ukáže.

Zprvė: kdo je na čí straně, koho milujeme, a koho si vážíme.

Podívejte se, my se nezříkáme věčného života.

Ten obětoval Kristus.

My se zříkáme pouze pozemských zájmů. My v tomto posledním konfliktu musíme ukázat ne to, že potřebujeme být spaseni. My jsme spaseni. Ale musíme ukázat, koho si více vážíme.

Koho více respektujeme.

Jestli Boha a Krista anebo satana.

Někdo možná říká: "Já více respektuji Boha a Krista."

Ale to se neukazuje tím způsobem. Ukazuje se to tím, podle jakých principů žijete.

Jak jsem již řekl, Božímu národu není dána žádná moc, žádný vliv, žádné bohatství, žádná kultura, vzdělání, sport, zábava, hudba, film. Možná jsme to všechno měli, ale když jsme poznali Krista, my se toho zříkáme anebo měli bychom se toho zříct.

Zatímco na druhé straně máte druhé, kteří jsou na satanově straně, kteří to všechno mají. A musí se ukázat, kteří lidé jsou lepší, kteří jsou spravedlivější, a kteří lidé jsou šťastnější, aby soud mohl potvrdit, komu se dává věčné království.

A my vidíme, komu bude dáno věčné království. Kristu a jeho svatým. My máme privilegium a čest, abychom byli mezi nimi. Podmínkou není, abychom obětovali věčný život, to udělal Kristus, nýbrž že se vzdáme pozemských zájmů.

Takže konečně je doba, a to je i podstatou této přípravy, abychom se vzdali všeho, co patří tomuto světu, abychom se zřekli všech principů, které patří satanovi. Já vím, že se Boží národ spousty věcí už vzdal, ale ještě stále existuje osobní uspokojení a osobní zájmy, které patří k satanovým principům.

My nejsme deklarativně na satanově straně, protože jsme znovuzrození i spasení, ale zdali existují v našem životě principy, které patří k jeho vládě?

To je nyní předmětem konfliktu.

Kvůli čemu nás satan nyní obviňuje?

On obviňuje Boží národ z toho, že si neváží daru spasení, že si neváží Dárce, nýbrž že Boží národ i nadále miluje satanovy principy vlády.

On říká: "Podívej se, ty jsi jim dal věčný život, ale oni i dále rádi uspokojují sebe i nadále milují některé svoje malé sobecké pozemské zájmy."

Proto se my, bratři a sestry, nevzdáváme věčného života.

Předmětem tohoto konfliktu není věčný život. My musíme dokázat, že nám Kristus stačí.

V největší krizi, i v největším soužení dokážeme, a je potřeba abychom dokázali, pokud se připravíme, že nám Kristus stačí, že nepotřebujeme nic, co patří tomuto světu.

Věřte mi, že největší privilegium a čest, které někdo má je to, že může bránit Boží čest na konci času.

Abychom ukázali, že si více vážíme Boha a toho, co pro nás vykonal skrze Krista, než satana.

To dokážeme tím způsobem, že se zřekneme každého principu, který patří k satanovu království. Takže to jsou i nejmenší principy, nejmenší potěšení, nejmenší zájmy a nejmenší drobnosti, které patří do satanova království.

To všechno musí zmizet z našeho života.

To je jediný způsob, jak můžeme jít vstříc tomuto konfliktu.

Svobodní, s čistým svědomím, s pokojem v srdci, s láskou vůči Bohu a připraveni bránit Boží čest.

Takže otázkou je následující: Jak se máme přiblížit Bohu.

Jak můžeme Boha a Krista milovat více než doposud.

Jak můžeme duchovně dozrát, a jak můžeme mít moc a sílu, abychom se dokázali zříct každého principu, který patří satanovi?

Abychom skutečně dokázali říct: "Ne. Nebudu Bohu dělat ostudu. Vážím si toho, co pro mě Bůh udělal skrze Krista.

A ne že se budu prohlašovat za křesťana, ale přece jenom mám nějaká potěšení, která připadají tomuto světu. Věřím všemu, co říká Bible, chci být spasen, hezký je ten příběh z Golgoty, ale já mám svůj život.

Já musím pracovat, musím živit rodinu.

Musím žít, musím nějak fungovat."

Ale ne, Kristus je dostačující.

To musíme ukázat. Ale nyní je doba, abychom se připravovali. Abychom pochopili, co je předmětem konfliktu, abychom věděli, že jde o Boží a Kristovu čest. Ne o spasení. A abychom věděli, jak se vlastně Kristova a Boží čest brání.

To znamená, že žijeme podle jejich principů. A co je Boží princip v tomto světě?

Kristus v nás. Bůh nám dal Krista. Jenom Krista. A my musíme dokázat, že jeho národu Kristus stačí, že ten národ bude dobrý, spravedlivý a šťastný.

Zatímco na druhé straně budou ti, kteří chtějí všechno, co tento svět nabízí. Proto Boží národ nemůže sedět na dvou židlích.

Trochu Kristus, trochu já.

Trochu Kristus, trochu satan.

Nemůžeme říkat, že nejsme na satanově straně.

Jsme nějakým způsobem na jeho straně, dokud v našem životě vládnou nějaké jeho principy, třeba jen ty nejmenší.

V této sérii se budeme zabývat právě těmito nejmenšími principy, které je potřeba očistit z našeho života.

Takže bratři a sestry, přátelé a všichni, kteří nás sledujete, má v současné době satan něco v našem životě, na co může ukázat prstem a říct:

"Tito i nadále milují moje principy a ne tvoje, Bože."

Může to satan říct?

Přemýšlejte o tom.

To je příprava. Toto není legalistická příprava, kdy musíme změnit chování, kdy si musíme ochránit svou pověst kvůli tomu, co řeknou druzí. Ale ne, my se musíme vzdát principů, které satan vidí. Možná to druzí lidé kolem vás nevidí, ale satan ví, co je ve vašem srdci. Jestli více milujete to, co patří k jeho vládě anebo to, co patří ke Kristově vládě.

Zřekli jste se všeho?

Jste připraveni vzdát se všeho, co nabízí tento svět?

To je předmětem konfliktu.

Bratři, sestry, přátelé a ostatní, kteří nás sledujete, doufám, že budete s námi během této série, ve kterém odpovíme na všechny tyto nejdůležitější otázky.

Abychom konečně skutečně pochopili, co je předmětem tohoto konfliktu, a abychom se skutečně vzdali všeho, co patří tomuto světu a všech principů satanovy vlády.

Jsme připraveni bránit Kristovu čest anebo pouze vyznáváme křesťanství?

3. díl - Náš osobní život v centru velikého konfliktu.

NOVÝ ZAČÁTEK S BOHEM A KRISTEM příprava Božího národa na nadcházející konflikt

Pokračujeme v naší sérii, kterou jsem nazval:

"Nový začátek s Bohem a Kristem - příprava Božího národa na nadcházející konflikt."

Název 3. přednášky je:

"Náš osobní život v centru boje mezi Nebem a silami temnoty."

Tedy v předchozí přednášce jsme viděli, že se odvíjí veliký boj, že existuje soud, který sleduje všechno, co se děje, že existují dvě strany v tomto konfliktu.

Existuje Boží království, ve kterém vládne Kristus, že existuje satan se svou armádou, že existují lidé, kteří se účastní toho konfliktu, a že se odehraje poslední bitva, ve které se ukáže, jaký kdo je a jaký je čí charakter a co je výsledkem vlády jedné a druhé strany.

Boží národ je v centru toho konfliktu, aby ukázal, jestli více miluje Boha, jestli si více váží Boha a toho, co pro nás Bůh vykonal skrze Krista. Anebo víc miluje a váží si, nechci říct satana osobně, ale satanových principů, některých osobních potěšení a osobních zájmů. Věřte mi, že teď je čas, abychom se připravili a zřekli se toho všeho. Nebude na to čas, až přijde nějaká těžší doba. Tehdy to nebude možné a Bible nás na to vlastně upozorňuje, že to nebude tak snadné.

A proto je to potřeba nyní.

Bratři a sestry, teď je pravý čas k tomu, abychom se zřekli všeho, co patří k satanovým principům vlády. Budeme se tomu podrobněji věnovat v této sérii.

Já věřím, že po této sérii budete šťastnější a spokojenější, a že pro vás bude jednodušší udělat nějaká rozhodnutí. Věřím, že to pro vás bude opravdu požehnáním.

Ale jak začalo toto všechno, o čem mluvím v mém životě?

Jednou ráno jsem se probudil a přišla mi na mysl skrze ducha následující slova:

"Musím pomoci Bohu, Kristu a andělům, aby oni mohli pomoci mně. Já jsem se probudil a řekl jsem si: "Co to má znamenat? Takže je potřeba, abych já pomohl Bohu, Kristu a andělům, aby oni mohli pomoci mně." Potom mi přišlo na mysl, že musím mít důvěryhodnost tajného života. Toho života, který nikdo nevidí.

Života, který vidí Bůh, Ježíš, andělé, ale i padlí andělé.

A potom jsem začal stále víc rozumět tomu, co je pozadím konfliktu. Pozadím konfliktu není to, co se vidí navenek, když si hrajeme na křesťany a přemýšlíme, co řeknou druzí a chráníme si svoji čest.

Pozadím konfliktu je Boží a Kristova čest a jejich způsob vlády ve srovnání se satanovými principy vlády a nezávislostí na Bohu a potěšeními tohoto světa.

A proto jsem pochopil, že je můj osobní, tajný, důvěrný život předmětem toho konfliktu. Když jsem to pochopil, já jsem vyloženě volal k Bohu, aby mi zjevil, jak může být můj tajný život dokonalý, aby satan nenašel nic v mém životě, a aby nemohl říct:

"Tento je na mé straně, i přesto že říká, že je na Tvé."

A opravdu od té doby, bratři a sestry, mi Bůh mnohé věci zjevil.

Věřím, že mám pro to biblické důkazy a věřím tomu, že to pro vás bude užitečné. A nejenom to, nýbrž mnohým, se kterými jsem o tom mluvil, to bylo k požehnání a k užitku.

Tedy náš osobní, tajný, důvěrný (intimní) život je také předmětem tohoto konfliktu.

Boží národ se proto musí připravit, musí mít vyčištěný svůj osobní, tajný, důvěrný (intimní) život a musí být připravený na to, co následuje.

Aby na nás satan nemohl ukazovat prstem.

Ale proč? Protože dokud existuje v našem životě něco, co patří k principům jeho vlády, on může požadovat a on požaduje, aby nás tříbil. On to na Bohu může požadovat a on to požaduje a nějakým způsobem to i dostává skrze zadržování našich požehnání. Může se nám míchat do života, může nám dělat určité problémy, a proto mnozí křesťané dnes mají spoustu problémů. Protože se jim nepřítel míchá do života. Já doufám, jak Pán dá, že skrze tuto sérii vysvětlíme všechny ty věci. Jak skutečně můžeme vyhnat nepřítele z našeho života, aby se nám do něj nemíchal.

Věřte mi, že hlavním důvodem pro to je, že v našem životě existují satanovy principy vlády. Je pravda, že mnozí neví, co mají dělat, ale ti kteří nevědí, ale chtějí to, tak to dostanou. Ale uvidíme, jestli to budou aplikovat do svého života.

Takže naše tajné, osobní, důvěrné (intimní) životy jsou v centru boje mezi nebem a silami temnoty.

Teď se na to podíváme v Bibli, jak jsem již řekl, že můžu biblicky dokázat, že naše požehnání a náš život přímo souvisí s tím, jaké principy používáme.

Bud' Boží anebo satanovy.

Začneme s některými biblickými verši, jestli souhlasíte.

Přečtu jeden verš z listu Židům 1:14.

"Což není každý anděl jen duchem, vyslaným k službě těm, kdo mají dojít spasení?"

Zde se jedná o anděly.

Takže o co zde jde? My vidíme, že v Kristově vládě existují andělé, a to jsou duchové, kteří slouží těm, kteří mají dojít spasení, a to jsme my. Takže Kristus ve jménu Božím vládne svým lidem a v té vládě jsou i andělé. Takže existuje ta jedna strana, ta dobrá strana v tomto konfliktu, ke které patří Bůh, Kristus i andělé. Bůh a Kristus nevládnou stejným způsobem jako satan anebo lidé.

Jejich systémem není autokracie, jak si to mnozí myslí. Spíš by se mohlo říct, že v Božím systému vládne demokracie a ne autokracie.

Proč? Protože Boží systém vlády je zcela transparentní. Bůh koná vše férově a spravedlivě. Vidíme, že existují andělé, kteří nám slouží. Ale teď řeknu ještě něco víc o andělech, abychom viděli, co znamená ta služba.

Přečteme si 1. Korintským 4:9.

"Připadá mi, že Bůh nám apoštolům určil poslední místo v řadě, abychom se jako odsouzenci k smrti stali podívanou světu – lidem i andělům."

Nejenom že jsou andělé duchové, kteří nám pomáhají, ale oni také sledují, co děláme. Oni jsou zapojeni do všeho, co se děje.

Budeme pokračovat. 1. Timoteovi 5:21.

"Zapřísahám tě před Bohem, před Kristem Ježíšem i vyvolenými anděly, abys tyto věci dodržoval bez předsudků a nikdy se nechoval předpojatě."

Zde vidíme, že je názor andělů velmi důležitý.

Jak jsem již řekl, Bůh, Kristus a andělé jsou na jedné straně. To je Boží vláda, kterou řídí Kristus a andělé jsou v ní přímo zapojeni jako duchové, kteří slouží, a kteří sledují a pozorují všechno, co se děje.

Přečteme si ještě jeden verš.

U Daniele 4:14.

"V rozhodnutí nebeských poslů je rozsudek, výpovědi svatých je věc uzavřená.

Z toho živí poznají, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a komu chce, je dává; může nad ním ustanovit i nejnižšího z lidí."

Zde můžeme z kontextu vidět, že ti poslové byli andělé, a že se podíleli na rozhodování. Takže já věřím tomu, že se andělé podílejí na rozhodování, které se týká tohoto vesmíru.

V minulé přednášce jsme viděli, že existuje soud a z Bible můžeme vidět, že se i andělé účastní tohoto soudu. Andělé jsou velmi zapojeni.

Takže bratři a sestry, to, co my děláme a naše principy, které uplatňujeme v osobním životě, a které nevidí ostatní lidé.

Ostatní lidé nemusí nic vidět, ale vidí to Bůh a Kristus, ale o nich to víme, ale vidí to i andělé. A nejenom, že to vidí i andělé, nýbrž vidí to i padlí andělé. Takže to je boj, bratři a sestry. Nemáme se dívat na to, co si kdo myslí anebo říká. Jaký je váš tajný, osobní, důvěrný (intimní) život?

Jaké principy vlády uplatňujete ve svém životě?

Na čí jste straně v tom smyslu?

Vidíme tedy, že existuje Boží vláda, kde vládne Kristus.

A v ní jsou zapojení i andělé. My víme, že Kristus před 2000 lety přinesl Boží království na zem.

Takže Boží království na zemi je v těch, kteří přijali Ježíše Krista skrze ducha.

To je Boží království. Vidíme, že andělé mají účast na tom království. Oni nám pomáhají. Sledují a zapisují vše, co se děje a účastní se soudu. Ale je ještě jedna důležitá věc, existuje ještě jiná vláda.

Jeden bratr to nazval "opoziční vláda", která vzdoruje Boží vládě. Ona kritizuje Boží vládu.

Stejně jako v tomto světě existuje vláda a existuje i opoziční vláda neboli opozice, která kritizuje vládu.

Ve vesmíru je to nyní podobné.

Přečteme si o tom jeden verš. Efezským 6:12.

"Náš zápas totiž není proti krvi a tělu, ale proti vládám, mocnostem světovládcům přítomné temnoty, proti duchovním silám zla v nebeských sférách." Můžeme vidět, že existuje satan, že existuje hierarchie démonů, kteří patří k jeho vládě. Oni jsou také zapojeni do všeho, co se odehrává ve vesmíru. Takže, bratři a sestry, nejsme sami.

Kromě toho, že existují ti, kteří jsou na naší straně, existují i ti, kteří jsou proti nám. A proto Bible říká, že nebojujeme proti krvi a tělu. Takže existuje někdo jiný, kdo je předmětem tohoto boje. A my jsme v centru toho všeho.

Rozumíte, proč je důležité, abychom se připravili na to, co následuje?

Jak velmi je důležitý náš život, náš osobní život?

Přečteme si ještě jeden text, který je velmi zajímavý, a který mluví o tom, co vlastně dělá satan a jeho vláda.

Zacharjáš 3:1.

"Potom mi ukázal velekněze Jošuu, jak stojí před Hospodinovým andělem; po pravici mu stál satan, aby ho obviňoval." Zde vidíme, co vlastně satan dělá.

On obviňuje. On má na starost, aby kompromitoval Boží království v nás.

On má na starost, aby kompromitoval nás před Bohem. On se zabývá tím, že zadržuje naše požehnání, když uplatňujeme jeho principy v našem životě.

Rozumíte, o jaký boj se zde jedná?

Již jsem se zmínil o tom, proč mnozí křesťané mají problémy.

Protože uplatňují satanovy principy ve svém životě. A proto se jim satan míchá do života. Síly temnoty se míchají do života

a Bůh musí zadržet požehnání. Vlastně nezadržuje požehnání Bůh, ale satan jim stojí v cestě, protože na to má legitimní právo.

Obzvlášť, pokud se to týká Božího národa, kdy Kristus žije v nás.

Satan říká: "Oni mají Krista, Ty říkáš, že jim Kristus stačí, proč tedy uplatňují moje principy?"

Já mám na ně právo, oni si tě neváží."

A proto se nám míchá do života.

Proto máme tolik problémů, proto mají někteří nečisté svědomí. Proto je tolik emoční nestability. Ale díky Bohu, skrze tuto sérii dáme odpovědi na tyto otázky a ukážeme, jak zažít osvobození, bratři a sestry.

Takže vidíme, že se v zákulisí odehrává veliký boj. Duchovní boj, v duchovní realitě, který my nevidíme. Přečteme si teď konkrétní příklady z Bible, abychom viděli, co to v těch biblických příkladech znamená.

Abyste viděli, že to, co jsem teď řekl, je skutečně pravda.

Nejenom že je to logické, nýbrž že je to skutečně pravda.

Přečteme si... 6. verš ze 4. Mojžíšovy 22.

"Pojď nyní prosím a proklej mi tento lid, neboť je zdatnější nežli já."

Tady se na chvíli zastavím.

Moábský král Balák pozval Bileáma, aby proklel Izraelce, protože se bál, že budou chtít dobýt jeho zemi.

Pokračuji ve čtení verše.

"Snad ho pak porazím a vyženu ze země. Vím, že komu ty požehnáš, je požehnan a koho ty prokleješ, je proklet."

Takže Balák pozval Bileáma, aby mu pomohl. Avšak teď uvidíme, že to nemohl udělat. Dokud se Izraelci drželi Boha. Budeme pokračovat ve čtení. 4. Mojžíšova 23:18-23.

„Vstaň, Baláku, a slyš, naslouchej mi, synu Ciporův! Bůh není člověk, aby lhal, není lidský syn, aby litoval.

Promluví snad, a nedodrží to, řekne snad něco, a nesplní?

Hle, dostal jsem za úkol žehnat."

Takže on jim proti své vůli musel žehnat a nemohl je proklínat. O tom se můžete dočíst. Budu pokračovat.

"Když on žehná, já to nezvrátím. Nevidí se bezbožnost v Jákobovi, nejsou na dohled těžkosti v Izraeli."

Vidíte, proč nemohl proklínat Boží národ?

Protože mezi nimi nebyla žádná bezbožnost.

Nebylo mezi nimi nic, kvůli čemu by satan mohl říct:

"Dej je mně."

Pokračujeme: "Hospodin, jeho Bůh, je s ním, jsou u něj slyšet královské fanfáry!

Bůh, jenž z Egypta vyvedl je, je pro ně silou rohů buvolích.

Není žádné věštby proti Jákobovi, není zaklínání proti Izraeli."

Zde se jasně vidí, že v tom duchovním boji, kde jsou zmíněny věštby a zaklínání, satan nemá žádné právo na Boží národ, dokud se drží Boha. Ale pokud uplatňují principy jeho vlády, tak má právo se míchat. Může požadovat, aby nás tříbil.

A on to požaduje.

Požaduje, aby byla zadržována naše požehnání, a aby se on mohl míchat a postavit se do cesty požehnáním. A my uvidíme, že se právě to stalo. Bileám nemohl proklínat národ, ale našel způsob, aby ztratili Boží podporu.

Vymyslel, jak je přivede ke hříchu.

Přečteme si to.

Budeme číst Zjevení 2:14, a to se týká příběhu o Bileámovi a Balákovi.

"Mám proti tobě jen to, že u sebe máš přívržence učení Balaáмова, který učil Baláka svádět syny Izraele k modlářským hodům a ke smilstvu."

Takže on je nakonec svedl a teď si přečteme, že oni opravdu padli a mnozí byli kvůli tomu ztraceni.

4. Mojžíšova 25:1-6.9.

"Když Izrael pobýval v Šitimu..." To je pokračování, přečteme si kontext

o Baláku a Balaámovi.

"Když Izrael pobýval v Šitimu, začal lid smilnit s místními Moábkami. Ty je pozvaly k obětním hodům svého božstva a lid jedl a klaněl se jejich božstvu.

Tak se Izrael spřáhl s božstvem Baal-peor. Hospodin vzplanul proti Izraeli hněvem. Hospodin řekl Mojžíšovi:

„Vezmi všechny náčelníky lidu a veřejně je kvůli Hospodinu pověš na kůl, aby se Hospodinův planoucí hněv odvrátil od Izraele.“

Mojžíš pak řekl izraelským soudcům:

„Každý pobijte ze svých mužů ty, kdo se spřáhli s Baal-peorem!“

... Těch, kdo tou ranou zemřeli, bylo 24 000."

Vidíme, jak kvůli hříchu, kvůli tomu, že se otočili k Bohu zády, kvůli tomu, že uplatňovali satanovy principy, bylo zadrženo požehnání pro Boží národ.

Nepřítel se hned vmíchal. Podíváme se ještě na nějaké zajímavé příběhy z Bible.

Přečteme si něco v knize Jozue.

Jozue 7:2-6.

"Jozue vyslal muže z Jericha do Aje, který byl u Bét-ávenu, na východ od Bét-elu, a řekl jim:

„Jděte do té země na výzvědy!“ Muži tedy šli na výzvědy do Aje.

I vydalo se tam z lidu na tři tisíce mužů, ale museli," všimněte si, "museli před ajskými muži utéci."

Neuvěřitelné, že Boží národ musel běžet, i když měli vítězit.
"Ajští mužové z nich pobili asi třicet šest mužů.

Pronásledovali je před branou až k lomům a na stráni je pobíjeli. Lid ztratil odvahu, rozplynula se jako voda.

Tu roztrhl Jozue své roucho, padl před Hospodinovou schránou tváří k zemi, ležel tak až do večera spolu s izraelskými staršími a házeli si prach na hlavu."

Podíváme se, co se vlastně dělo. Uvidíme, že šlo o hřích.
Jozue 7:10-13.

„Vstaň!“ odpověděl Hospodin Jozuovi. „Proč tu ležiš na tváři? Izrael zhřešil. Porušili mou smlouvu, kterou jsem jim vydal. Vzali něco z věcí, které propadly klatbě – ukradli to, zatajili a uložili mezi své věci! Proto synové Izraele nemohou obstát před svými nepřáteli a obrací se před nimi na útěk, protože té klatbě propadli sami. Nebudu už s vámi, pokud to proklaté neodstraníte ze svého středu! Nebudeš moci obstát před svými nepřáteli, dokud to proklaté neodstraníte ze svého středu." Takže vidíme, že mezi Božím národem bylo něco, co tam nemělo být. A dokud se to neodstraní, Bůh nás nemůže ochraňovat.

Tehdy si na nás satan dělá nárok.

Podíváme se, jak to vyřešili.

Jozue 7:19.

Jozue řekl Achanovi, protože ty věci byly u Achana:

„Synu můj, vzdej slávu Hospodinu, Bohu Izraele a vyznej před ním pravdu." "

Takže vidíme, že když přiznáme hříchy, že je to ke slávě Boží.

"Pověz mi, co jsi provedl; netaj to přede mnou.“

Tento příběh pro Achana skončil tragicky. Avšak Bůh vrátil své požehnání a ochranu svému národu. Když se Boží národ očistil od toho, co mu nepatří, a co je proti Bohu. Toto jsou

některé příklady z Bible, které mluví o tom, jak můžeme ztratit Boží ochranu.

Ale to není všechno. Přečteme si ještě nějaké příběhy.

Například Saul a Jónatan.

1. Samuelova 14:27.

"Ale Jónatan neslyšel, že jeho otec zavázal lid přísahou. Napráhl hůl, kterou měl v ruce, ponořil její konec do plástve medu a rukou si ji podal k ústům. Hned se mu rozjasnily oči." Takže Jónatan, Saulův syn nevěděl, že otec vyhlásil půst, ponořil hůl do medu a porušil nařízení.

A co se dělo dál?

1. Samuelova 14:37-38.

"Saul se doptával Boha: „Mám vyrazit dolů za Pelištejci? Vydáš je Izraeli do rukou?“

Ale on mu onoho dne neodpověděl.

Proto Saul poručil: „Přistupte sem, všichni vůdcové lidu! Vyzvěďte a zjistěte, jaký hřích byl dnes spáchán.“

Takže Saul viděl, že něco není v pořádku, stejně jako dřív Jozue.

Něco se stalo. Něco proti Bohu. Něco bylo porušeno, přestoupeno, kvůli čemu Bůh nedal odpověď.

Stejně jako když jim v případě Jozua, Bůh nedal vítězství a museli běžet.

Podíváme se, co se zde nakonec stalo.

1. Samuelova 14:43.

"Saul vyzval Jónatana: „Přiznej se mi, co jsi spáchal!“

Jónatan mu to pověděl a doznal:

„Koncem hole, kterou jsem měl v ruce, jsem ochutnal trochu medu. Jsem připraven zemřít.“

Jónatan toho dne nezemřel, i když Saul řekl, že by měl zemřít, protože ho národ zachránil. Ale viděli jsme, že vůdcové národa věděli, že něco není v pořádku, že byl učiněn nějaký

hřích, že bylo přestoupeno něco, co souvisí s Bohem. Na tom závisela Boží požehnání. Na tom, jaký vztah máte s Bohem a jestli je ve vašem životě něco v rozporu s Jeho principy. Jestli jsou ve vašem životě nějaké principy, které patří satanovi. Ale to není všechno. Přečteme si ještě nějaké příběhy, které jsou velmi zajímavé.

Podíváme se na příklad Daniele.

Daniel 10:11-13.

"Muž mi řekl: „Danieli, muži vzácný, pochop slova, která k tobě budu mluvit.

Stůj na svém místě." To byl anděl, který se zjevil Danielovi.

"Jsem poslán k tobě."

Když se mnou mluvil to slovo, stál jsem a chvěl jsem se.

Řekl mi: „Neboj se, Danieli, neboť od prvního dne, kdy ses rozhodl porozumět a pokořit se před svým Bohem, byla tvá slova vyslyšena a já jsem proto přišel. Avšak ochránce perského království stál proti mně po jedenadvacet dní.

Dokud mi nepřišel na pomoc Míkael, jeden z předních ochránců, zůstal jsem tam u perských králů."

Můžeme vidět, že se odehrává veliký boj v zákulisí, kterého se účastní duchovní bytosti. Kde je zastoupena Boží i satanova vláda. Pokud uplatňujeme Boží principy, ony budou vládnout v našem životě a budeme mít ochranu. Ale pokud je neuplatňujeme, tak nebudeme mít ochranu. Satan se může míchat a může nás tříbit. Může požadovat zadržování požehnání.

Boží národ je pod milostí, dokonce je i celý svět pod milostí.

Ale satan se může míchat a působit problémy.

Dokud jednoho dne nezíská úplnou moc nad těmi, kteří se nerozhodli pro Boha.

Budeme ještě číst u Daniele a uvidíte, jak je to zajímavé.

Daniel 10: 20-21.

"Tehdy promluvil: „Víš, proč jsem za tebou přišel? Brzy se totiž musím vrátit, abych bojoval s knížetem Persie, a potom přijde ještě kníže Řecka. Nuže, musím ti oznámit, co je zapsáno v Knize pravdy. Nikdo však se mnou nespojil síly v boji proti nim, jedině Míkael, váš kníže."

Veliký duchovní boj se odehrává v zákulisí. Boží a Kristovi andělé proti satanovi a jeho andělům.

A náš osobní život je v centru toho boje. Podívejte se, jak Daniel jednou zvítězil.

Daniel 9:3.

"Obrátil jsem se k Panovníku Bohu, abych ho vyhledal modlitbou a prosbami o smilování v postu, žíněném rouchu a popelu."

Podíváme se trochu níž. Daniel 9:20-21.

"Ještě jsem rozmlouval a modlil se, vyznával hřích svůj i hřích Izraele, svého lidu a předkládal Hospodinu, svému Bohu, své prosby o smilování za svatou horu Boží, tedy ještě jsem rozmlouval v modlitbě, když Gabriel, ten muž, kterého jsem prve viděl ve vidění, spěšně přilétl a dotkl se mě v době večerního obětního daru."

Tedy vidíme, že když Daniel vyznal svůj hřích a hřích národa, když činil pokání, tehdy dostal odpověď.

Zde můžeme vidět, jak funguje ta duchovní realita.

Proto je důležité bratři, sestry a přátelé, abychom se přiblížili k Bohu, aby nás mohl naučit, jak máme žít, jak se máme chovat, jak můžeme dovolit, aby Jeho požehnání mohla zcela proudit skrze náš život.

On je dal, Bůh nezadržuje požehnání. Ne!

On vše dal, ale satan se svojí vládou se tomu může postavit do cesty.

Proto Boží národ může mít někdy problémy, proto se nám nepřítel míchá do života, proto mnozí křesťané mají různé

problémy. Nejenom problémy v mysli, jako např. problémy se svědomím, problémy s emoční nestabilitou, ale také životní problémy v manželství, v rodině, ve společenství s ostatními lidmi, v práci. Ale proč?

Protože se jim nepřítel míchá, kvůli tomu, že nemají blízký vztah s Bohem.

Protože v jejich životech je něco, na co satan ukazuje prstem a požaduje, aby je mohl tříbit a zadržovat jejich požehnání.

My musíme, bratři a sestry, odstranit z našeho života vše, co není v harmonii s Bohem. Dokonce i nejmenší drobnosti.

Musíme se zříct všeho. Naše svědomí musí být úplně čisté.

Náš pokoj s Bohem musí být úplný. Naše víra musí být čistá.

Musíme mít úplné požehnání. Musíme být citově stabilní.

Musíme mít křesťanskou zkušenost, o které Bible mluví.

Tehdy nepřítel nebude mít přístup. Toto je velmi důležité pro tuto dobu, kdy jdeme vstříc poslednímu konfliktu. Opravdu se musíme zříct všeho v našem životě, co není v harmonii s Bohem.

Já věřím, že toho hodně pochopíte skrze tuto sérii.

Možná máte něco ve svém životě. Možná je toho hodně o čem víte, ale možná existuje něco, o čem nevíte, ale Bůh vám dá odpověď, jak to můžete uplatnit.

Jak se můžete osvobodit od všeho, co není v harmonii s Bohem.

Podíváme se ještě na nějaké verše z Bible o tom, jak a proč se objevují překážky v našem životě.

1. list Petřův 3:7.

"A vy, muži, mějte ke svým manželkám porozumění.

Prokazujte jim úctu jakožto slabšímu pohlaví a jako spoludědičkám daru života, aby vašim modlitbám nestálo nic v cestě."

Zde vidíme, že jsou špatná manželství anebo problémy

v manželství překážkou pro vyslyšení modliteb. To je velmi jasné. Bible jasně říká, že zadržování požehnání neboli překážky pro požehnání, která přicházejí od Boha, jsou přímým důsledkem našich hříchů. Našich osobních choutek. Pokud máte problémy v manželství. Pokud ve vašem životě existují vědomé principy, které patří k satanově vládě.

Všechno musíme odstranit z našeho života.

Teď je pravý čas. To je vlastně ta příprava.

Nyní není čas k tomu, abychom vykládali proroctví. Ne.

Bůh nám dá porozumění proroctví. Proroctví jsou jednoduchá stejně, jako je jednoduché evangelium.

Nyní je čas na přípravu.

Na duchovní přípravu, na přípravu charakteru.

Odstranění i nejmenší drobnosti z našeho života, která patří satanovi.

Věříte tomu, že je právě to ta příprava, o které Bible mluví? Žádná jiná.

Příprava není v tom, že budeme vykládat knihy. V tom, že se budeme zabývat předpověďmi o tom, co se bude dít.

Ne. My musíme připravit charakter.

Musíme odstranit z našeho života vše, co patří satanovi.

Musíme mu zavřít dveře před nosem, bratři a sestry.

Přečteme si ještě jeden verš, který s tím souvisí.

Žalm 66:18.

"Kdybych se snad upnul srdcem k ničemnosti, byl by mě Panovník nevyslyšel." To je velmi jasné.

To znamená, že pokud máš nějaký vědomý hřích, Bůh tě nevyslyší. Ne proto, že má Bůh něco proti tobě, nýbrž proto, že se vede veliký boj v zákulisí.

Nepřítel má legitimní právo jako opozice, že může požadovat zadržování požehnání, protože ty i přesto, že máš Krista, uplatňuješ satanovy principy.

Jak je to možné?

To znamená, že si nevážíš Boha a Krista, a proto Bůh musí dovolit nepříteli, aby se nám míchal do života. Jednoho dne mu to dovolí úplně. A jak čas plyne, bude ho pouštět stále víc. Proto věřte tomu, že pokud v Božím národě v současné době existují malé drobnosti v našem životě, které nejsou v souladu s Bohem, ony stačí k tomu, aby otevřely dveře nepříteli.

A proto se nedivte, pokud existují nějaké problémy.

Musí existovat, pokud si vědomě uchováváte nějaké věci ve svém životě, které nejsou v pořádku. Nemám na mysli velké věci, které může každý vidět. Ne.

Něco, o čem vy víte, že není v souladu s Bohem.

Věřím tomu, že skrze tuto sérii přednášek dáme odpovědi na tyto otázky.

Co není v pořádku v našem životě?

Jak se toho můžeme osvobodit?

Jak můžeme mít, bratři a sestry, čistý vztah s Bohem?

Čisté svědomí, pokoj s Bohem.

Jak můžeme být citově stabilní?

Jak se vyhnout výkyvům nálady?

Jak můžeme být duchovně zralí?

4. díl - My jsme bohové v našem životě místo Boha a Krista.

NOVÝ ZAČÁTEK S BOHEM A KRISTEM

Příprava Božího národa na nadcházející konflikt

Pokračujeme v našich přednáškách. Tuto jsem nazval:

"My jsme bohové v našem životě místo Boha a Krista."

Já se v této přednášce zabývám Božím národem,

znovuzrozenými křesťany, těmi, kteří jsou spasení, a kteří

mají věčný život, těmi, kteří jsou znovuzrození, protože oni se

musí připravit na to, co následuje. Oni budou bránit Boží čest

a oni musí zůstat věrní Bohu v nejtěžších chvílích historie této

země. Takže já se nezabývám těmi, kteří nejsou Boží národ,

nezabývám se těmi, kteří nevěří, že jsou spasení, ani těmi,

kterí si nejsou jisti, jestli jsou spaseni ani těmi, kteří neví, jestli

jsou znovuzrození a jestli mají věčný život. Těm doporučuji,

aby si shlédli moji první přednášku.

Co se týká Božího národa, který je spasený, co se týká

znovuzrozených křesťanů, můžeme říct, že jsou rozděleni do

dvou skupin.

Tělesní a duchovní.

To jsou ti, kteří jsou nezralí a ti, kteří jsou zralejší.

Přečteme si jeden biblický verš, který je tímto způsobem

rozděluje. 1. Korintským 3:1-3.

"Jenže já jsem s vámi, bratři, nemohl mluvit jako

s duchovními, ale jako s tělesnými, jako s nemluvnaty

v Kristu.

Krmil jsem vás mlékem, ne hutným pokrmem, neboť jste ho ještě nemohli snést a ani dosud nemůžete, neboť jste stále

tělesní. Copak nejste tělesní a nechodíte po lidských cestách, když mezi sebou máte závist a svár?"

Podotýkám, že se nezabývám spasením Božího národa.

Boží národ je spasený. Nyní se nezabýváme triviálními věcmi a vyhledáváním chyb anebo legalizmem.

Ne.

Já se nyní zabývám přípravou Božího národa na to, co bude následovat.

Tedy co musíme udělat, abychom dosáhli standardu, o kterém Bible mluví?

Jak můžeme duchovně dozrát, abychom mohli bránit Boží čest?

Jak můžeme dozrát, aby Bůh mohl skrze nás zjevit svůj charakter, a abychom mu dokázali zůstat věrní v těžkých chvílích?

Co je hlavním rysem, kterým se liší tělesný od duchovního křesťana?

Můžeme říct následující. Tělesní křesťané jsou páni ve svém životě a v životě duchovních křesťanů je Pánem Kristus.

Avšak já věřím, že doposud Boží národ ještě nedosáhl té úrovně, kdy je Kristus úplným Pánem jejich života. Takže i duchovní křesťané před sebou mají určité dozrání, aby se dostali do toho bodu. Avšak pokud jde o tělesné křesťany anebo méně zralé křesťany, a to je větší část Božího národa, oni jsou páni ve svém životě a ne Kristus.

Kristus je v nich, oni mají zkušenosti s Kristem, občas se Krista na něco zeptají, ale v principu si oni organizují svůj život. Podíváme se teď na nějaké oblasti v jejich životě, na jejich "já", kdy si oni organizují svůj život a vládnou.

Máme vůli - to je ta soběstřednost.

Přání - to jsou plány, cíle, touhy.

Ale naše plány a ne Kristovy.

Potěšení - to je praktikování toho, co máme rádi.

Životní zvyky a vlastnosti - to je náš charakter.

Motivy, záměry - to je naše srdce, naše nitro.

Naše postoje, myšlení, intelekt, poznání - to čemu věříme a co zastupujeme.

Prostředí, lidé - to je rodina, blízcí, společenství, které nás obklopuje.

Práce, kterou vykonáváme - to je naše živobytí.

Životní okolnosti - to jsou různé aktivity a události v našem životě.

V těchto oblastech, které jsem uvedl, nezralí křesťané vládnou. Krista se skoro na nic neptají.

Občas nezralý křesťan Krista zapojí, ale všeobecně se ve všem sám rozhoduje.

U duchovních křesťanů tomu tak není. Oni se Krista ptají mnohem víc a v některých oblastech zcela. Avšak já věřím, že i ti, kteří jsou duchovní, musí ještě více dozrát. Avšak většina Božího národa se nachází v tomto nezralém stavu.

Bude muset ještě hodně dozrát, a naučit se podřizovat Kristu v každodenním životě.

Bude se muset naučit předávat Kristu vládu, bude se muset naučit, jak se zříct sebe a zcela zemřít sobě. Ani duchovní křesťané ještě zcela nezemřeli sobě, ale oni jsou blízko a více se přibližují tomu cíli, protože oni skutečně dovolili Kristu, aby vedl jejich život a dali se Mu k dispozici. Ale nezralí křesťané se nedali Kristu k dispozici.

Oni žijí jakýmsi novým životem, ale nejsou ještě zcela v Kristových rukou.

Já věřím, že skrze tuto sérii dostanete odpovědi na otázky:
- Jak můžete duchovně dozrát a dát se Kristu k dispozici.

- Jak se můžete stát duchovními křesťany ve velmi konkrétním a praktickém smyslu, a to hned. Nemusíte čekat.

Jenom je potřeba, abyste uplatnili základní principy, o kterých Bible mluví, jak se můžete sblížit s Bohem, a jak můžete dozrát během velmi krátké doby.

Já věřím, že nám Bůh dává odpovědi na otázky.

Na tyto otázky, protože jsme v době, kdy se musíme připravovat. Bůh nenechá svůj národ, aby přemýšlel o tom, co má dělat, jak se má připravit. Jestli má možná vykládat proroctví anebo se zbavit nějakého hříchu. Jestli má chodit do církve anebo do nějakého společenství.

Bůh nás nenechá bez svědectví. Já věřím, že nám Bůh dal dost informací, jak můžeme dozrát a co je tou přípravou v tomto okamžiku.

Já nevím, co bude v budoucnosti a co nám Bůh později zjeví, ale nyní vím, že mi odhalil základní věci, které jsou potřebné Božímu národu dnes, aby mohl duchovně dozrát více než doposud a opravdu možná poprvé v životě pozná pravý křesťanský život.

A to je život, o kterém Bible mluví.

Avšak abychom mohli duchovně dozrát a dát se Kristu k dispozici, abychom se mu mohli odevzdat a podřídit, zdá se, že nám Bůh musí někdy ukázat zkaženost našeho života.

Já věřím, že kvůli našemu dozrávání a z lásky, kterou nám ukazuje, nám někdy musí ukázat, jak velmi špatné je to, když jsme páni v našem životě místo Krista.

Já teď uvedu věci ze života, které patří do oblasti hříchu, důsledků hříchu a všeho toho, co není Boží vůlí v našem životě a čemu bychom měli věnovat pozornost.

Uvidíme, že se v našem životě stále ještě nachází hodně toho, co není v harmonii s Bohem. Abychom si uvědomili, že není vše tak, jak by mělo být.

Je pravda, že nás Kristus přikrývá, je pravda, že jsme spasení, a že máme věčný život. Je pravda, že máme hledět na Krista. Avšak nezralý křesťan nechápe zrovna nejlépe, co to všechno znamená.

A nezralému křesťanovi Bůh musí odhalit jeho pravý stav. Musí mu ukázat zkaženost života, když je on sám svým pánem. Když on sám vládne. Tělesnému křesťanovi je potřeba říct:

"Ty jsi v Kristu, pokud nasloucháš tomu, co ti Kristus říká. A kdykoliv ti Kristus řekne, aby ses něčeho zbavil, musíš se toho zbavit."

To je rozhovor s malým dítětem. U duchovního křesťana to funguje trochu jinak. On je ve spojení s Kristem a ví, že pokaždé, když se více přiblíží Kristu, tak jeho špatné zvyky anebo jiné věci, které nejsou v souladu s Boží vůlí, se prostě pomalu ztrácejí z jeho života.

Teď se podíváme na jeden život, který obsahuje všechno, co není Boží vůlí pro nás. Některé věci jsme možná uvedli v některých dřívějších přednáškách, ale některé jsme určitě neuvedli.

Nejdřív se podíváme na nějaké všeobecné věci.

Bez radosti v Bohu a Kristu, spíše nachází radost v radostných okolnostech. Osobní potěšení včetně práce v Božím díle a konání dobrých skutků, které mají přednost před Bohem. Toto jsou všeobecné věci.

Tedy větší radost máme díky radostným okolnostem.

Třeba když nás má někdo rád anebo si nás váží.

Anebo když dostaneme výplatu anebo nějaké peníze.

Nebo když uděláme dobrou přednášku a podobně.

Prostě větší radost máme z toho než z Boha a Krista.

Také naše osobní potěšení včetně práce pro Boha a konání dobrých skutků, které mají přednost před Bohem.

Toto je všeobecně něco, co souvisí s křesťanským životem a co představuje nezralost.

Podíváme se na někoho, kdo je v Božím díle.

Láska vůči Božímu dílu je větší než láska vůči Bohu.

To je jakési osobní potěšení.

On pracuje pro Boha, ale je v tom hodně jeho osobního potěšení.

On také musí dozrát.

Rozhovor o blízkosti s Bohem raději než blízkost s Bohem.

Mnozí mluví o blízkosti s Bohem, ale raději o tom jenom mluví, než aby opravdu měli blízký vztah s Bohem.

Teď se podíváme na nějaké známé hříchy, o kterých jsme možná mluvili v některých předchozích přednáškách, a které jsou dost viditelné, ale v Božím národu jsou nepovšimnuté.

- pýcha, nadřazenost
- soběstřednost, přitahování pozornosti
- vychloubání
- pokrytectví, ochraňování pověsti
- sobectví, lakomství
- nenávisť

To mohou být negativní pocity vůči ostatním. Někdo může říct, že nemá nenávisť, ale negativní stav vůči druhým je v podstatě nenávisť:

- hněv, vztek, rozhořčení, zášť
- neodpuštění, pomstychtivost
- agresivita
- lhaní, manipulace
- závist, žárlivost
- drby, pomluvy, poškozování něčí pověsti
- kritizování
- zesměšňování ostatních
- odsuzování, vyvolávání pocitů viny u ostatních

- obviňování druhých
- neochota omluvit se a požádat o odpuštění
- materialismus
- lstivost
- nevděčnost
- falešná laskavost
- tvrdohlavost, neústupnost
- nestřídmost v jídle
- sebelítost
- lenost
- trvání a vnučování svého přesvědčení druhým
- odmítání přezkoumat svoje přesvědčení
- hereze neboli falešná učení

A teď se podíváme na nějaké méně nápadné hříchy, které jsou přítomny mezi Božím národem:

- nespolehání se na Boha a Krista, ale spolehání se na sebe, na svoji moudrost, na svoji sílu, na samostatné rozhodování a jednání bez Boha v každodenním životě
- moudrost vlastní tomuto světu
- vlastní představitivost, plány a světskost
- rozumové bádání a zvědavost
- vyhledávání poznání, aby se uspokojil intelekt
- podmanivá témata, konspirační teorie
- neochota čekat na Boha, aby v pravou chvíli zjevil pravdu
- zmatek v mysli (náhlé myšlenky, nekontrolovatelné myšlenky)
- tendence spěchat
- neschopnost být dlouho na jednom místě (neklid)
- mnohomluvnost
- bezbožné rozhovory, lehkomyšlné vtipkování, lehkomyšlné chování
- lehkovážnost (ukvapené a snadné rozhodování)

- zaujatost
- urážlivost
- úzkost z vnějších vlivů a okolností
- dobré skutky (skutky které konáme horlivě na základě svých schopností, ale ne protože nám to řekl Bůh
- soběstačnost
- chlouba v pokoře
- pevné trvání na nevýznamných názorech
- vlažnost v sebeobětování
- špatné vztahy v manželství
- špatné vztahy s rodiči
- špatné vztahy s dětmi
- zanedbávání manželského partnera, rodičů a dětí
- zanedbávání sobotní bohoslužby
- lehkomyšlnost v bohoslužbě
- televize, youtube klipy, křesťanská hudba se světskými rytmy.

O každém tomto bodě by se mohlo mnoho mluvit, ale je potřeba o tom vážně přemýšlet.

To jsou všechno věci, které nejsou podle Boží vůle pro nás.

Ted' uvedu některé věci, které jsou spíše důsledky hříchu, ale současně jsou i ony hříchem, protože to není Boží vůle pro nás. Neznamená nutně, že my neseme vinu za tyto věci, které ted' uvedu anebo že jsme je my vyprodukovali, ale ty věci nejsou Boží vůlí pro nás, a to znamená, že musí vymizet:

- vnitřní neklid
- pocit viny, nečisté svědomí
- pocit odmítnutí
- pocit studu, pocit hanby
- pocit podřadnosti anebo bezcennosti
- pocit beznaděje
- deprese

- zármutek
- nenaplnění, prázdnota
- nespokojenost
- potřeba dokazovat se
- sklíčenost
- odcizení, osamělost, asocialita
- špatné mezilidské vztahy
- stres
- strach
- obavy
- nejistota
- frustrace
- zklamání
- nerozhodnost
- nezralost
- pesimismus
- negativní a nečisté myšlenky
- panika
- citová nestabilita (vzestupy a pády emocí a nálady)
- psychofyzické nemoci

Nemusí znamenat, že jedna osoba anebo křesťan má všechny tyto symptomy, všechny tyto hříchy anebo důsledky hříchu, které jsem zde uvedl.

Ale něco z toho určitě má.

Spoustu toho jsme měli a mnohých věcí jsme se osvobodili, ale věřte mi, že mi Bůh ukázal některé věci, které bych měl odstranit ze svého života.

A proto jsem prosil Boha, aby mi ukázal, co to je.

Ale nejenom, že mi Bůh ukázal to, co je problémem u mě, ale Bůh mi také ukázal, co je problémem mezi celým Božím národem. Proto teď nechci oslovovat jednotlivce, ani nechci nikoho odsuzovat. Ne, ne.

Chci oslovit celý Boží národ s celým tímto seznamem, aby všichni mohli vidět, kde se nacházejí.

Řekl jsem již, že se nejedná o naše spasení.

Nejedná se ani o náš věčný život, i když i to může být v jednom okamžiku ohroženo. Kristus je naše spravedlnost. Jedná se o to, že se musíme připravit a dosáhnout vyšších standardů, než jsme si mysleli, abychom mohli bránit Boží čest, aby se Bůh mohl zjevit skrze nás, a abychom v soužení zůstali věrní Bohu.

Aby opravdu celý vesmír mohl vidět, že Kristus dokončil své dílo v lidech.

O to se jedná.

Já věřím, že mi Bůh odhalil skrze to všechno, co jsem nyní uvedl, skrze jeden proces, kdy jsem se modlil kvůli svému osobnímu životu, ale i kvůli ostatním lidem, protože já jsem v díle a musím kázat. Nestačí, když vidím jenom svoje chyby, nýbrž věřím, že mám pomáhat i druhým, aby se přezkoumali. Věřím, že mi Bůh odhalil a ukázal, čemu všemu má Boží národ věnovat pozornost a co není v pořádku v jejich životech. Bůh nás miluje. My jsme na Boží straně, ale Kristus požaduje, abychom se toho všeho zbavili. Nejenom hříchu a těch věcí, které nejsou dobré, ale také důsledků hříchu, těch stavů, kdy se necítíme dobře. Protože to není Boží vůle pro nás.

V Božím národu nemůže být někdo, kdo je nespokojený.

Někdo, kdo je nemocný.

To může být dočasně, ale Bůh nás musí uzdravit.

V každém smyslu i fyzicky i duševně.

Bůh musí vyřešit všechna naše citová zranění. Bůh musí vyřešit veškerý náš neklid. Musí vyřešit všechna naše potěšení, která si uchováváme, ale která nejsou podle Boží vůle pro nás. To nemusí nutně být nějaké špinavé hříchy.

To může být něco, co je stále ve vaší mysli. Něco, co stále zaměstnává vaši mysl a je to něco, co máte rádi.

Znovu opakuji, že jsme v Kristu, a tedy v bezpečí, ale nejsme připraveni na to, co následuje. V tom smyslu je třeba, abychom se přezkoumali, abychom se postavili před Boha a řekli Mu:

"Pane, já vidím, že není vše tak, jak by mělo být, a že se opravdu musím připravit. Pane, vezmi si můj život a začněme ten proces této důležité přípravy."

Konec konců, co říká Ježíš svému národu?

Přečtete si jeden verš. Lukáš 9:23.

"Všem pak řekl: „Chce-li někdo jít za mnou, ať se zřekne sám sebe, bere svůj kříž každý den a následuje mne."

Bratři a sestry, je potřebná oběť, abychom byli Kristovi, a abychom mohli dozrát a jít vstříc posledním událostem. Nejenom taková oběť, že se zřekneme hříchů, nýbrž je potřebná oběť, abychom se uzdravili. Takže musíme všechno, s čím jsme se ztotožnili, různé naše negativní pocity, sklíčenost, smutek, těkavost, nespokojenost - to všechno musíme obětovat, to musí zmizet z našeho života.

Boží národ se vždy raduje.

Copak neříká Pavel: "Radujte se vždycky?"

Já věřím, bratři a sestry, že nám Bůh dal odpovědi na tyto otázky.

Věřím, že někteří z nás jsme to již zažili, ale přesvědčíte se, jestli to tak je, když budete sledovat tuto sérii a pochopíte, o co se jedná.

Jak nám Bůh ukázal způsob, jakým se k Němu můžeme přiblížit?

Jak nám může dát radost do života, abychom byli skoro vždycky radostní?

Přečtu vám ještě dva citáty.

Jeden je kratší a jeden delší. Nejsou z Bible, ale věřím, že jsou do této doby.

"Musíš zakusit smrt sobě a musíš žít Bohu. Protože jestli jsme vzkříšení spolu s Kristem, hledejte to, co je nahoře, kde Kristus sedí po pravici Boha.

Neměli bychom se radit s naším "já".

Pýcha, sebeláska, sobectví, lakomství, chamtivost, láska vůči světu, nenávisť, podezření, žárlivost, zlé předpoklady musí být podřízené a obětované navždy." (EGW, 1T 705.1)

Stejná autorka, ale na jiném místě.

"Růst v křesťanské zkušenosti je charakterizován stále větší pokorou, která je výsledkem stále většího poznání.

Všichni, kteří jsou sjednoceni s Kristem, se vzdálí od každé bezbožnosti.

Říkám vám, s bázní Boží, bylo mi ukázáno, že mnozí z vás ztratí věčný život, protože budujete svoji naději pro Nebe na falešném základu. Bůh vás nechává na vaší cestě, aby tě naučil pokoře, aby tě vyzkoušel a poznal co je ve tvém srdci."

Věřím, že to, co káže tato autorka, je to stejné, co jsem já uvedl.

Bůh nám ukazuje, kým jsme, a že možná i my budujeme naději na Nebe na falešných základech. Proto je pravý čas, abychom se přezkoumali.

Pokračujeme v citátu: "Zanedbali jste Písmo.

Přehlížíte a odmítáte svědectví, protože kárají vaše oblíbené hříchy a dotýkají se vaší ješitnosti. Když se Kristus uchovává v srdci, jeho charakter se zjeví v životě.

Pokora bude vládnout tam, kde kdysi vládla pýcha, poslušnost, jemnost, pokora, trpělivost zmírní hrubé rysy přirozeně zkažené, bezohledné přirozenosti.

Láska vůči Ježíši se projeví skrze lásku vůči jeho národu. Ona není vznětlivá, není křečovitá, nýbrž je klidná, hluboká a silná.

V životě křesťana nebude žádná touha podvádět, bude osvobozen od veškeré přetvářky, lsti a klamu. Ten život je upřímný, pravdivý, vyvýšený. Kristus se zjevuje skrze každé slovo. Je vidět v každém skutku. Život vyzařuje světlo Spasitele, který přebývá ve vás.

V rozhovoru s Bohem a ve šťastném rozjímání o nebeských věcech duše se připravuje pro Nebe a snaží se přivést i ostatní duše do Kristova náručí.

Náš Spasitel pro nás může a chce učinit mnohem víc, než dokážeme požadovat anebo si dokonce jenom pomyslet."
(EGW, 5T 49.2)

Myslím si, že jsem nemohl najít lepší verše než tyto, které jsem našel, a které souvisí s tímto okamžikem.

Co Boží národ potřebuje?

Viděli jste, jak vypadá příprava Božího národa, jací máme být?

To je standard, který se od nás požaduje.

Ale bratři a sestry, tohoto standardu můžeme dosáhnout.

Věřte mi, že pro Krista je snadné, aby nás do toho bodu dovedl. Ale jdeme krok za krokem. Věřím, že skrze tuto sérii dostaneme odpovědi na mnohé otázky a také věřím, že se životy mnohých po této sérii změní. Já tomu věřím.

5. díl - Neznáme osobně a důvěrně Boha a Krista - to je problém všech problémů.

Naše pátá přednáška se jmenuje:

"Neznáme osobně a důvěrně Boha a Krista, to je problém všech problémů."

V předchozí čtvrté přednášce jsem uvedl mnohé hříchy, důsledky hříchu, emotivní stavy a různé věci, které nejsou Boží vůlí pro jeho národ bez ohledu na to, jestli jsme za to zodpovědní anebo ne.

Uvedl jsem toho hodně a myslím si, že je to dostačující k tomu, aby se Boží národ přezkoumal, aby se všichni jednotlivě přezkoumali, jaký je jejich vztah s Bohem a aby si položili otázku, jestli jsou připraveni obhajovat Boží čest před celým vesmírem.

Jestli u nich nepřítel může něco najít, aby je mohl tříbit, aby se mohl míchat do jejich života, aby mohl požadovat zadržování požehnání v jejich životě. Věřím, že nejmenší, co můžeme udělat je to, že se přezkoumáme. Ale že se vážně přezkoumáme ve světle toho, co říká Bible.

Na základě standardu, o kterém Bible mluví pro poslední dobu. Na základě toho všeho bychom mohli udělat jeden závěr, jaký je to vlastně křesťanský život, ve kterém stále ještě existují nějaké hříchy, nějaké důsledky hříchu, nějaké špatné emotivní stavy a další jevy, které nejsou Boží vůlí pro náš život.

Teď udělám závěr o tom, jaký je to vlastně život, bohové ve svém životě i když jsme znovuzrození.

To je hlavní rys, slabší víra.

Především, když se jedná o to, co pro nás Bůh vykonal v Kristu. Tedy o to, že nás osvobodil od hříchu skrze Krista. Ale my tomu nevěříme, a proto i dál hřešíme:

- radost v osobních potěšeních větší než v Bohu a Kristu
- žádná radost v modlitbě, vyhýbání se modlitbám anebo uspěchané modlitby
- nedostatek zkušenosti s Bohem a Kristem
- duchovní letargije neboli vlažnost

To znamená bez touhy po úplném odevzdání se:

- slabost v odolávání hříchu
- opakování stejných hříchů
- neukázněnost
- nedostatečné studium Bible
- neklid - nespokojenost
- obavy
- citová nestabilita
- sklony k herezím a zabýváním se bezvýznamnými tématy
- vědomí toho, že křesťanská zkušenost, kterou máme, není ta, o které mluví Bible.

Toto je jakési shrnutí jednoho křesťanského života, pokud bereme ohled na to, že se v tom životě stále ještě nacházejí nějaké hříchy, nějaké důsledky hříchu, některé špatné emotivní stavy a další jevy, které nejsou podle Boží vůle.

Takže toto je jakési shrnutí.

Toto se musí změnit.

Toto je charakteristika znovuzrozeného křesťana, který nedozrál. Ale i ti o něco duchovněji mají nějaké podobné charakteristiky. Ani oni ještě nezemřeli zcela sobě. Věřím, že i ty duchovní čeká ještě spousta práce. I je musí Kristus zlomit a přivést do bodu, kam je chce dovést. Takže obě dvě skupiny, i tělesní i duchovní se musí připravit. Ale věřím tomu, že většina Božího národa je v tomto nezralém stavu.

Proč?

Protože teprve nedávno se začalo kázat čisté evangelium.

A proto jsou lidé zatím miminka. Čeká nás proces duchovního dozrávání. Věřím, že nás tato série povede tím směrem.

Získáme informace o tom, jak duchovně dozrát, ale v co nejkratší době, protože čas běží.

Vidíme aktuální události ve světě, vládne veliká nejistota a nemůžeme předpovědět, co se bude dít.

Proto se musíme, bratři a sestry, připravit na to, co následuje.

Krátce uvedu některá Kristova upozornění v kontextu přípravy Božího národa na to, co následuje. On nás upozorňuje, že se musíme připravit.

To je duchovní příprava.

Příprava charakteru, srdce a mysli.

Lukáš 21:19.

"Když vytrváte, získáte své životy."

Lukáš 21:34-35.

"Mějte se na pozoru, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a starostmi o živobytí, a aby vás onen den nepřekvapil jako past. Neboť přijde na všechny, kteří přebývají na zemi."

Lukáš 21:36.

"Buďte bdělí a prostě v každý čas, abyste měli sílu uniknout všemu tomu, co se bude dít, a mohli stanout před Synem člověka."

Teď se podíváme konkrétně na některé věci.

V čem je řešení?

Přečtu jeden biblický verš. Marek 12:30.

"Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!" Toto je první přikázání. Toto přikázání je první a největší v Bibli.

Proč?

Kdyby byl Bůh opravdu Bohem v našem životě, a kdyby Kristus byl zcela vládcem našeho života, my bychom byli zcela osvobozeni od hříchu i důsledků hříchu i od špatných emocionálních stavů a dalších jevů, které nejsou Boží vůlí pro nás. A to se opravdu stane.

Proč tomu ještě tak není?

Proč neurychlíme ten proces duchovního dozrání?

To je kvůli tomu, že Bůh není Bohem v našem životě a kvůli tomu, že Kristus nevládne v našem životě.

Ale proč tomu tak je?

Aby někdo mohl vládnout ve vašem životě v pravém slova smyslu, vy tu osobu musíte milovat. Teď nemám na mysli, když někdo vládne silou. Ne, teď mluvím o tom, když někdo vládne tak, že jeho vláda ve vašem životě vyprodukuje lepší charakter, duchovní dozrání a Kristovu podobu. To není možné, pokud nemilujete Boha a Krista. Řešení je v blízkém vztahu s Bohem a Kristem a v tom, když máme lásku k nim. Někdo řekne: "My to víme, ale jak to máme aplikovat?"

To jsou hlavní témata této série: - Jak duchovně dozrajeme?

Jak se má Boží národ připravit na to, co následuje?

Skrze sblížení se s Bohem a Kristem a skrze stále větší lásku k nim. Lásku vůči Bohu a Kristu přímo souvisí s naší poslušností. Poslušnost je produktem naší lásky vůči Bohu a Kristu. Není potřeba žádné úsilí, žádná legalistická snaha. My se prostě musíme sblížit s Bohem a Kristem, abychom se mohli očistit od všeho, co není dobré v našem životě. Ale Bůh nám někdy musí dát diagnózu, abychom mohli jasně vidět zkaženost našeho života, abychom k Němu přišli, abychom viděli, že je toho dost v našem životě, co nepřítel využívá, aby kompromitoval Boží království v nás, aby kompromitoval to, co vyznáváme.

Jedná se o to, že nemáme dostatečně blízký vztah s Bohem a Kristem, neboli, že je nemilujeme v takové míře, aby ta láska vůči nim vyprodukovala poslušnost, jakou si od nás přejí. Teď dokážu biblicky, že tomu tak opravdu je, že je poslušnost důsledkem lásky vůči Bohu a Kristu. Přečtu jeden verš z listu Římanům 8:28.

"Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí."

Toto se týká naší lásky k Bohu, a ta láska produkuje dobro v našem životě.

Všechny naše cesty budou správné, pokud budeme mít tu lásku. Avšak toto nejsou ty verše, které jsem chtěl přečíst. Teď vám přečtu dva verše, které konkrétně mluví o tom, že je poslušnost anebo život podobný Kristu možný pouze jako důsledek lásky vůči Bohu a Kristu.

Jan 14:21.

"Kdo přijal má přikázání a zachovává je, ten mě miluje. A toho, kdo mě miluje, bude milovat můj Otec. I já ho budu milovat a dám se mu poznat."

Takže vidíme, že kdo přijal Kristova přikázání a zachovává je, ten Ho miluje.

A kdo miluje Jeho, toho bude milovat i Kristův Otec.

My jsme tyto verše možná dřív jinak vykládali. Vykládali jsme je tak, že svoji lásku k Bohu a Kristu dokazujeme tím, že zachováváme jejich přikázání. Ale ne.

To vede k legalismu. Vy nedokazujete Bohu lásku tím, že dodržujete Jeho přikázání, nýbrž v důsledku toho, že Ho milujete, vy dodržujete Jeho přikázání.

To je naopak. Nejdřív musíš Boha milovat, abys mohl dodržovat Jeho přikázání.

Nemůžeš nejdřív dodržovat Jeho přikázání, abys Ho začal milovat nebo abys mu dokázal lásku.

Já vím, že nás jinak vyučovali, ale myslím si, že je pravý čas k tomu, abychom trochu změnili naše pochopení toho všeho. Nejdřív musíš milovat Boha, abys Ho mohl poslouchat a ne naopak.

Přečteme si ještě jeden biblický verš.

Jan 14:23-24.

"Ježíš mu odpověděl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat. Půjdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává má slova. A slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal."

Takže pokud mě někdo miluje, bude zachovávat má přikázání. To neznamena: Ty dokážeš lásku ke Mně tím, že Mě budeš poslouchat. Ne. Ty Mě budeš poslouchat, pokud Mě miluješ. Rozumíte tomu? Pokud milujete Krista, tak je přirozené, že Ho budete poslouchat. Pokud Ho posloucháš nebo zachováváš Jeho přikázání a nemáš lásku k Němu, tak co to je? Já vám řeknu, co to je: Špinavý šat, legalismus a farizejství. My musíme milovat Boha a Krista, aby oni mohli vládnout v našem životě. A když oni převezmou vládu v našem životě, všechno se změní.

My dosáhneme toho standardu, o kterém Bible mluví. Ale jak je máme milovat?

Musíme si položit otázku, jestli skutečně milujeme Boha a Krista.

Anebo proč je nemilujeme v takové míře, abychom se jim zcela podřídili?

My víme, že máme milovat Boha a Krista. Rozum nám říká, že jsou hodni naší lásky, že toho pro nás tolik udělali, že bychom je měli milovat, ale srdce na to nereaguje. Proč moje srdce nemá s nimi tak blízký vztah a proč je nemiluje tolik, kolik by mělo?

Teď vám řeknu proč. Protože naše srdce nezná Boha a Krista, protože naše srdce neví, co pro nás Bůh a Kristus skutečně vykonali.

V Bibli se můžeme seznámit s tím, co pro nás Bůh a Kristus vykonali.

A díky tomu se k nim naše srdce začne přibližovat.

Avšak existuje něco, co musíme opravdu zažít, abychom je mohli milovat, a to není pouhé poznání z Bible. Musíme se s nimi osobně seznámit, abychom je mohli milovat.

Nejenom, že z Bible zjistíme, co pro nás udělali. Jak dal Bůh svého jednorozeného Syna, aby zemřel na kříži.

Jak se Ježíš zřekl věčného života kvůli tobě i mně.

To není dostačující?

To je základní krok, ale musíme udělat i druhý krok. Musíme se s nimi osobně seznámit, abychom je mohli milovat.

Přečteme si jeden verš, který o tom mluví.

Jan 17:3.

"A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista."

Takže vidíme, že v poznání Boha a Krista je věčný život. To znamená, že řešení všech problémů je v poznání Boha a Krista. Slovo, které se zde používá pro "poznání", neznamená jenom nějaké povrchní poznání. Zde se mluví o důvěrném, blízkém a osobním poznání, o sjednocení s nimi, o blízkém vztahu.

V tom je řešení, bratři a sestry.

Musíme milovat Boha a Krista, aby naše životy byli s nimi v souladu, aby nás Bůh mohl ode všeho očistit, a abychom se mohli zcela uzdravit.

Ale jak je máme milovat?

Musíme se s nimi sblížit. Nestačí jenom to, že víme, co pro nás udělali. To zjistíme v Bibli, ale musíme se s nimi osobně seznámit. Musíme se s nimi osobně sblížit.

Teď přečtu něco, co se týká poznání Boha a Krista.

1. list Janův 4:19.

"My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás."

On nám již ukázal lásku. Láska se vrací za lásku.

Ale jak můžeme vrátit lásku za lásku, když neznáme osobu, kterou máme milovat?

Prvním krokem je, abychom se seznámili s tím, co pro nás Bůh udělal skrze Krista.

To můžeme skrze Bibli.

A potom následuje druhý a důležitější krok.

To je osobní sblížení a seznamování se, abychom si je mohli skrze důvěrný a osobní vztah zamilovat.

Přečtu jeden citát, který není z Bible, ale který mluví o té lásce, kterou bychom měli mít k Bohu a Kristu.

"Všechna otcovská láska, která se předávala z generace na generaci skrze kanál lidských srdcí, všechny zdroje něhy a soucitu, které se otevřeli v lidských duších, představují pouze malou kapku v nekonečném oceánu, když je porovnáme s nekonečnou a nevyčerpatelnou Boží láskou. Jazyk to nedokáže vyslovit, pero to nedokáže popsat. Můžete o tom přemýšlet každý den ve svém životě, můžete pozorně studovat Písmo, abyste tomu porozuměli, můžete prosit o veškerou moc a schopnost, kterou vám Bůh dal k dispozici, abyste pochopili lásku a soucit nebeského Otce, a přesto je toho nekonečně více. Můžete tu lásku studovat roky, a přesto nikdy nebudete moci zcela pochopit šířku a hloubku Boží lásky v tom, že dal svého Syna, aby zemřel za svět. Ani celá věčnost nám to nebude moci zcela zjevit.

A přesto pokud budeme studovat Bibli a přemýšlet o Kristově životě a plánu vykoupení, začneme stále víc chápat tato veliká a důležitá témata." (EGW, 5T, p740)

Autorka zde říká, že Boží láska vůči nám je tak veliká, že ji nedokážeme zcela porozumět, ale pokud budeme studovat Bibli a Kristův život, tak nám tato témata začnou být jasná. Takže začneme pomalu rozumět tomu, jak velmi nás Bůh miluje a naše srdce by po nich mohlo začít toužit. Ale ani to není ten hlavní krok. Musíme se s nimi osobně seznámit. Ale nemůžeme je osobně poznat, pokud neznáme jejich identitu. Kdo jsou vlastně Bůh a Kristus, a co pro nás Bůh v Kristu vykonal?

Přečtu ještě jeden verš z Bible, který mluví o Boží lásce k nám. Izajáš 49:15.

"Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu."

V těchto přednáškách se nebudu zabývat tím, co pro nás Bůh udělal skrze Krista.

To můžete najít na youtube kanálech: "Zvuk Boží polnice", "Víra v jediného pravého Boha a jeho skutečného Syna" anebo "Otevřené dveře."

Doposud jsme toho hodně zveřejnili o tom, co se odehrálo na Golgotě, jak velmi nás Bůh miluje, co pro nás vykonal skrze Krista, jak nám dává věčný spásonosný život. Takže můžeme říct, že ty věci už známe. K dispozici je spousta materiálů.

Avšak teď by bylo dobré, abychom se dostali k tomu druhému kroku.

Jak je můžeme osobně milovat?

My víme, že oni nás milují, víme, co pro nás udělali. Začali jsme si toho vážit a naše srdce se k nim začalo přibližovat.

Ale stále ještě to není ta láska, jejímž důsledkem je to, že se jim zcela podřídíme, a že jim budeme zcela sloužit z lásky. Láska, která způsobí poslušnost, duchovní zralost a všechno ostatní, co je důsledkem lásky k nim.

Zatím stále ještě tu lásku nemáme.

Takže musíme udělat druhý krok.

Musíme je osobně a důvěrně poznat. To je důvěrné, blízké poznání.

Jak se můžeme seznámit s Bohem a Kristem blízce a důvěrně do té míry, že je budeme tolik milovat, že ta láska v nás prostě vyprodukuje poslušnost a emocionální uzdravení a také očištění ode všeho, co není Boží vůlí pro náš život?

Stejným způsobem, jakým se seznamujeme s ostatními lidmi.

Je potřeba, abychom se seznámili s Bohem a Kristem.

Teď uvedu několik základních bodů v souvislosti s tím

- seznámení se s osobou

- sblížení se s osobou skrze rozhovor.

To vyžaduje hodně rozhovorů s osobou.

Vzpomínáte si možná, jak jste se seznamovali s vaší ženou anebo mužem, s nějakým bratrem anebo přítelem.

Jak jste se sblížovali? Hodně jste spolu mluvili, otevřeně a upřímně vůči osobě. Nejenom že spolu hodně mluvíte, ale rozdělujete se o všechny podrobnosti z vašeho života a získáváte důvěru v osobu.

Důvěra roste tím, že vám ta osoba naslouchá, rozumí vám, neodsuzuje vás a víte, že vás miluje:

- zapojení osoby do vašeho života.

Vyučuje vás, pomáhá vám, odevzdáváte se té osobě. A tím způsobem se vaše mysl sjednocuje s myslí té osoby.

Vůle, myšlenky, záměry a touhy se sjednocují.

Tímto způsobem se sjednocujeme a seznamujeme s lidmi a stejně tak je potřeba, abychom se seznámili s Bohem a Kristem. Musíme začít s rozhovorem, se spoustou rozhovorů.

Ale ne s rozhovorem dvakrát anebo třikrát denně, který trvá tři minuty.

Je potřeba spousta rozhovorů, podobně, jako když jste se seznamovali s vaším mužem anebo ženou.

Já si vzpomínám na to, když jsem poznal Ninu a na to, že jsme spolu někdy mluvili i 10 hodin denně.

Proč tedy i s Bohem nemluvíme 10 hodin, pokud se řešení na všechny problémy nachází u Něj?

Proč? To je otázka.

Ale nevádí, zapomeňme na to, co bylo a začněme s nimi znovu, začněme s nimi rozmlouvat. Někdo si možná klade otázku, o čem by měl s Bohem mluvit 10 hodin. To zjistíme skrze tuto sérii. Takže musíme s nimi hodně mluvit.

Sdílet s nimi všechny podrobnosti našeho života. Tím způsobem k nim získáme důvěru. Ujistíme se, že nás slyší, že nám rozumí, že s námi soucítí. Potom je začneme zapojovat do našeho života. Oni nás začnou vyučovat a pomáhat nám. Naše mysl se začne pomalu sjednocovat s jejich myslí, a tím způsobem se s nimi sblížíme.

Tyto body jsou jakýmsi základem pro to, jak se můžeme sblížit s Bohem a Kristem, abychom si je mohli zamilovat.

Někdo si možná položí otázku: Jak může tyto body, které jsem uvedl, uplatnit v osobní zkušenosti?

Jak to mohu v konkrétních situacích uplatnit ve vztahu s Bohem a Kristem?

Já věřím, že nám Bůh dal odpovědi na tyto otázky.

Věřte mi, bratři a sestry, že jsem v jednom okamžiku volal k Bohu, aby vyřešil nějaké věci v mém životě.

Já jsem měl dobrý život. Můžu říct, že v mém životě bylo vše dobře organizované. Dobré manželství, dobré děti, dobří rodiče, dobrá služba, vše fungovalo. Avšak existovaly nějaké věci v mém životě, některé drobnosti, o kterých jsem věděl, že nebyly v úplném souladu s Bohem.

Nebyly to nějaké závažné věci, ale bylo jich dost. Existovaly některé věci, které se mi nelíbily. Můj vztah s Bohem nebyl takový, jaký jsem si přál, aby byl.

Já jsem měl dobrý vztah s Bohem, možná lepší, než mají mnozí křesťané, ale pochopil jsem, že to není to, o čem Bible mluví. Přestal jsem se dívat na sebe a porovnávat se s druhými.

To byl první krok. Začal jsem se dívat na to, co je biblický standard.

Když jsem viděl, co je biblický standard, tehdy jsem pochopil, že existují nedostatky v mém duchovním životě. Tehdy jsem začal volat k Bohu. Řekl jsem Mu: "Pane, musíš mi ukázat, jak to všechno můžu vyřešit. Jak se k Tobě mohu více přiblížit, jak Tě můžu milovat, jak mám milovat druhé lidi, jak může být můj život stoprocentně čistý, jak to udělat, aby nepřítel nenašel ani nejmenší drobnost, na kterou by mohl ukazovat prstem v mém životě v souvislosti s principy, které uplatňuji.

Můžete mi věřit, že mi Bůh odpověděl. Můžu o sobě nyní říct, že mnohem více miluji Boha i Krista. Oni se v jednom okamžiku konečně stali mými nejlepšími přáteli. A skutečně jsem teď schopen více milovat i ostatní lidi.

Věřím, že jsem hodně dozrál v porovnání s mým stavem v minulosti.

Neříkám, že jsem dosáhl standardu, kterého je potřeba abych dosáhl, ale vím, že jsem dost dozrál a vy také uvidíte, na čem se to zakládá.

Uvidíte v následujících přednáškách, co ovlivňuje naše dozrávání a na naše sblížování se s Bohem. A věřte mi, že konečně můžu zakusit, a již jsem to zakusil v osobní zkušenosti, co je pravý křesťanský život, o kterém mluví Bible.

Věřte mi, že to máme na dosah ruky. To není nic těžkého. Všechno, o čem budeme mluvit v následujících přednáškách je jednoduché, ale musel jsem volat k Bohu, aby mi to ukázal. Ale proč? Musel jsem Mu přiznat, že mám problém. Musel jsem mu říct, že je pravda, že existují dobré věci v mém životě, že je pravda, že mi požehnal, že je pravda, že naše služba byla úspěšná, že jsem měl dobré manželství, ale stále ještě existovalo něco v mé mysli, co nebylo zcela v souladu s Ním.

Nemiloval jsem Ho tolik, kolik bych měl. Nebylo vše stoprocentně dokonalé.

Stále ještě jsem se někdy raději věnoval vlastním potěšením. Raději jsem někdy pracoval na notebooku, raději jsem připravoval a psal knihy, než abych byl s Ním. Někdy moje modlitby nebyly dostatečně dlouhé, nemluvil jsem s Bohem tolik, kolik bych měl. Já jsem Mu to přiznal. Pokud nepřiznáte, že máte problém, tak nedostanete odpověď.

Já jsem řekl: "Pane, prosím tě, abys to vyřešil."

A věřím, že mi Bůh dal odpovědi. Já jsem uplatnil to, co mi řekl a Bůh to vyřešil. Můj vztah s Bohem se změnil.

Moje láska k Němu se zvětšila.

A můžu říct, že jsem zažil nový začátek s Bohem a Kristem, i přesto, že jsem se znovuzrodil o několik let dříve.

V následující přednášce se budeme věnovat konkrétním věcem, které Bůh chce, abychom udělali, abychom se s Ním mohli sblížit a více si Ho zamilovat, a aby to v našem životě způsobilo duchovní dozrávání.

6. díl - Přiznejme hříchy a číňme pokání.

Název dnešní přednášky je:

"Přiznejme všechny hříchy a číňme pokání pro náš klid, čisté svědomí a nový začátek."

Bratři a sestry, my jsme znovuzrození křesťané, my jsme Boží národ. Boží Izrael poslední doby, který má čest a privilegium bránit Boží čest. Bránit Boží jméno, bránit Kristovo jméno v nadcházejícím konfliktu, o kterém Bible mnoho hovoří, a to je hlavním tématem této série.

Tedy jak může Boží národ obhájit Boží čest, a jak se může připravit na toto privilegium.

Co Boží národ potřebuje k tomu, aby se připravil?

To je duchovní dozrávání, ale co to znamená řečeno biblickým jazykem?

To je růst v Kristu, ale jak můžeme růst v Kristu?

Když milujeme Boha a Krista. Je to velmi jednoduché.

Četli jsme si verš u Jana 17:3.

Tedy věčný život je v tom, že poznáme Boha a Ježíše Krista.

Avšak to neznamena, že dostaneme věčný život

v budoucnosti, nýbrž věčný život přijímáme teď a s ním i všechno ostatní. A co to je?

To je charakter v souladu s Boží vůlí, charakter Kristův.

Čistota života, čistý klid. Tímto obhajujeme Boží jméno v našem osobním životě.

Ale jak máme Boha a Krista milovat, jak máme s nimi vytvořit blízký vztah?

Již jsme řekli, že se s Bohem a Kristem musíme sblížit stejným způsobem jako s ostatními lidmi. Musíme s nimi hodně mluvit.

Je třeba, abychom byli otevření, abychom byli upřímní a rozdělili se s nimi o všechny podrobnosti našeho života. Abychom nekladli žádné překážky, abychom se nestyděli, abychom jim dokázali říct přesně to, co nás trápí, abychom je zapojili do našeho života ve všech podrobnostech.

Tímto způsobem se naše mysl bude pomalu sjednocovat s jejich myslí, aby naše vůle, myšlenky a záměry byli v souladu s jejich.

Ale jak to můžeme uplatnit v osobní zkušenosti ve vztahu k nim?

Já vám to řeknu. Prvním krokem na té cestě je přiznání všech hříchů a pokání.

Dobrá, ale někdo může položit otázku:

"Copak znovuzrození křesťané nepřiznali všechny hříchy?

Nečinili snad už znovuzrození křesťané pokání?

Copak oni nežijí Kristovým životem?

Proč by měli ještě činit pokání?"

O tom teď budeme mluvit. Je pravda, že znovuzrození křesťané činili pokání, to bylo pokání při znovuzrození, když jsme pochopili, že je hřích všech hříchů odloučení od Boha. Důsledkem odloučení od Boha je tělesná lidská přirozenost, že jsme všichni zdědili tu přirozenost, a že jsme kvůli tomu byli hříšníci, že všechno dobré, co jsme v životě vykonali, bylo farizejství, špinavý šat, pokrytectví.

Pochopili jsme, že nemůžeme na Boha udělat dojem ničím, co mu nabízíme.

Ani naším nedokonalým chováním.

Pochopili jsme, že nepotřebujeme změnu chování, ale že potřebujeme nový život, který se líbí Bohu. Ten život je Kristův život a my jsme se znovuzrodili, když jsme přijali, že je Kristus Syn Boží, a že musí žít v nás.

To bylo pokání, kdy jsme skoncovali se starým životem.

Přečtu o tom jeden verš.

Skutky apoštolů 2:37-38.

„Co máme dělat, bratři?“

„Čiňte pokání,“ odpověděl Petr, „a každý se nechte pokřtít ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy. I vy přijmete dar Ducha svatého.“

Když Kristus přišel, aby žil v nás, stali jsme se účastníky Božího království. Tehdy jsme doslovně přešli ze smrti do života. Bez ohledu na to, že jsme i dřív v životě možná měli nějaké zkušenosti s Bohem.

Možná byla spousta dobrých věcí a dost toho bylo v pořádku, ale přesto jsme byli ve smrti.

Proč?

Protože jsme neměli Kristův život. To byla Boží milost, to nebylo spasení. Avšak teď jsme spasení, činili jsme pokání, všechny naše hříchy jsou odpuštěny.

O jakém dalším pokání tedy mluvíme?

O jakém přiznání hříchů dnes mluvíme?

Žijí znovuzrození křesťané dnes v Kristu, a tak jak by měli?

A jak by vlastně měli žít? Řekneme si o tom něco.

Pokud věříme, že Kristus skutečně žije v nás, nikdy se nebudeme zaměřovat na naše schopnosti, na naše úsilí anebo na to, abychom vykonali něco dobrého.

Ale nebudeme se zaměřovat ani na naše nedostatky. Dokonce ani na naše hříchy. Ti, kteří to chápou a věří tomu, budou vždy hledět na Krista.

Oni si jsou stále vědomi jeho přítomnosti. A protože jsou si toho vědomi, Kristus usměřuje jejich chování. Oni mu naslouchají, Kristus k nim mluví, utěšuje je, pozvedá je, posiluje, narovnává, vyučuje a obnovuje.

Tímto způsobem se vytváří blízký vztah mezi dvěma osobami podobně, jako mezi manželskými partnery.

Stejným způsobem máme blízký vztah s Kristem. To je víra v Krista, podřizování se Kristu.

Takto hledíme na Krista. Když tímto způsobem žijeme, tak jsme neustále vítězové a nikdo jiný. Tímto způsobem rosteme ve víře a dozráváme.

Jedině pokud nezačneme místo na Krista hledět na sebe.

V tom případě můžeme zažívat pády a nepřítel nás může přemoci. Ale dokonce i tehdy, když se znovu zaměříme na Krista, tak vstáváme, jako kdybychom nikdy nepadli.

Naučíme se lekci, a ještě více se Ho držíme, a proto jsme vítězové. To je skutečně vítězný život. Tímto způsobem se má žít Kristův život.

Avšak žijí křesťané tímto způsobem?

Já věřím, že existuje velká většina Božího národa, která ještě nedozrála a nežije tímto způsobem s Kristem.

Proč?

Protože se nepodřídili Kristu, protože se ještě nenaučili žít v Kristu, ještě stále Ho nemilují tak, jak by měli.

Ale existují ještě nějaké důvody.

Možná si záměrně udržují nějaké hříchy pro sebe. Když říkám "nějaké hříchy", tak to, bratři a sestry, nemusí být nějaká zkaženost a špína. To doufám, že jsme již zanechali za sebou. Pokud má někdo problém s nějakým těžkým hříchem, tak to ať vyřeší co nejdříve. Ale teď mluvím o věcech, které nám překážejí v našem vztahu s Kristem.

To mohou být nějaké drobnosti, osobní potěšení, nějaké naše zájmy, organizace našeho života, naše práce, to co děláme.

Všechno to, co je podle naší vůle. Tyto věci je potřeba přiznat Kristu a učinit pokání.

Co je pokání, co znamená učinit pokání?

Nejjednodušší vysvětlení je to, že odmítnete něco, co není podle Boží vůle. Ale abyste to mohli odmítnout, tak to nejdříve musíte přiznat.

Musíte přijít ke Kristu a říct Mu: "Ano Kriste, existuje dost věcí v mém životě, které nejsou v souladu s Tvojí vůlí, a které jsem si omlouval.

Možná jsem říkal, že to není tak špatné, že to nevadí."

Kristus tomu rozumí, nejsme už legalisté.

To je všechno pravda.

Věčný život není ohrožený, Kristus je naše spravedlnost a opravdu máme věčnou jistotu, ale teď mluvíme v kontextu přípravy Božího národa na nadcházející konflikt. Musíme být zcela očištěni. Nesmí existovat nic v našem životě, co by nebylo v souladu s Boží vůlí.

Rozumíte tomu?

O to se jedná, musíme vše odmítnout.

Nesmíme si ponechat ani nejmenší drobnosti, bratři a sestry. Já vám říkám z vlastní zkušenosti, že jsem volal k Bohu, aby mi pomohl, abych Ho více miloval, abych více miloval Krista, aby mi vyřešil každou nespokojenost, všechno v mém životě, co není v naprosté harmonii s Ním.

A můžu vám říct, že to Bůh vše vyřešil. Já vám, bratři a sestry, říkám z osobní zkušenosti, že žiji v blízkém vztahu s Bohem a Kristem.

Jednou věcí bylo to, že jsem přiznal všechno, co nebylo v souladu s jejich vůlí.

Avšak když jsem Bohu tyto věci odevzdával, tak jsem si řekl: "Skvělé, odevzdal jsem Mu to a teď je vše v pořádku, ale potom jsem viděl, že není všechno v pořádku, že s nimi nemám zcela blízký vztah. V čem byl problém?"

A pochopil jsem, že se musím jich zeptat, aby mě oni usvědčili v tom, co není v pořádku. A oni mě usvědčili. Já jsem pochopil, že to jsou nějaké drobnosti, některé věci, které příliš zaměstnávají naši mysl. Většina těch věcí vůbec není nějakým hříchem. Není to žádná zkaženost, ale stávají se hříchem v našem životě, protože příliš zaměstnávají naši mysl. Bratři a sestry, musíte se zeptat Boha, co je to ve vašem životě, co narušuje váš vztah s Ním, co překáží Kristu, aby mohl žít svůj život skrze vás, a kvůli čemu jste se Mu zcela nepodřídili.

Jaké jsou to překážky?

O většině překážek určitě víte, ale o některých možná ne. Ať vás Bůh usvědčí. Pusťte se do toho procesu.

Priznejte to všechno a odhod'te to. Začněte žít Kristovým životem. Potom uvidíte, jak se váš život změní. Budete mít veliké požehnání.

Skrze to přiznání se dostanete do blízkého vztahu s Bohem a Kristem a oni se stanou vašimi nejlepšími přáteli.

To jsou nějaké drobnosti, o kterých jste s nimi nikdy nemluvili. To jsou drobnosti, od kterých musíte být stoprocentně očištěni. To znamená, že musíte mluvit o maličkostech.

Možná o něčem, co se vám nelíbí anebo o něčem, čemu se raději vyhýbáte.

O něčem, co máte rádi, a co si chcete ponechat pro sebe. Ale když Mu to pěkně všechno odevzdáte, On vám samozřejmě rozumí a neodsuzuje vás, nic proti vám nemá a vy máte věčný život, ale teď je čas k přípravě. My mluvíme v tomto kontextu. Musíme odstranit vše, co není v souladu s Boží vůlí, abychom duchovně dozráli, a aby Kristus mohl bez překážek žít svůj život v nás.

Proto je, bratři a sestry, potřebné přiznání a pokání. Protože se čas od času zaměřujeme na sebe.

Existují věci, které si nezralí křesťané zadržují pro sebe.

Ale to musíme odstranit. Obzvláště pokud má někdo nějaký těžší hřích, pokud existuje ve vašem životě nějaká zkaženost, tak to odstraňte co nejdříve.

Od toho se musíte vzdálit. Klekněte na kolena a poproste Pána, aby se to již nikdy neopakovalo. Avšak já se teď nevěnuji těmto věcem.

To jsme již odstranili. Teď mluvím o maličkostech.

Já jsem Pánu odevzdal všechna osobní potěšení, o kterých jsem přesvědčen, že nejsou sama o sobě hříchem. Vše jsem Mu odevzdal a řekl jsem:

"Nechci nic, co by mě od Tebe oddělovalo."

Žádné moje osobní potěšení, žádné maličkosti, které jsem měl rád, které příliš zaměstnávaly moji mysl, a které nebyly v harmonii s Jeho vůlí, protože On chtěl, aby to bylo jinak. Organizace života a spousta dalších věcí. Všechny jakési maličkosti, které samy o sobě nejsou hříchem. Ale já jsem pochopil, že kvůli nim Kristus nemůže ve mně žít stoprocentně. Kvůli takovým věcem.

Já jsem věděl, že nemám špinavé hříchy, ty jsem odmítl dávno v minulosti, ale ptal jsem se, v čem je problém. Proč to ještě není Kristův život v plnosti?

A pochopil jsem, že existuje něco v mém životě, kdy já vládnu. To byl problém. Teď jsem tu svoji vládu zahodil pod nohy a řekl jsem Kristu:

"Odevzdávám Ti všechno."

Ale přiznal jsem Mu všechny podrobnosti? Celé hodiny jsem s Ním o tom mluvil. Aby mi pomohl ve všem, od čeho pro mě bylo těžké se osvobodit.

A On mi opravdu pomohl. Všechno, co jsem měl rád a myslel jsem si, že není potřeba, abych se toho vzdal. Ale já jsem Mu řekl, aby mi pomohl.

Všechno. Některé věci, které mění můj způsob života.

A znovu opakuji, že nemusí být hříchem, ale jsou prostě pod mojí kontrolou.

Já jsem si je organizoval.

Já jsem Mu vše odevzdal a byl jsem připravený na změny v mém životě.

Bylo pro mě důležité, aby mě On vedl. Nechtěl jsem už vládnout, nechtěl jsem už být bohem v mém životě.

Jsem přesvědčen, že největší zkaženost, která se může nacházet v životě křesťana je to, když je on bohem ve svém životě. Pokud má někdo problém, aby porozuměl tomu, o čem tady mluvím, ať se podívá na 4. přednášku a na seznam všech hříchů, důsledků hříchu a emocionálních stavů a všech jevů, které nejsou Boží vůlí.

Ať se přezkoumá ve světle toho všeho a ať poprosí Boha, aby ho přezkoumal do hloubky a ukázal mu, co je překážkou, kvůli níž Kristus nemůže žít skrze nás, bratři a sestry.

Přečteme si jeden biblický verš.

1. list Janův 1:7.

"Žijeme-li však ve světle, jako je on ve světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu."

Takže Kristovo přebývání v nás, nás očišťuje.

Ale jak?

1. list Janův 1:9.

"Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti."

Musíme Mu ty věci přiznat, musíme činit pokání a odmítnout ty věci.

O takovém přiznání a pokání mluvím. O věcech, které překážejí naší blízkosti a vztahu s Bohem, a které překážejí Kristu, aby zcela žil skrze nás, aby se projevila ta realita, které On již dosáhnul. A to je vítězství nad hříchem, to je ten vítězný život.

My jsme, bratři a sestry, opravdu vítězové, ale pokud chcete dozrát a být vítězové v plnosti, tak si s Ním promluvte a odevzdejte Mu každou maličkost ve vašem životě, na kterou vám ukazuje svědomí, a která není v harmonii s Ním.

Ať vám On ukáže, co je ve vašem životě pod vaší kontrolou, co si sami organizujete a v čem jste bohové, a co by On možná rád změnil. To mohou být vaše plány, vaše přání anebo něco, co děláte. Život, kterým žijete, v okolí ve kterém žijete.

Možná existuje spousta věcí, které by chtěl Kristus ve vašem životě změnit.

To jsou ty hříchy. Ted' nemluvíme o nějakých špinavých hříších. Ted' mluvíme o přípravě Božího národa, aby byl čistým národem, aby byl dokonalým národem. Já o tomto mluvím. Bůh mi požehnal, když jsem začal dělat tato přiznání a činit pokání, a proto vám doporučuji, abyste to udělali.

Věřím, že mi Bůh pomohl, abych dozrál, protože mě vedl k tomu, abych se zřekl všech maličností, dokonce i věcí, které samy o sobě nejsou hříchem, a které překáželi Kristu, aby mohl zcela žít skrze mne.

A opravdu jsem kvůli tomu v této chvíli šťastný. Bůh a Kristus se skutečně stali mými nejlepšími přáteli. Ted' použiju jeden typ ze Starého zákona, který můžeme použít v Novém zákoně v souvislosti s odmítáním hříchu nebo přiznáním a pokáním.

Jedná se o Abrahama.

Abraham se v jedné chvíli zřekl Izmaela

- to je typem pro odmítnutí špatných věcí v našem životě, to jsou viditelné a známé hříchy. Věřím, že to jsme odmítli při znovuzrození.

To za sebe můžu potvrdit. Některé věci, které mi potom ještě zůstaly, jsem odmítl velmi brzy, jakmile jsem si to uvědomil. Avšak v našem znovuzrozeném životě se musíme zříct i dobrých věcí.

To bylo, když Abraham obětoval Izáka. To bylo typem odříkání se dobrých věcí, které nás příliš zaměstnávají. Ty věci nemusí být samy o sobě hříchem, ale staly se hříchem, protože příliš zaměstnávají naši mysl. To mohou být plány, touhy, záměry, osobní potěšení, starosti to, co děláme, čím se zabýváme, jak jednáme. To jsou některé dobré věci, které se možná staly hříchem. Většina lidí ví, co v jejich životě není v souladu s Bohem. Co je Izmaelem v jejich životě i co je Izákem.

To musíte přiznat a hned odmítnout.

Někdy se může také stát, že od vás Bůh bude vyžadovat, abyste nahradili škodu.

Možná od vás Bůh bude žádat, když mu ty věci přiznáte, abyste to napravili nebo abyste se vydali jinou cestou anebo možná abyste se někomu omluvili. Prostě cokoliv. Ale věřte mi, že budete šťastní a spokojení, protože jste se s Ním sblížili. On vám dá sílu, abyste to mohli vykonat.

Pokání nemusí být vždy radostné, ale v principu to tak bývá. Ale nemusí být vždy radostné, protože existují věci, které si křesťané zdržují pro sebe a nechtějí se jich vzdát, a proto je jim líto se toho zříct.

Možná se to týká jejich pověsti.

Možná je to něco, o čem mluvili s ostatními.

Třeba je to nějaká hereze, kterou velmi propagovali a najednou pochopili, že to není od Boha, že je to zbytečné téma, které nemá být předmětem rozhovoru.

Kristus musí být předmětem rozhovoru.

O to se jedná.

To jsou ti Izmaelové a Izáci, kterých se musíme vzdát.

Přečteme si jeden biblický verš o pokání.

2. Korintským 7:8-11.

"I když jsem vás svým dopisem zarmoutil, nelituji toho. Ano, litoval jsem, když jsem poznal, jak vás ten dopis na čas zarmoutil, ale teď se raduji – ne z vašeho zármutku, ale z toho, že váš zármutek vedl k pokání. Zarmoutili jste se v souladu s Bohem, takže jste kvůli nám neutrpěli žádnou škodu.

Zbožný zármutek totiž působí pokání, jež vede ke spáse, takže není čeho litovat.

Světský zármutek však působí smrt. Jen se podívejte, jakou ve vás ten zbožný zármutek způsobil snahu a ochotu k nápravě, jaké rozhořčení a znepokojení, jakou touhu a horlivost, jaké úsilí potrestat viníka!

V každém ohledu jste dokázali, že jste v té věci nevinní."

Apoštol Pavel zde mluví k novorozeným křesťanům, kteří byli nezralí.

Možná jsou mezi námi lidé, které stále trápí něco ze starého života.

Pokud vás něco trápí ze starého života, pokud vám přicházejí vzpomínky ze starého života, pokud máte sklony k některým hříchům, které jste měli ve starém životě, a stále vás to vábí a přitahuje, musíte si o tom promluvit s Bohem.

Možná skrze přiznání a rozhovor s Bohem o tom nějakém starém hříchu anebo nějakých starých problémech najdete řešení. Možná jste to Bohu ještě neodevdali tímto způsobem. Možná jste to ještě nepřiznali anebo jste s Ním o tom nemluvili správným způsobem, a proto vás to trápí. Prostě jste to Kristu neodevdali, aby to očistil.

Nedovolili jste Mu, aby vás očistil.

Teď přečtu jeden verš, který mluví o těchto věcech ze starého života, které si lidé zadržují pro sebe, ale možná je trápí a je třeba, aby se jich zbavili.

Žalm 32:3-8.

Poslouchejte, co říká David.

"Mlčel jsem a moje kosti chřadly, celé dny jsem pronaříkal. Ve dne v noci na mě těžce ležela tvá ruka, vysychal mě morek jako v letním žáru."

Zde vidíme, že když David mlčel, když nepřiznával své hříchy, když nepředkládal před Boha svůj problém, když ho něco trápilo, jak bychom to mohli nazvat v dnešním jazyce? Vina, nečisté svědomí, deprese, stres, neklid, znepokojení, nemoc apod.

To je to, moje kosti chřadly, ležela na mě těžce tvá ruka a vysychal mě morek.

Podívejte se, co David dále říká.

"Svůj hřích jsem před tebou přiznal, svoji nepravost jsem nezakrýval, řekl jsem: „Vyznám se Hospodinu ze své nevěrnosti. A ty jsi ze mne sňal nepravost, hřích můj."

Takže vidíme, že on to přiznal a byl osvobozen.

V 6. verši máme důkaz, že je třeba si s Bohem co nejdříve promluvit.

"Proto ať se každý věrný k tobě modlí v čas, kdy lze tě ještě nalézt."

Takže nejlépe je mluvit s Bohem, co nejdřív.

"I kdyby se vzdulo mocné vodstvo, k němu nedosáhne."

A v 7. verši vidíme, že budeme vysvobozeni. Dokonce i emotivně budeme vysvobozeni.

"Tys má skrýše, ty mě chráníš před soužením, nad tím, že jsem vyvázl, zaplesá všechno kolem."

V 8. verši vidíme, že to vytváří blízký vztah s Bohem.

"Dám ti prozíravost, ukážu ti cestu, kterou půjdeš, budu ti radit, spočine na tobě mé oko."

Takže bratři a sestry, pokud je potřeba, tak odevzdejte a přiznejte některé věci ze starého života, pokud mluvíte s Bohem a pokud vás to teď trápí. Je třeba, aby znovuzrození křesťané žili Kristovým životem. Nesmí být žádná překážka v jejich životě, která by bránila Kristu. Všechno Mu odevzdejte, všechno Mu přiznejte, všechno Mu řekněte a zahod'te to.

Budete šťastní, radostní a dozrajete. Musíte si zcela svléknout starého člověka.

Kristus to udělal místo nás, ale my máme svobodnou vůli, a proto se musíme vzdát toho, co máme rádi.

Například nějakých osobních potěšení a starostí.

Samozřejmě, že pokud má někdo závažnější hříchy, tak je musí ihned odstranit.

Ale teď mluvím o tom, že musíme odstranit i ty věci, o kterých se mluví v typech.

Izák představuje dobré věci, které máme možná moc rádi, a které jsou překážkou v našem vztahu s Bohem a brání Kristu, aby žil skrze nás.

Přečtu ještě jeden biblický verš.

Efezským 4:20-24.

"Tomu jste se však od Krista nenaučili!

Poněvadž jste ho uslyšeli a poznali pravdu, která je v Ježíši, odhod'te už svůj dřívější způsob života i to staré já, které je zkažené a plné klamných tužeb. Obnovujte ducha své mysli a oblékněte se do nového člověka stvořeného k Božímu obrazu, plného spravedlnosti, svatosti a pravdy."

Přečteme si ještě jeden verš.

2. Korintským 7:1.

"Milovaní, když tedy máme taková zaslíbení, očistěme se od každé poskvrny těla i ducha a posvěcujme se v bázni Boží." Dovolme Kristu, aby žil v nás. Zaměřme se na Krista. Ale to zaměření se na Krista nesmí být pouhá fráze. Odhod'me všechno, co nám brání v tom, abychom Mu dovolili, aby žil skrze nás. Odhod'te všechno, co vám někdy možná překáží ve vztahu s Ním. Věci, o kterých byste s Ním někdy raději ani nemluvili.

Odhod'te všechny ty maličkosti, všechny ty starosti. Vy znáte, co to je.

A zeptejte se i Jeho, co to všechno je.

Já vám říkám, bratři a sestry, ze své osobní zkušenosti, že všechno, o čem jsem věděl v mém životě a všechno z čeho mě Bůh usvědčil, jsem Mu dal.

Všechno jsem odhodil a zažil jsem veliké osvobození. Já neříkám, že jsem dosáhl charakteru, který je zcela podobný Kristu, ale vše, o čem jsem věděl, že není v souladu s Ním, teď mluvím o maličkostech, o mých starostech a organizaci mého života.

O všem, co bylo podle mé vůle.

Vše jsem Mu odevzdal, všechny negativní emotivní stavy, všechny mé starosti - z čeho budu žít, abych uživil rodinu, jak budu moci financovat dílo a spoustu jiných věcí.

Vše jsem Mu odevzdal, bratři a sestry.
To neznamená, že mě v budoucnu neusvědčí i v jiných věcech. V něčem, co se možná nachází ještě hlouběji ve mně. To nechávám na jindy, ale nyní vám můžu říct, že jsem Mu vše odevzdal, a že skutečně žiji křesťanským životem, ale to neznamená, že jsem lepší než ostatní. Ne.
To je jednoduché. Běžte k Němu a dejte Mu to.
Prostě řekněte: "Ježíši, vezmi si to, já Ti to dávám.
Nechci již vládnout ve svém životě. Tady jsou ty maličkosti, které mám rád, a o kterých vím, že nejsou podle Tvé vůle."
Je to velmi jednoduché, bratři a sestry.
Toto nezažívám pouze já, nýbrž i mnozí jiní bratři a sestry žijí stejným způsobem. Dali všechno Kristu, vše Mu odevzdali.
A skutečně zažili osvobození. Je opravdu třeba, abychom dali naše údy ke službě spravedlnosti.
Kdo je v Kristu, ten nehřeší. Nevím, jestli mi rozumíte. To neznamená, že už nikdy neudělám chybu. Nejedná se o to. Přijde i ta doba, kdy už nebudeme dělat chyby, Kristus nás dovede do toho bodu, ale když jsem v Něm, tak nemám hřích, nemám chyby, vše je podle Jeho vůle. On žije a ne já.
Poprvé, bratři a sestry, můžeme říct to, co říká Bible.
Kristus žije a ne já, jak to řekl Pavel v Galatským 2:20.
Doufám, že s námi budete i nadále skrze tuto sérii, protože po této přednášce následují velmi zajímavé přednášky, které vám pomůžou, abyste duchovně dozráli a rostli v Kristu.
Abyste se sblížili s Bohem a Kristem, a abyste je více milovali.
Poté co přiznáte hříchy a učiníte pokání způsobem, o kterém jsem mluvil, v dalších přednáškách uslyšíte spoustu věcí, které vám velmi pomůžou, abyste mohli růst a odhodit všechno, co překáží Kristu, aby žil skrze vás.

7. díl - Odpusťme všechno všem.

Pokračujeme v naší sérii, na řadě je jedna z nejlepších biblických pravd, která se týká odpuštění.

Název dnešní přednášky je:

Odpusťme všem všechno, abychom zažili odpuštění a osvobození.

Bratři a sestry, Bůh nám odpustil všechny naše hříchy a všechno špatné, co jsme kdy udělali. Všechno, co nás mučilo a trápilo, kvůli čemu jsme cítili vinu, byli jsme deprimovaní, smutní anebo pod stresem. Bůh nám odpustil. Prostě nás zbavil dluhu. Nezapočítává nám náš dluh. To nám dokázal skrze Krista.

Když Kristus zemřel věčnou smrtí na Golgotském kříži, Bůh ukázal, že Jeho láska vůči nám je větší než naše hříchy učiněné proti Němu. Takže v Kristu máme odpuštění. Ale pokud nerozumíme tomu, co pro nás Bůh skrze Krista udělal, tak nebudeme schopni zažít to odpuštění. Budeme si myslet, že Bůh přece jenom něco proti nám má, že se na nás možná přece jen dívá skrze nějakou proceduru. Já mám přece spoustu hříchů, jak je možné, že se on na to všechno nedívá?

Proto, bratři a sestry, hleďte na Krista. Podívejte se na Golgotu, seznamte se s tím, co Bůh udělal skrze Krista, a pochopíte, že Bohu nic nedlužíte, že On vám s radostí odpustil všechny vaše hříchy. My jsme to zažili při znovuzrození, když jsme pochopili, co se stalo na Golgotě a co pro nás Bůh vykonal skrze svého Syna. Přečtu jeden biblický verš, který mluví o odpuštění skrze Krista.

Efezským 1:7.

"V něm jsme vykoupeni jeho krví a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost."

Bratři a sestry, mnozí to odpuštění nezažili. Dokonce ani někteří mezi znovuzrozenými křesťany. Existují lidé, kteří si stále kladou otázku, jestli je právě jim všechno odpuštěno. Oni ví, že jim je odpuštěno, ale nezažívají to.

Jako kdyby v mysli měli nějakého Boha, který má možná něco proti nim. Avšak není tomu tak. Bůh proti nám nemá vůbec nic. Všechno nám odpustil. Ale v čem je tedy problém?

V tom, že nemáme blízký vztah s Bohem. Prostě nemáme důvěru v Něj, nechápeme, jak velká to byla láska zjevená na Golgotě. Existuje ještě jedna věc. Je možné, že jsme neodpustili ostatním jejich provinění vůči nám. A to může být jedna z věcí, kvůli které nemůžeme zcela zažít odpuštění od Boha. Je třeba, abychom druhým dávali to, co jsme přijali od Boha. Ale něco, co nedáváme druhým, nemůžeme ani přijmout od Boha. To je prostě tak, a to souvisí s odpuštěním. Teď přečtu jeden biblický verš, který říká, že naše radost, pokoj, požehnání a všeobecně hezký život souvisí s odpuštěním, které přijímáme od Boha. Existuje spousta takových veršů, ale já jsem si vybral jeden ze Žalmů.

Žalm 103:1-5. "Dobrořeč, duše má, Hospodinu a celé nitro mé jeho svatému jménu!

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní!

On ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje,
vykupuje ze zkázy tvůj život, věncí tě svým milosrdenstvím a slitováním,
po celý tvůj věk tě sytí dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí orla."

Takže odpuštění je něco, co potřebujeme.

Když Ježíš řekl nemocnému člověku, že mu jsou odpuštěny hříchy, všichni se divili, proč to Ježíš říká. Protože to byla potřeba toho člověka. On možná skoncoval s hříchy, možná měl důvěru v Krista, a proto k Němu i přišel, ale on potřeboval slyšet, že jsou mu odpuštěny hříchy. Stejně tak i my potřebujeme vědět, že Bohu nic nedlužíme. A stejným způsobem musíme druhým dávat to, co jsme obdrželi od Boha. Musíme jim odpustit všechny dluhy. Teď uvidíme, jak velmi je důležité to odpuštění, které máme dávat druhým. Přečteme si Matouše 9:6-15.

"Vy se modlete takto:" Teď mluvíme o modlitbě Otče náš, o níž mluvil Ježíš.

"Otče náš, jenž jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království.

Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi. Náš denní chléb dej nám dnes.

A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám. A nevydej nás v pokušení, ale vysvobod' nás od zlého."

Poté, co Ježíš vyslovil tuto modlitbu, okomentoval pouze jednu věc z této modlitby. Hádejte, co to je. Právě odpuštění.

"Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec; jestliže však neodpustíte lidem, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení."

Co to znamená? Nebudeme moci zažít to odpuštění, které nám je dáno, pokud my neodpouštíme druhým.

Jak je to možné?

Přišli jste k Bohu, On vám odpustil všechny dluhy a vy teď nechcete druhým odpustit jejich dluhy. To je prostě tak.

Podíváme se na to trochu podrobněji.

Teď uvidíte, jak to odpuštění, které máme dávat druhým, souvisí s naším modlitebním životem.

Marek 11:24-26.

"Proto vám pravím: Věřte, že všechno, o čem v modlitbě prosíte, je vám dáno, a budete to mít. A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení.

Jestliže však vy neodpustíte, ani váš Otec, který je v nebesích, vám neodpustí vaše přestoupení."

Teď přečtu ještě jeden příběh, ve kterém Ježíš opravdu dobře vysvětlil, jak velmi důležité je odpuštění v našem životě.

Matouš 18:23-25.

"Nebeské království se totiž podobá králi, který chtěl se svými služebníky vyrovnat účty. A když začal počítat, přivedli mu jednoho, který mu dlužil deset tisíc hřiven. Když neměl čím zaplatit, poručil jeho pán, aby ho prodali i se ženou, s dětmi a se vším, co měl a tím aby se zaplatil dluh.

Služebník padl na kolena a začal se mu klanět se slovy:

"Měj se mnou strpení a všechno ti zaplatím!" Pán se tedy nad ním slitoval, odpustil mu dluh a nechal ho jít."

Takže on mu odpustil. "Když ale ten služebník odešel, našel svého druha, který mu dlužil sto denárů, popadl ho a začal ho škrtit se slovy: "Zaplat', co dlužíš!" Ten padl na kolena a prosil ho: "Měj se mnou strpení a zaplatím ti!" On ale nechtěl.

Odešel a dal ho do vězení, dokud nezaplatí, co dluží. Když jeho druhové viděli, co se stalo, byli zdrceni. Šli za svým pánem a pověděli mu všechno, co se stalo. Jeho pán ho tedy zavolal. "Ty zlý služebníku!" řekl mu. "Odpustil jsem ti celý dluh, protože jsi mě prosil. Neměl ses nad svým druhem slitovat, jako jsem se já slitoval nad tebou?!"

Jeho pán se rozhněval a vydal ho mučitelům, dokud nezaplatí celý dluh.

Totéž udělá i můj nebeský Otec vám, pokud každý ze srdce neodpustíte svému bratru.“

Existují někteří křesťané, kteří vypočítávali, jak velké jsou tyto sumy, které bylo potřeba odpustit. Tedy někdo vypočítal, že deset tisíc hřiven je zhruba několik milionů dolarů, zatímco sto denárů je asi 20 dolarů. Teď vidíte ten rozdíl. Té první osobě odpustil král, který představuje Boha, dluh několika milionů dolarů a služebník nechtěl odpustit 20 dolarů.

To je obrázek našeho vztahu vůči Bohu. Nám jsou odpuštěny mnohé dluhy, ale my druhým nechceme odpustit mnohem menší dluhy, než jsou ty, které my dlužíme Bohu. Dám několik komentářů na toto Ježíšovo podobenství.

- Bůh je vůči nám milostivý a odpouští nám.

Toto je pravý význam tohoto podobenství o králi.

- My musíme odpustit druhým, protože jsme více dlužili Bohu než druzí nám.

- Neodpuštění je hřích.

Král řekl, že je to zlý služebník. To znamená, že je to zlo.

- Neodpuštění vede k mučení.

K jakému mučení? K emotivnímu. Viděli jsme, že ten služebník byl vydán mučitelům. Já věřím, že mučitelé v tomto podobenství představují démony.

To znamená, že démoni anebo temné síly nám se míchají do života, protože nechceme odpustit druhým. To je naše největší rána Boží milosti a Boží lásce, když nechceme odpustit druhým. Nevím, jestli mi rozumíte.

Bůh je vůči nám milostivý, odpustil nám vše bezpodmínečně a my druhým nechceme odpustit dluhy, které mají vůči nám.

Proto věřím tomu, že se síly temnoty míchají do života lidí, kteří neodpouštějí druhým. Ale nejenom to.

Mnozí lidé mají různé emocionální problémy, protože neodpouštějí druhým.

Zadržují staré dluhy. Když je někdo urazil, když je někdo zranil a jiné jim učiněné bezpráví. Oni si to zadržují.

Já vím, bratři a sestry, že jsou mnozí zranění nebo uražení, že mnozí utrpěli škodu, ale Bůh po nás prostě chce, abychom to překonali, abychom všem odpustili dluhy, stejně jako On odpustil nám. My Bohu nedlužíme tolik, kolik druzí dluží nám, my Bohu dlužíme mnohem víc. Porovnání je deset tisíc hřiven oproti sto denárům.

Několik milionů dolarů oproti několika desítkám dolarů, řečeno světským jazykem.

Toto podobenství o odpuštění je velmi kategorické. Musíme odpustit druhým, abychom my zažili odpuštění.

Ale co je odpuštění?

Skrze několik tezí si vysvětlíme, co je vlastně odpuštění.

- Odpuštění znamená prominutí dluhu.

Zřeknutí se vašeho práva na to, že vám někdo něco dluží.

- Odpuštění znamená, že jste se rozhodli, že někoho osvobodíte od zaplacení ceny za to, že vás zranil, poškodil anebo vám učinil bezpráví.

- Skrze odpuštění se vzdáváme práva na to, že dostaneme omluvu, odškodné anebo náhradu za nespravedlnost.

- Skrze odpuštění se vzdáváme práva pomstít se a vyžadovat spravedlnost.

- Skrze odpuštění se vzdáváme touhy, aby té osobě byla odeprána Boží požehnání. To znamená, že se vzdáváme negativního postoje vůči té osobě.

Anebo dokonce nenávisti anebo pomstychtivého ducha, pokud to někdo má.

- Skrze odpuštění umožňujeme, aby Boží láska, kterou jsme zakusili skrze odpuštění, které jsme přijali od Boha, mohla téct směrem ke druhým, jimž odpouštíme.

- Skrze odpuštění se mění náš pohled na druhé. To znamená, že se na ty, kteří nás zranili, díváme jako na Boží děti, Boží stvoření.

- Skrze odpuštění se stáváme vítězi, a nejsme již více oběti. Přestáváme být obětí. Bratři a sestry, musíme činit pokání za hřích neodpuštění a všechny ostatní hříchy, které s tímto hříchem souvisejí. Musíme odpustit všechno všem, abychom i my zažili odpuštění a současně i osvobození od některých věcí, které souvisely s tím, že jsme neodpouštěli druhým.

Někdo možná řekne: "Já jsem všem všechno odpustil." Ale skutečně jsi všem všechno odpustil?

Existují možná lidé, kteří ti něco udělali, kteří tě urazili, kteří tě zranili, kteří ti učinili jakékoliv bezpráví? A pokud něco slyšíš o těch lidech, cítíš se možná nepříjemně? Možná o těch lidech nechceš ani slyšet. Možná otáčíš hlavu stranou, když se o těch lidech mluví. Možná cítíš vůči těm lidem nenávist anebo máš negativní pocity. Možná tyto lidi pomlouváš. Možná stále opakuješ: "Ten a ten mi udělal to a to." Děláme takové věci? Pokud to děláme, tak to je důkazem, že jsme neodpustili. Pokud máme negativní pocity, to je důkazem, že jsme neodpustili.

Neodpuštění vyvolává závažné důsledky v našem životě.

Nejenom že přicházejí mučitelé, ale vyskytují se také emocionální problémy. Objevují se problémy ve vztahu s Bohem, neprožíváme odpuštění dluhů od Boha. Dokonce se mohou objevit i překážky v našich modlitbách, bratři a sestry. Shrňme si skrze teze, co je důsledkem neodpuštění.

- Špatný vztah s Bohem a Kristem

- Překážky životnímu klidu, požehnání, radosti, spokojenosti, emocionálnímu uzdravení

- Hříšné spojení s osobou, které neodpouštíme.

Již jsem o tom mluvil. Můžeme cítit hněv, nenávist, rozhořčení, mít pomstychtivého ducha, anebo pomlouvat, negativně mluvit, obviňovat, být nemilosrdní,

mít negativní pocity možná i v mírnější formě a můžeme mít mnohé jiné hříchy, které jsou důsledkem neodpuštění.

Ty hříchy mohou být velké nebo malé.

- Emocionální bolest anebo nepohodlí, když slyšíme zmínku o nějaké osobě anebo když ji vidíme, anebo dokonce když slyšíme zmínku o jiných osobách, které jsou ve spojení s osobou, které jsme neodpustili. Mnozí jsou pod vlivem moci temnoty kvůli neodpuštění. Pod vlivem mučitelů, kteří je mučí. Možná nějakým mírnějším způsobem, protože jsme ochraňováni v Kristu, ale ďábel nás může pokoušet, může nám dělat problémy. Lidé mohou být psychicky i fyzicky nemocní kvůli neodpuštění. Věříte tomu? Protože vás něco rozkládá rozežírání zevnitř. Neodpustili jste dluhy. Co může dělat nepřítel? Může vás mučit, možná vás bude trápit neklid, nejistota, strach a tak dále. To jsou ty emocionální nemoci, špatné vztahy s Bohem, kdy víra není čistá. Nemáte čisté svědomí, prostě prožíváte nějaký neklid. To může být v malé míře, ale i ve velké. To záleží na tom, jaký křesťan jste. Zralý anebo méně zralý neboli duchovní.

Jestli jste opravdu odpustili dluhy, jestli jste je odpustili pouze částečně anebo jste dluhy vůbec neodpustili a pouze říkáte, že jste je odpustili.

Přečtu jeden biblický verš.

Efezským 4:31-32.

"Veškerá hořkost, hněv, zuřivost, křik i urážky at' vás opustí spolu s veškerou záští. Buďte k sobě navzájem laskaví a milosrdní. Odpouštějte si navzájem, tak jako Bůh v Kristu odpustil vám."

To tak prostě je. To, co Bůh učinil nám, musíme činit i druhým.

Boží vůle týkající se odpuštění pro nás musí být velmi důležitá pro náš život.

Pokud neodpouštíme, tak máme hřích. To je jeden z hříchů u znovuzrozených křesťanů. Neodpuštění. Je potřeba, aby to vyznali a učinili pokání. Samozřejmě je potřeba, aby odpustili všechno všem.

Co konkrétně znamená odpustit všechno všem?

Již jsme řekli, že je to prominutí dluhu, prominutí placení ceny, kterou jsme chtěli, aby nám někdo zaplatil anebo trvání na tom, aby se nám někdo omluvil nebo aby nám někdo dal odškodné, náhradu škody za nějakou urážku anebo zranění atd.

To jsme již řekli, ale co je odpuštění konkrétně?

Odpuštění je čin vůle, bratři a sestry. Když nahlas před Bohem, ne potichu v sobě, protože jsme řekli, že satanova vláda vše pozoruje, že jsou naše osobní životy předmětem konfliktu, duchovního konfliktu, a proto musíme nahlas, velmi jasně, hlasitě a ochotně odpustit všechno všem. Já jsem to v jednom okamžiku svého života udělal. Uváděl jsem jména i příjmení a odpustil jsem všem lidem, kteří mi někdy jakýmkoliv způsobem udělali něco špatného. Ať už mě urazili nebo zranili, učinili bezpráví atd. Já jsem jim odpustil.

Před Bohem jsem jim odpustil všechny dluhy.

Bratři a sestry, velmi se mi díky tomu ulehčilo. Poprvé, když jsem to udělal, poprvé jsem zažil to, že necítím žádné nepohodlí, když se někdo zmíní o některé osobě, které jsem odpustil. Poprvé necítím žádnou emocionální bolest, nemám žádné negativní pocity. Zažil jsem veliké osvobození. Ale nejenom to, nýbrž jsem byl šťastný a radostný a začal jsem druhým vyprávět o tom, jak mohou všem odpustit dluhy. Jsou lidé, kteří tvrdí, že odpustili, ale ať se přezkoumají, jestli opravdu odpustili.

Co se ti honí hlavou, když slyšíš jméno té osoby, které jsi neodpustil a měl jsi jí odpustit?

Anebo o které říkáš, že jsi jí odpustil. Miluješ tu osobu? Máš pozitivní vztah k té osobě? Pomlouváš tu osobu? Máš špatný názor na tu osobu?

Ničíš pověst té osobě? Mluvíš v tajnosti se svojí ženou, bratrem, sestrou anebo přítelem hezky anebo negativně o té osobě? Na základě toho můžete vidět, jestli jste odpustili. Nejenom že je potřeba, abyste těm lidem odpustili, ale je potřeba abyste odpustili i osobám, se kterými máte blízký vztah, a které někdy udělaly něco, co vás zranilo. Třeba jenom škaredé slovo anebo nějaký špatný tah. A proč? Osvobodíte se od toho před Bohem, nikomu už nepočítáte křivdy. Už vám nikdo nic nedluží, na nikom nevymáháte dluh. Jste vysvobozeni.

A proto můžete mít dobré vztahy nejenom s lidmi, kterým jste odpustili, a kteří se proti vám možná hodně provinili, ale i se všemi lidmi kolem vás, protože jim už nezapočítáváte žádné dluhy. To může být nějaké škaredé slovo nebo malá urážka. Možná vás někdo ponížil anebo na vás zvedl tón. Bez ohledu na to, co to bylo, vše musíte odpustit, ale jasně a hlasitě. Musíte před Bohem podrobně uvést jméno i příjmení. To je požehnané. Já jsem to udělal a zažil jsem požehnání. Ale nejenom to, nýbrž jsem se velmi přiblížil Bohu a Kristu. O spoustě věcí jsem s nimi mohl mluvit.

S odpuštěním je to to stejné jako s přiznáním hříchu a pokáním. Tolik jsem jim toho podrobně řekl. Sblížil jsem se s nimi. Odevzdal jsem jim některé věci, řekl jsem jim o některých událostech, které byly bolestivé a všem jsem odpustil dluhy. Měl jsem z toho radost a Bůh a Kristus se stali mými nejlepšími přáteli. Upevnil jsem svůj vztah s nimi a opravdu poprvé jsem tehdy mohl říct, že vím, co je odpuštění.

Prostě když jsem všem všechno odpustil, pochopil jsem, co znamená, když Bůh odpustil mně. Někdo možná v životě nezažil tak těžké situace a proto pro něj odpouštění není tak bolestivé, ale někdo to zažil.

Bratři a sestry, pokud jste přijali Kristův život, vy nyní máte mysl, která dokáže odpustit. Odpouštění není emoce, nýbrž osobní čin vůle, kdy vyslovíte, že někomu odpouštíte dluhy a ukončíte tu kapitolu. Poté byste o té osobě již neměli mluvit v negativním kontextu. Pokud vám přijdou špatné myšlenky, odmítněte je a řekněte, že jste odpustili dluh.

Pokud vás nepřítel znovu pokouší, tak řekněte:

"Pane, já jsem té osobě odpustil." A budete osvobození.

Vy máte Kristovu odpouštějící mysl, a proto dokážete každému odpustit dluh a můžete říct: "Nikdo mi nic nedluží."

Když uslyšíte jméno té osoby nebo těch osob, nebudete mít žádný negativní pocit. Budete šťastní a radostní. Díky Kristu ve vás to dokážete. To není pocit, kdy musíte nejdříve pocítit lásku vůči té osobě. Ne. Odpouštění je čin vůle. Vy to můžete, protože máte v sobě Krista. Kristus v nás odpouští všem, a proto je to možné, pokud chceme.

Přečteme si ještě jeden verš. Lukáš 23:34.

"Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“

Ježíš nahlas odpustil těm, kteří Ho zabíjeli. Pokud to On mohl a udělal v nejtěžší chvíli, tak to můžeme i my, protože On žije v nás. On byl bezhříšný, ale my jsme vůči Bohu velmi zhřešili. Bůh nám odpustil mnohé dluhy, a proto i my můžeme odpustit druhým. Proto se, bratři a sestry, přiblížte Bohu skrze tato odpouštění. Odpusťte všechny dluhy všem, a to i nejmenší maličkosti.

Mluvte s Bohem o odpouštění.

My jsme znovuzrození, my jsme Boží Izrael, ale musíme dozrát, musíme se přiblížit Bohu, musíme si Ho více zamilovat.

Jedním krokem je to, že všem všechno odpustíte, abyste i vy sami mohli zažít v plnosti odpuštění a osvobození. Aby se Ježíš opravdu stal vaším nejlepším přítelem, abyste mohli mít čistou mysl, úplný klid, čisté svědomí i čistou víru.

Přečteme si ještě jeden biblický verš:

Koloským 3:13.

"Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy."

Odpuštění tedy neznamena jenom to, že prominete dluhy, ale také to, že na ty dluhy zapomenete, protože Bůh zapomíná na vaše dluhy.

Přečteme si jeden verš.

Izajáš 43:25.

"Já, já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu."

Bratři a sestry, Bůh s námi nejedná jako s hříšníky, stejně tak ani my nemáme tím způsobem jednat s ostatními. Protože i nám Bůh všechno odpustil, máme i my všem odpustit.

Odpusťte dluhy každému.

Nejlepší důkaz pro to, jestli vám někdo něco dluží, jestli po něm něco chcete, není to, že vy říkáte, že jste mu odpustili, a že vám nedluží. Přezkoumejte vaše emoce, vaše pocity a jak se cítíte, když slyšíte zmínku o těch lidech. Jestli chodíte kolem a pomlouváte je, jestli jim připomínáte ty věci, jestli vás ty věci stále tíží. To mohou být věci staré několik let anebo něco čerstvého. Tedy Bůh s námi nejedná jako s hříšníky, ale jedná s námi jako se svými dětmi.

Stejným způsobem máme i my jednat s ostatními. Ne jako s hříšníky, kteří nám učinili bezpráví. Ve jménu Boží a k Boží slávě, odpusťme všem všechny dluhy.

Rozmlouvejte s Bohem, bratři a sestry. Stanou se z vás nejlepší přátelé a budete Ho více milovat. Pochopíte, co je láska, když skutečně všem všechno odpustíte.

Přečteme si ještě několik biblických veršů.

Žalm 103:10.

"Nenakládá s námi, jak zaslouží náš hřích, neodplácí nám podle našich vin."

Jakub 5:9.

"Nestěžujte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli odsouzeni.

Hle, Soudce už stojí ve dveřích!"

Lukáš 6:37.

"Nesud'te a nebudete souzeni. Neodsuzujte a nebudete odsouzeni. Odpouštějte a bude vám odpuštěno."

Odpuštění je nejlepší téma v Bibli. To je čin vůle, to není pocit. Dobrovolným rozhodnutím někomu odpustíte. Jasně a nahlas Bohu řeknete jméno a příjmení osoby a jaké dluhy jí odpouštíte. Osvobod'te se toho a řekněte:

"Nikdy víc již nebudu o této osobě mluvit v negativním kontextu."

To je pravé odpuštění dluhu. Díky Kristu ve vás to můžete, bratři a sestry.

Kromě odpuštění, které je potřeba abychom přijali od Boha a odpuštění, které my dáváme druhým, existuje třetí druh odpuštění, které ostatní lidé mají dát nám. Může se stát, že ne vždy přijmeme odpuštění od druhých lidí.

Samozřejmě je potřeba, abychom učinili pokání kvůli tomu, co jsme udělali druhým.

Přijali jsme odpuštění od Boha, je potřeba abychom jim odpustili, že nám oni neodpouští, i když i oni zhřešili vůči nám. Ale musíme nechat na Bohu, aby se On postaral o to, jestli nám umožní, abychom i my od nich přijali odpuštění. V první řadě je potřeba přijmout odpuštění od Boha, ale někdy je potřeba, aby vám i člověk odpustil. Můžu vám říct, že já jsem všem všechno odpustil. Nikdo mi nic nedluží.

Bratři a sestry a všichni, co toto posloucháte, nikdo z vás nikdy nemusí přijít za Zdravkem Vučiničem a říct, že proti mně něco zhřešil, že se mi musí omluvit, že mi musí zaplatit odškodné. Ne. Takový dluh neexistuje. Může za mnou jediné přijít, potřást mi rukou a zeptat se: "Zdravko, jak se máš?" To je vše, co očekávám. Teď se podívejte.

Odpuštění neznamená i smíření. Co znamená smíření? Mám na mysli obnovení vztahu. Pokud někomu odpustíte, to neznamená, že s ním máte uzavřít manželství anebo že s ním máte vejít do blízkého vztahu. Ne. To znamená, že vůči němu již nemáte negativní postoj.

Když se s ním setkáte, tak vůči němu nebudete cítit nic špatného. Budete k němu laskaví a už ho nebudete pomlouvat. Nebudete k němu cítit nenávisť ani nebudete mít pomstychtivého ducha a nebudete vůči té osobě cítit nic negativního. Možná nesdílíte s tou osobou stejného ducha, nesdílíte stejné evangelium, možná dokonce ani nesdílíte stejnou víru, a proto to neznamená, že musíte mít s tou osobou blízký vztah. Ale musíte jí odpustit. Velmi důležité je vědět, že odpuštění neznamená i smíření. Odpuštění také neznamená, že vy omlouváte něčí hřích vůči vám. Ne.

Vy neospravedlňujete ničí hřích, ale odpouštíte dluh. Odpuštění není vždy fér, ale je potřebné, abychom to udělali. Stejně tak nebylo fér, když jsme my hřešili proti Bohu celý život, ale On nám odpustil.

Stejně tak možná nebylo fér, že nás druzí urazili, zranili nebo nám učinili bezpráví, ale musíme jim odpustit.

Bratři a sestry, doufám, že poslechnete tuto radu, a že poté co přiznáte všechny hříchy a učiníte pokání, všechno všem odpustíte. Jasně a nahlas.

Nejenom aby to slyšeli Bůh a Kristus, protože oni vědí, co máme v srdci, ale aby to slyšeli i Boží andělé a také nepřátelští andělé. Abyste to všechno odhodili, a abyste se ještě více přiblížili Bohu a zamilovali si Ho.

8. díl - Vyznávejme citová zranění, abychom se uzdravili.

Příprava Božího národa na nadcházející konflikt.

Název této přednášky je:

"Vyznávejme citová zranění, abychom se emotivně uzdravili."

V předchozích přednáškách jsme viděli, jak je důležité, abychom přiznali všechny hříchy a činili pokání a abychom odhodili všechno, co může překážet tomu, aby Kristus žil v nás. Jak je důležité, abychom všem všechno odpustili. Stejným způsobem je potřeba, abychom se emotivně uzdravili. Citová zranění jsou jednou z příčin, kvůli kterým někteří křesťané nemůžou mít dobrý křesťanský život anebo má nedostatky v tom životě a proto nedovoluje Kristu, aby zcela žil svým životem skrze něj. Teď o tom budeme trochu víc mluvit.

Co jsou vlastně citová zranění? Co to je?

To jsou zranění, o kterých nechceme přemýšlet, která v nejmenším případě vyvolávají nepříjemné pocity, když si na ně vzpomeneme anebo když o nich slyšíme zmínku. To jsou situace, kdy jsme byli zraněni, uraženi, poníženi, zneužiti, kdy jsme se cítili odmítnutí, zahanbeni, kdy jsme se styděli, kdy jsme zažili smutek anebo něco šokujícího.

Mnozí křesťané v dnešní době, znovuzrození křesťané byli v minulosti anebo současnosti zraněni. Psychicky anebo fyzicky. My jsme mnohé zraňovali, ale i nás zraňovali mnozí. Věřte mi, že to všechno je zaznamenáno někde v naší mysli anebo v našem svědomí, i dnes to může ovlivňovat náš život. To nesouvisí s naším spasením a znovuzrozením, s naší věčnou jistotou, ale má to souvislost s kvalitou našeho křesťanského života. S naším duchovním dozráváním, s naším růstem v Kristu.

Podíváme se na nějaké teze v souvislosti s citovými zraněními.

Citová zranění z minulosti jsou nejčastěji příčinou pocitu odmítnutí, pocitu viny, hanby, ponížení, nejistoty, uraženosti, smutku. Citová zranění z minulosti jsou nejčastěji příčinou emocionální nestability, neklidu, strachu, agresivity, pomstychtivého ducha, pocitu méněcennosti, ale i mnohých hříchů, mnohých divných zvyků a výbuchů hněvu. Citová zranění z minulosti jsou nejčastěji příčinou nekontrolovatelných emocí, nestability nálady atd.

Takže nejenomže je toto zkušeností mnohých lidí, ale je to také zkušeností křesťanů. Dokud jsem se já emotivně neuzdravil, nevěděl jsem v určitých situacích, co je příčinou některých mých problémů. Když jsem pochopil, že je problém v mých emocích, které nebyly uzdraveny, které byly zraňovány různými způsoby v minulosti, teprve když jsem to pochopil, viděl jsem, v čem byl problém.

Problém byl v mých emocích.

A Bůh nám dal našeho Spasitele, Ježíše Krista, aby uzdravil i naše emoce.

Není možné, že Kristus přišel jenom kvůli tomu, aby vyřešil nějaký právní problém ve vesmíru. Ne. To je druhořadá věc, ale prvořadou věcí je vítězství nad hříchem, nad smrtí a nad satanem. To znamená, že jste zdraví i psychicky a fyzicky, že jste spravedliví, že jste dobří, že jste šťastní, a že kolem sebe šíříte lásku.

Kristus přišel, aby nám to přinesl a nejenom nějaké formální spasení. Ke spasení patří i to, že nás emocionálně uzdraví.

Přečteme si jeden verš z Bible.

Izajáš 61:1-3.

"Duch Panovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal

mě obvázat rány zkroušených srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění, vyhlásit léto Hospodinovy přízně, den pomsty našeho Boha, potěšit všechny truchlící, pozvednout truchlící na Sijónu, dát jim místo popela na hlavu čelenku, olej veselí místo truchlení, závoj chvály místo ducha beznaděje.

Nazvou je „Stromy spravedlnosti“ a „Sadba Hospodinova“ k jeho oslavě."

Toto je mesiášské proroctví, které se splnilo v Kristu, a vidíme, co bylo jeho cílem. Doslovně nás chce uzdravit.

Nejenom od hříchu, ale i od důsledků hříchu.

Od negativních emocí a ode všeho, co není Boží vůlí pro náš život.

Přečteme si ještě jeden verš. Lukáš 4:18-19.

To je praktické naplnění toho, co jsme si četli u Izajáše.

"Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy."

Jedním z důvodů, proč nám Kristus může pomoci je ten, že On se nacházel v situacích, ve kterých se nachází i člověk, ve kterých se nachází hříšník.

To jsou také situace, ve kterých dochází k citovým zraněním a bolesti.

Takže Kristus opravdu prošel vším, čím jsme my prošli anebo čím procházíme.

Prošel různými emotivními a duševními bolestmi. Prošel skrze fyzickou bolest.

V jedné chvíli ho všichni odmítli. Byl opuštěný Bohem.

Zažíval hanbu.

Zažil stud a ponížení. Zažil týrání, ale nejenom psychické, nýbrž i fyzické.

On ví, co znamená cítit se špatně, co znamená citové zranění a bolest.

Avšak náš Spasitel z toho všeho vyšel jako vítěz. On byl věrný a poslušný Bohu do smrti a zemřel důstojně.

Ale nejenom to. On byl také vzkříšen, takže Kristův život neobsahuje jenom smrt hříchu anebo smrt tomu špatnému stavu, té tmě, kterou zažil na kříži. Ne. Kristův život obsahuje i sílu vzkříšení.

On byl potom vzkříšen. Zemřel věrný a poslušný Bohu a potom byl vzkříšen.

Takže v jeho životě se nachází síla vzkříšení, která uzdravuje, která vysvobozuje nejenom z hrobu, ale také z životní temnoty, ze všech hříchů, z veškerého bezpráví, ze všech zranění a bolestí, které křesťané zažívají.

Bratři a sestry, musíme se ještě více sjednotit s Kristem, aby nás zcela uzdravil,

aby byly uzdraveny naše emoce, abychom neměli žádné nepříjemné pocity v našem životě. Nejenom když slyšíme o nějaké události, která se odehrála v naší minulosti, anebo když slyšíme jméno nějaké osoby, která nás zranila, aby naše emoce nebyly smutné, uražené nebo zraněné. Aby nebyly nekontrolovatelné. Abychom stále nezažívali emotivní vzestupy a pády. To je možné, bratři a sestry. Já vám z vlastní zkušenosti můžu potvrdit, že mě Bůh emotivně uzdravil, že mě Kristus emotivně uzdravil. A řeknu vám jak.

Tím způsobem, že mi osobně potvrdil, že si s Ním mám promluvit v souvislosti s citovými zraněními z minulosti.

Podívejte se, já se svojí Ninou mluvím opravdu úplně o všem. Nemám žádné tajemství ve svém životě, o kterém by Nina

nevěděla. Já jsem s ní vždy mluvil o situacích, kdy jsem se cítil špatně, kdy jsem byl zraněný, uražený a podobně. Svěřil jsem se jí se všemi citovými zraněními ze svého života. A když jsem tak vroucně volal, že bych chtěl mít lepší vztah s Kristem, že Ho chci víc milovat, že chci mít čistou víru, že chci mít zcela čisté svědomí, abych zlepšil ten znovuzrozený život, jednou z věcí bylo, že mi Bůh řekl, že je potřeba, abych s Ním mluvil jako s Ninou.

Představte si, že mi něco takového řekl skrze ducha. Já jsem řekl Nině, že mi Bůh řekl, že s Ním mám mluvit jako s ní.

A ona mi řekla: "Tak právě to je potřeba." Tehdy jsem pochopil, že stejně tak, jako jsem podrobně přiznal všechny hříchy, činil pokání a odstranil ze svého života všechny věci, maličkosti a všechno, co ani nebylo hříchem samo o sobě, ale i to, co se stalo hříchem a překáželo mi v tom, abych žil Kristovým životem.

Stejně jako bylo potřeba, abych všem všechno odpustil, aby i mně bylo odpuštěno, anebo lépe řečeno, abych já zažil odpuštění.

Stejným způsobem jsem pochopil, že je potřeba, abych si i s Bohem a Kristem podrobně promluvil o mých citových zraněních z minulosti.

Uvědomte si, že nejsme všichni ve stejné situaci. Někdo prošel více a někdo méně bolestivými situacemi, ale v každém případě jsme zažili nějaká citová zranění. A víte, co jsem udělal, bratři a sestry?

Já jsem se zcela otevřel mému Ježíši jako nikdy dřív. Mluvil jsem s ním o každé situaci z mého života, na kterou jsem si vzpomněl, ve které jsem byl, jak jsem již uvedl na začátku, zraněný, uražený, kdy jsem se cítil odmítnutý anebo zahanbený. Cokoliv, co mě jakýmkoliv způsobem zranilo. Já jsem si s Ním o tom všem promluvil.

A představte si, že se Kristus najednou stává mým nejlepším Přítelem. Nejenom ve věcech týkajících se přiznání hříchu a pokání.

Nejenom ve věcech týkajících se odpouštění druhým, ale nyní i skrze mé vyznávání citových zranění Kristu.

Dokážete si představit, jak jsem se spřátelil s Kristem skrze tyto tři věci?

Věřte mi, že mě to uzdravilo.

Pokaždé, když jsem se o to s Ním rozdělil neboli, když jsem s Ním mluvil o svých emocích, On mě z toho pokaždé vysvobozoval.

Já již ve svém životě nemám žádná zranění toho druhu. Takže nyní si už nedokážu vzpomenout na něco z mé minulosti, kvůli čemu bych se cítil špatně anebo, že bych o tom nedokázal mluvit. To vše zmizelo. Dokonce ani ve svém nitru již nemám žádnou situaci, která je nepříjemná, když si na ni vzpomenu.

Jako kdyby to byla zkušenost nějakého jiného člověka a ne moje.

To činí náš Spasitel, ale On tím prošel. Já jsem si jistý, že On tím vším prošel. On ví, co znamená být citově zraněný. On si tím prošel, On mi dal sílu vzkříšení a uzdravil mě. Jak mě uzdravil? Jednoduchým způsobem.

Promluvil jsem si s Ním, bratři a sestry.

Prostě jsem se Mu zcela otevřel. On mi řekl, že s Ním mám mluvit jako s Ninou.

Já jsem se vždycky mnohem lépe cítil, když jsem si promluvil s Ninou. Anebo když jsem si promluvil s nějakým bratrem anebo přítelem. Ale nikdo vám nemůže pomoci tak jako Ježíš. Já vím, že jsme dřív s Ježíšem možná o nějakých věcech anebo situacích mluvili, ale otevřete před Ním podrobně svůj

život a svoji minulost, pokud jde o vaše emoce, protože to jsou věci, které vás bolí.

Vy kvůli tomu i dnes nosíte různá zranění. Proto máte nedostatky ve svém duchovním životě.

Teď nemluvíme o spasení nebo znovuzrození anebo věčné jistotě. Ne.

Hovoříme o kvalitě života, mluvíme o té radosti, kterou nemáte, a kterou byste měli mít stále. Proč? Protože jste zranění, bratři a sestry. Svěřte se s tím Ježíši a ať vám to odejme. Řekněte Mu: "Ježíši, toto jsem ti dal, ty mě vysvobod'."

A věřte mi, že vás vysvobodí. Okamžitě.

To vám říkám z vlastní zkušenosti.

A Ježíš se opravdu stane vaším nejlepším Přítelem. Opravdu ho začnete víc milovat. A také začnete více milovat druhé lidi. Váš život začne být plný radosti.

Nebudete již mít zkušenosti, o kterých neradi mluvíte anebo dokonce zkušenosti, o kterých vůbec nechcete přemýšlet, protože byly velmi bolestivé.

Pokud to vše spojíte s tím přiznáním, které máte učinit, s odmítnutím všeho, co překáží Kristovu životu ve vás. když to spojíte i s odpuštěním, které doufám, že taky uděláte, vůči všem, kteří vás kdy zranili, urazili anebo poškodili.

A nakonec se Ježíši ještě svěříte s vašimi emocemi a On vás nakonec od všeho osvobodí.

Věříte tomu, že se můj život zcela změnil, když jsem to všechno aplikoval do svého života? Bůh mi řekl, že mám jít a říct lidem o těchto věcech.

Proč? Protože mně osobně pomohly a pomohly i druhým, kterým jsem o tom řekl. To je naše osobní zkušenost.

A můžeme vidět, že je to v podstatě biblická zkušenost.

Prostě jsme neměli tak blízký vztah s Bohem a Kristem, jak bychom měli. A proto jsme je ani tolik nemilovali. Ale tímto způsobem se jim přibližujeme, když jsme vůči nim otevření. Když jsme otevření a upřímní.

Když s nimi mluvíme i o věcech, o kterých jinak nemluvíme. O věcech, o kterých jinak nemluvíme anebo mluvíme neradi. Právě o tom s Ním, bratři a sestry, mluvte. Pokud je potřeba, abyste prošli znovu nějakou bolestí z minulosti, která vás velmi zranila, projděte tím ještě jednou, ale tentokrát naposledy. Dovolte Mu, aby vás uzdravil. Řekněte Mu to v tomto kontextu, o kterém mluvím, aby vás okamžitě osvobodil. Ale dřív si projděte i ty ostatní kroky, o kterých jsme již mluvili. Všechno přiznejte, odmítněte a všem všechno odpusťte. Je to potřeba tímto způsobem, já jsem to tak udělal. Bůh mi to řekl, já jsem to tak udělal a byl jsem vysvobozen. A proto vám můžu o sobě říct, že žiji křesťanským životem. Mám radost v plnosti, bratři a sestry. Dal jsem se Kristu k dispozici, aby si mě mohl používat, abych mohl v plnosti dozrát, abych mohl bránit Boží čest, až přijde těžká doba, o které Bible mluví.

Ale nejenom já, nýbrž i druzí, bratři a sestry, kteří si to všechno prošli, žijí podobným způsobem. Bůh mi řekl, že musím jít a rozdělit se o to s druhými.

Proto věřím, že je tato série inspirovaná Bohem a chtěl bych, abyste brali vážně to, co zde říkám. Nedovolte, aby vám nepřítel ukradl to, o co jsem se s vámi sdílel. Neberte to na lehkou váhu. Konečně se staňte nejlepšími přáteli s Bohem a Kristem, ale v pravém slova smyslu. Rozmlouvejte s nimi. Buďte zcela otevření, zapojte je do svého života a ať vás zcela uzdraví.

Přečtu jeden biblický verš. 2. Korintským 8:9, abyste viděli, čím si náš Pán prošel.

"Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli." Zde se nejedná pouze o fyzickou chudobu. Lidé Ho odmítali. Zakusil hlad i žízeň. Byl spoře oděný, na kříži dokonce nahý, v závislosti na výkladu.

Představte si, že neměl dokonce ani svůj hrob. Musel být pohřbený v cizím hrobě. On skutečně ví, co je chudoba. Nejenom ta chudoba, když nemáte materiální věci. V tom smyslu Mu nic nechybělo. Měl dost pro své potřeby.

On věděl, jaké to je nemít nic a mít všechno.

On měl Boha a to Mu stačilo.

On je nejlepším důkazem, že člověku stačí jenom Bůh a nic ostatního nepotřebuje.

V tom smyslu se stal chudým, abychom my zbohatli jako On. On ví, co znamená být na dně v tom smyslu a současně být bohatý v Bohu. Stejně tak my můžeme být na dně a nemít vůbec nic, co nás přitahuje k tomuto světu, když se všeho zřekneme, a přesto můžeme být bohatí v Něm. On tím prošel a dává nám to skrze Jeho život v nás, ale musíme tomu věřit. Do té zkušenosti vcházíme skrze víru.

Ještě jeden biblický verš:

Židům 12:2.

"Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu."

Ještě jeden verš:

1. list Petřův 2:24.

"Jeho rány vás uzdravily!"

Já jsem teď chtěl jenom biblicky potvrdit, že Ježíš Kristus ví, co znamená být citově zraněný a stejně tak ví, co znamená být radostný a spokojený v Bohu.

Ale nejedná se pouze o to, že Ježíš má tu zkušenost, nýbrž existuje síla Jeho vzkříšení, která uzdravuje ze všeho.

Bratři a sestry, používejme to, co nám je dáno.

Přiblížme se ke Kristu, sdílejme se s Ním o náš život a naše citová zranění z minulosti. A ať nás uzdraví okamžitě.

To je moje osobní zkušenost i zkušenost ostatních bratrů a sester, kteří se tímto způsobem sblížili s Kristem.

Proto to udělejte, bratři a sestry.

To je velmi důležité, abyste duchovně dozráli, abyste milovali Krista, abyste viděli, že je On reálným Spasitelem, že je skutečný Spasitel, že hojí rány, že je lékař a Utěšitel. V Bibli máme příklady toho, jak byli někteří lidé citově blízcí s Bohem. Jedním z nich byl David. Přečteme si o tom nějaké verše. Žalm 25:17.

"Zbav mě soužení, jež v srdci nosím si, vysvobod' mě z mých úzkostí!"

Žalm 26:2. "Zkoumej mě, Hospodine, zkoušej mě, prověř mé srdce i mé svědomí!"

Vidíme, že David byl citově blízký s Bohem. Stejným způsobem musíme i my být citově blízcí s Bohem a Kristem. Obzvlášť když víme, že Kristus tím vším prošel. My nemůžeme říct, že On neví, jak se cítíme. On to ví moc dobře. On padl níž, než jste kdy byli vy. Na kříži to všechno zakusil. Hanbu, stud, pocit viny a odsouzení i přesto, že On nebyl vinen. I přesto, že byl nevinným Beránkem. On se dostal do té pozice, Bůh Ho přivedl do té pozice, aby mohl být naším Spasitelem. Nejenom proto, aby zemřel hříchu, abychom my mohli zemřít hříchu, ale také proto, aby nás ze všeho uzdravil. On je Utěšitel a opravdu ví, jaké je být v té těžké pozici, jaké to je, být citově zraněný. A proto se, bratři a sestry, přiblížte Kristu.

Teď vám přečtu jeden verš z Bible, o kterém jsem přesvědčený, že představuje tajemství křesťanského života.

To je ta blízkost s Kristem, kdy se Jeho city stávají našimi, neboli když nás On emotivně uzdravuje tím, že nahrazuje naše city Jeho city. Když léčí naše zraněné city.

Teď vám přečtu ten verš:

Jan 6:53-58.

"Ježíš jim ale řekl: „Amen, amen, říkám vám: Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nemáte v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život a já ho vzkřísím v poslední den. Mé tělo je opravdu pokrm a má krev je opravdu nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mě poslal živý Otec a já žiji skrze Otce, tak ten, kdo jí mne, bude žít skrze mě.

Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe. Ne jako když otcové jedli manu a zemřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“

Bratři a sestry, v těchto verších je tajemství křesťanského života.

Kdo jí Kristovo tělo a pije Kristovu krev, může zažít to, co zažil Kristus.

A to je moc Jeho vzkříšení. Úplné uzdravení. Nejenom to, že budeme spravedliví, dobří a šťastní, ale také citově uzdravení. Bratři a sestry, to, že jíte Kristovo tělo a pijete Kristovu krev, není to, čemu věří většina křesťanů.

To není hostie, bratři a sestry. To znamená, že je třeba, abychom byli natolik blízcí s Kristem, jako když jíte a pijete a potom se ten pokrm a nápoj vstřebá do všeho organismu a doslovně se stává vaší součástí.

Stejným způsobem se i Ježíš musí stát naší součástí.

Musíme se s Ním natolik sblížit, jako kdybychom Ho jedli.

Toto je samozřejmě duchovní jazyk, protože Ježíš v 6. kapitole nejdřív říká, že jsou Jeho slova duch a život.

Takže tomu musíme rozumět duchovně. V tomto je tajemství, bratři a sestry, v tomto se nachází tajemství i pro citové uzdravení. Musíte se natolik sblížit se Spasitelem, že vám bude moci předat Jeho city, aby se staly vašimi, aby vás uzdravil.

Ale co je podmínkou? Musíte s Ním rozmlouvat, musíte se s Ním sblížit.

Řekněte Mu o všem, co vás kdy zranilo. Čím podrobněji se Mu svěříte, tím to bude lepší. Ať vás osvobodí, a tím způsobem se s Ním opravdu sblížíte možná natolik jako nikdy dřív v životě.

Přečtu ještě jeden verš:

Matouš 11:28-30.

"Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží."

Ještě jeden verš:

Jan 14:27.

"Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám."

Takže, bratři a sestry, pokud to, co jsem teď četl, není realitou našeho života, v tom případě nemáme pravou křesťanskou zkušenost. Dobrá, někteří možná nevěděli, že by to mělo v realitě takhle vypadat.

Někteří zase říkají, že se jednou k té realitě dostanou. Ne, dnes je třeba dostat se k té realitě. Jakým způsobem?

Pouze tím, že se sblížíte s Kristem. A jak se s Ním máte sblížit?

Mluvte s Ním, otevřete se Mu. Přiznejte každou překážku ve vašem životě, která Mu stojí v cestě, aby ve vás žil. Zbavte se toho. Odpusťte všechno všem.

A nakonec vyznávejte vaše emoce. Svěřte se Mu se všemi citovými zraněními. A věřte mi, že zakusíte, že je jeho jho lehké a On vám daruje svůj pokoj.

Znovu opakují, že toto nesouvisí s naším věčným spasením, ale souvisí to s naším duchovním dozráváním. Je třeba, abychom více milovali Boha a Krista.

To je záruka pro nadcházející dobu. Je potřeba, abychom dozráli, bratři a sestry, abychom mohli bránit Boží čest.

Přečtu ještě jeden verš:

Žalm 30:12-13.

"Ty jsi obrátil můj nárek v tanec, svlékls mi pytlou, oděls mě radostí! Proto ti ze srdce zpívám bez ustání, Hospodine, Bože můj, chválím tě navěky!"

Toto bude výsledkem vašeho sjednocení s Kristem. Když budete jíst Jeho tělo a pít Jeho krev. Když si s Ním o všem promluvíte, když se Mu zcela odevzdáte, když se Mu zcela otevřete a svěříte se Mu s největšími hloubkami vašeho srdce, když se Mu svěříte s tím, za co se i sami stydíte. Když si na to vzpomenete, tak cítíte hanbu a stud. Právě to Mu musíte říct a uvidíte, jak vás toho zbaví.

A najednou budete citově uzdraveni.

Věřte tomu, že On je Spasitelem i naším lékařem.

Ale nejenom to, On léčí i nemoci a nejen citová zranění.

Všechny nemoci. Psychické i fyzické nemoci. Křesťané musí být uzdraveni.

Bez ohledu na to, zda máte fyzický nebo psychický problém, bratři a sestry anebo někdo, kdo je vám blízký, odevzdejte to Kristu a On to uzdraví. On to musí uzdravit. Není možné, aby někdo zůstal v tom stavu. To je zaslíbení. Ale je možné, že

existuje nějaká překážka, která tomu brání. Proto jsou důležité všechny tyto kroky, o kterých mluvíme, ale dřív nebo později Kristus musí vyléčit každého znovuzrozeného křesťana zcela, neboť je to Jeho vůle.

A proto zveřejňuji tuto sérii, abych vám pomohl, stejně jako On pomohl mně, abych já mohl pomoci vám, jak se s Ním můžete sblížit.

Přečteme si ještě verš z Bible týkající se uzdravení:

Matouš 8:16-17.

"Když nastal večer, přinesli k němu mnoho posedlých; i vyhnal duchy svým slovem a všechny nemocné uzdravil, aby se naplnilo, co je řečeno ústy proroka Izaiáše:

"On slabosti naše na sebe vzal a nemoci nesl."

Toto je realita. On od nás odejme vše, co Mu dáme.

Musíme k Němu mít důvěru. Musíme se k Němu přiblížit.

Musíme být zdraví i citově uzdraveni, abychom Ho mohli milovat, abychom mohli milovat druhé.

Abychom mohli růst v Kristu. Abychom se Mu mohli dát k dispozici a žít skutečným křesťanským životem a neustále vítězit.

Já věřím, že i apoštol Pavel byl v jednom okamžiku svého života citově uzdraven poté, co se sjednotil s Kristem.

Přečtu jeden verš týkající se Pavla:

2.Korintským 12:10.

"Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyť právě, když jsem sláb, jsem silný." Bratři a sestry, toto nejsou fráze, toto je realita.

Já vám říkám z vlastní zkušenosti, že mohu potvrdit, že je přesné to, co říká Pavel. Já neříkám, že jsem dosáhl té úrovně, které dosáhl Pavel. Nevím ani na jaké úrovni byl on, ale vím jednu věc a to je, že jsem teď vždycky radostný anebo skoro vždycky.

To je můj křesťanský život a život bratrů a sester, kteří tomuto věří, a kteří se zcela odevzdali Kristu způsobem, o kterém mluvíme skrze tuto sérii.

A proto nedovolte, aby vám nepřítel ukradl to, co jste slyšeli skrze tyto přednášky.

Pokud je potřeba, znovu se podívejte na každou přednášku.

Berte to vážně a odevzdejte Kristu svůj život. Ještě jeden verš na konci této přednášky jako povzbuzení, jako něco, co je realita:

Římanům 8:38-39.

"Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu."

Bratři a sestry, toto se musí stát realitou našeho života.

Toto budeme opravdu zažívat, když je budeme milovat.

Zakusíme tu lásku, od které nás nic nemůže oddělit.

Ale abychom měli tu lásku, musíme nejdřív poznat, co pro nás Bůh učinil skrze Krista. Co pro nás udělal Kristus. To můžeme poznat skrze Bibli.

Již jsem to uvedl. Skrze čtení Bible, skrze studium Kristova života, skrze studium Kristovy smrti.

Máte dost materiálu na našich youtube kanálech. Ale druhým a důležitějším krokem je osobní poznávání a osobní sbližování se, když si je zamilujete skrze osobní vztah. Když s nimi budete mít dobrý vztah.

Jak toho dosáhnete? Rozhovorem, otevřeností, tím, že je budete zapojovat do svého života. Začněte s vyznáváním hříchů a důsledků hříchu, s odpouštěním druhým,

s vyznáváním citových zranění a ostatních věcí, které nejsou Boží vůlí pro váš život.

Projděte, bratři a sestry tímto procesem, o kterém nyní mluvíme. My jsme znovuzrození křesťané, ale určité věci bránili tomu, aby se Kristův život v plnosti projevil skrze náš život. To jsou překážky, o kterých mluvím v této sérii. Doufám, že brzy zažijete skutečné křesťanské osvobození.

9. díl - Nechme na Bohu ochranu, spravedlnost a nepomlouvejme.

NOVÝ ZAČÁTEK S BOHEM A KRISTEM

Příprava Božího národa na nadcházející konflikt

Název dnešní přednášky je:

"Nechme na Bohu ochranu a spravedlnost a nepomlouvejme, abychom byli ochráněni.

Ochraňujete si váš život? Ochraňujete si svou pověst?

Ochraňujete sebe, svoji rodinu, svoje zaměstnání? Anebo to necháváte na Bohu?

Někdo hned řekne: "Samozřejmě, že ochraňuji."

Ale to by měl dělat Bůh a ne vy.

Berete si spravedlnost do svých rukou, když na vás někdo útočí anebo ničí to, co vy děláte? Vracíte rány? Jak jednáte?

Necháváte na Bohu, aby On přivedl na světlo vaši spravedlnost? Pomlouváte? Mluvíte o životech druhých lidí, když jste o samotě s nějakým blízkým přítelem? Když jste s manželkou?

Co děláte ve vašem tajném životě?

Tyto věci jsou velmi důležité pro naše sblížení se s Bohem a Kristem a musíme je odevzdat Bohu.

Přečteme si jeden biblický verš:

1. list Petřův 5:7.

"Všechnu svou starost svěřte jemu, vždyť jemu na vás záleží."

Já věřím, že jedním rysem nezralého křesťanství je to, že nezralý křesťan se nenaučil, aby ho Bůh ochraňoval, aby nechal na Bohu spravedlnost a nezabýval se druhými lidmi. Žádným způsobem. Nejenom v tom smyslu, jak to dělal ve starém životě.

Samozřejmě že znovuzrozený křesťan nepomlouvá anebo aspoň doufám, že většina nepomlouvá. Alespoň ne tak, jak to dělali ve starém životě. Tak ne, ale existují takzvané rafinované pomluvy.

Stejně tak se znovuzrozený křesťan pravděpodobně spoléhá na Boha více než ve starém životě. Ale ochraňuje znovuzrozený křesťan i nadále sebe a bere si spravedlnost do vlastních rukou? Rysem nezralého křesťana je to, že neodevzdal svůj život Kristu ve sférách, o kterých teď mluvíme.

Bratři, sestry, přátelé a všichni kdo nás sledujete, já jsem ujištěn, že nejenom nemám ochraňovat sebe žádným způsobem, tedy ani svůj život, ani svoje zaměstnání, nic co dělám, i když na mě útočí. A také nemám mluvit o nikom, ani o ničím životě s nikým, dokonce ani se svojí ženou. Jedině pokud se jedná o něco pozitivního. Bůh mě z toho usvědčil a řekl mi, že s tím musím přestat.

Všemi možnými způsoby.

On musí být moje spravedlnost, On musí být moje ochrana. Já se musím zabývat jenom dobrými věcmi. A možná jste si všimli, že se my v naší službě evangelia opravdu nezabýváme jinými lidmi. Nezabýváme se tím, když na nás někdo útočí.

Když někdo boří to, co budujeme. Naučili jsme se tomu. Také se každým dnem stále více učíme, abychom se neochraňovali.

Abychom neochraňovali to, co děláme. Abychom si neochraňovali naše zaměstnání ani naše peníze.

Abychom neochraňovali vůbec nic. Bůh mě usvědčil, že se musím zcela spoléhat na Jeho ochranu. A také jsme se naučili tomu, že nemáme ani v tajnosti s někým, kdo nám je blízký, mluvit nic špatného o někom jiném anebo něco, co by někomu mohlo uškodit. To jsou základní věci, které by měl znovuzrozený křesťan znát.

Protože vím, že v nezralém křesťanství ještě stále existují takovéto věci. Teď nemluvíme o věčné jistotě, o tom, že je Kristus naše spravedlnost anebo zda jsme znovuzrození. Ne. Nyní mluvíme o duchovním dozrávání, o růstu v Kristu. Vše, o čem mluvíme, jsou základní věci, které musíte odmítnout a skoncovat s nimi, abyste se mohli ještě více sblížit s Bohem a Kristem.

A proto když vás On ochraňuje, když je On vaše spravedlnost, a když se nezabýváte druhými lidmi, přirozeně se přiblížíte k Bohu a Kristu a budete je víc milovat. Nevím, jestli mi rozumíte. To je moje osobní zkušenost, bratři a sestry.

Přečtu několik biblických veršů:

Matouš 5:39-42.

"Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi; ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou; a tomu, kdo by se s tebou chtěl soudit o košili, nech i svůj plášť. Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě. Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej."

Ještě jeden verš:

Jakub 4:11-12.

"Bratři, nepomlouvajte jedni druhé. Kdo pomlouvá nebo soudí svého bratra, pomlouvá a soudí Zákon. Pokud soudíš Zákon, přestal jsi být plnítelem Zákona a stal ses jeho soudcem. Zákonodárce a soudce je ale jen jeden! On může zachránit i zničit. Kdo vůbec jsi, že soudíš svého bližního?"

Řekli jste někdy něco proti nějakému bratrovi nebo setře, co poškodilo jeho nebo její pověst?

Čím jste ho ponížili anebo čím jste ho představili jako problematického, jenom proto, abyste ochránili sebe?

Abyste ukázali, že vy údajně jednáte správně, anebo že vy máte pravdu a ne druhá strana.

To je přebírání spravedlnosti do svých rukou. Tím dokazujete, že více důvěřujete sobě než Bohu.

Takže, bratři a sestry, tak už dál nemůžeme. My jsme dozráli a musíme s těmito věcmi skoncovat. My jsme s těmi věcmi skoncovali.

A obáváte se možná o svoji existenci? O svoji materiální existenci?

Máte strach z toho, jak užíváte rodinu? Z čeho budete žít? Jestli budete moci podporovat Boží dílo?

A tak dál, a tak dál. To všechno musíte odevzdat Bohu.

Bible, Boží slovo vám dává zaslíbení, já jsem to zakusil.

My se toho musíme vzdát. Nesmíme ochraňovat sebe, nesmíme přebírat spravedlnost do svých rukou. A neměli bychom o druhých mluvit nic špatného.

Všechny tyto věci spolu úzce souvisí. Uvědomte si, že Ježíš nic z toho nedělal.

On je naším příkladem. Jeho ochraňoval Bůh. On nepřebíral spravedlnost do svých rukou. A nikdy o nikom škaredě nemluvil. Samozřejmě někdy musel někoho pokárat anebo někoho na něco upozornit. Ale to vše bylo v dobrém duchu a v duchu lásky, což je velmi důležité. Ježíšovy pohnutky byly čisté.

Na vašich pohnutkách záleží, jestli je správné to, co říkáte.

Pokud je skutečně vaší pohnutkou to, že někoho milujete, tak ho můžete pokárat anebo na něco upozornit. Ale pokud je vaší pohnutkou, že chcete někoho ponížit, zahanbit anebo mu poškodit pověst, nebo ho diskreditovat, v tom případě si můžete být jistí, že hřešíte. Anebo pokud ochraňujete sami sebe jakýmkoliv způsobem. Pokud ochraňujete svoji práci, svoji pověst, to co děláte, to jak žijete a podobně. Vy si to můžete ochraňovat jakýmkoliv způsobem. Buď skrze vaše skutky anebo skrze vaše aktivity, jednání, slova.

Pokud přebíráte spravedlnost do svých rukou jakýmkoliv způsobem v těchto sférách, o kterých mluvím, můžete si být jisti, že Kristus neřídí váš život, ale řídíte si ho sami.

Proto je důležité, abychom Mu to odevzdali. A je velmi důležité, abyste dávali pozor na to, co teď říkám.

Protože v těchto situacích bereme věci do svých rukou.

Ochraňujeme sebe, přebíráme spravedlnost do svých rukou a zabýváme se druhými lidmi.

To musí přestat. Ježíš to nedělal.

Přečteme si nějaké verše:

1. list Petřův 3:9.

"Neodplácejte zlým za zlé ani urážkou za urážku, naopak žehnejte; vždyť jste byli povoláni k tomu, abyste se stali dědici požehnání."

1. Tesalonickým 5:15.

"Hleďte, aby nikdo neoplácel zlým za zlé, ale vždycky usilujte o dobré mezi sebou a vůči všem."

Přečteme si ještě nějaké verše týkající se Krista.

Matouš 26:59-63.

"Velekněží a celá rada hledali křivé svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli odsoudit k smrti. Ale nenalezli, ačkoli předstupovalo mnoho křivých svědků.

Konečně přišli dva a vypovídali: „On řekl: Mohu zbořit chrám a ve třech dnech jej vystavět.“ Tu velekněz vstal a řekl mu: „Nic neodpovídáš na to, co tihle proti tobě svědčí?“ Ale Ježíš mlčel."

Lukáš 23:9-11.

"Kladl mu mnoho otázek, ale on mu na nic neodpovídal. Byli přítomni i velekněží a zákoníci a neústupně na něj žalovali. Tu se od něho Herodes se svými vojáky pohrdavě odvrátil, vysmál se mu, dal ho obléci ve slavnostní šat a poslal ho zase k Pilátovi."

Podívejte se, kdyby se Ježíš bránil a chránil, možná by Ho Pilát pustil.

Pilát Ho skoro pustil.

Vidíte, jak je důležité mlčet, bratři a sestry, když na nás druzí útočí?

Dokonce, i když trpíme bezpráví.

Neberte si spravedlnost do svých rukou, protože se může stát, že narušíte Boží plán, který má pro vás. Ježíš právě tak jednal. Mlčel, nebránil se, a proto se Boží vůle mohla naplnit. Pilát Ho nakonec nepustil a Ježíš odešel na Golgotu.

Tak i my, neodplácejme zlým, neodpovídejme na obvinění, neodpovídejme na útoky. Proč?

Protože nás má Bůh ochraňovat.

Lidé mi říkají: "Ale oni řekli toto anebo tamto."

A já odpovídám: "Ať jim Kristus odpoví v mém jménu. On je můj advokát.

Ptejte se Jeho, co vám řekne v takových situacích. Tímto způsobem jsem já Krista nechal, aby vedl můj život i moji službu evangelia.

Věřte mi, že jsem velmi spokojený se způsobem, jakým to vše vede, protože vím, že já bych něco pokazil.

Ale musíte trpět, bratři a sestry. Dokonce, i když někdy máte všechny důkazy, že můžete lidem odpovědět, když na vás útočí, i když nemají pravdu, je třeba, abyste mlčeli.

Možná někdy budou určité situace, kdy bude potřeba, abyste něco řekli, ale to jsou situace, ve kterých vás o tom Ježíš usvědčí. Ale všeobecně se nemáme bránit ani si brát spravedlnost do vlastních rukou. Také si nemáme ochraňovat svůj život, svoje zaměstnání, svoje peníze, svoje auto.

Nevím, jestli mi rozumíte.

To všechno dokazuje, že Ježíš neřídí náš život.

A také třetí a poslední věc je, že nemáme pomlouvat a zabývat se jinými lidmi. Všechny tyto věci spolu úzce souvisí.

Přečteme si ještě jeden biblický verš:

Prísloví 6:16-19.

"Těchto šest věcí Hospodin nenávidí a sedmá je mu ohavností: přezíravé oči, zrádný jazyk, ruce, které prolévají nevinnou krev, srdce, osnující ničemné plány, nohy rychle spěchající za zlem, křivý svědek, který šíří lži, a ten, kdo vyvolává mezi bratry sváry."

Kdo je tím, kdo vyvolává sváry mezi bratry?

Ten, kdo pomlouvá. Zde se říká, že to Bůh nenávidí. To je starozákonní slovník. Ale z Kristova pohledu to Bůh nemá rád. To je něco, co má Bůh nejméně rád. Pomlouvání.

A proč?

Protože to ničí vztahy mezi lidmi. Může to vyvolávat hádky mezi lidmi a ničit společenství. To jsou velmi vážné věci, které je potřeba aplikovat v našem životě, abychom duchovně dozráli. Jinými slovy, takovéto věci brání Kristu, aby žil v nás. Například jakési rafinované pomlouvání, anebo rafinované přebírání spravedlnosti do vlastních rukou. Rafinované ochraňování sebe.

Toto se děje rafinovaně, když si žijeme svůj vlastní život, když si řídíme svůj život, když nedovolujeme Kristu, aby žil skrze nás. My se rafinovaným způsobem ochraňujeme, rafinovaně přebíráme spravedlnost do vlastních rukou a možná rafinovaným způsobem pomlouváme. To musí přestat, aby Kristus mohl žít skrze nás. Musíme se rozhodnout, že tyto věci odevzdáme Kristu.

Bratři a sestry, když jsem já tyto věci odevzdal Bohu, když jsem přestal sám sebe ochraňovat, když jsem přestal odpovídat na různé útoky,

samozřejmě, některé věci jsem přestal dělat už dávno, ale například, když jsem přestal sám sebe chránit, a když jsem přestal pomlouvat, ne v tom smyslu, jak jsem to dělal ve starém životě. Ne. Nýbrž i rafinovaně.

Zmíníte se o někom anebo se zmíníte o nějakém jeho špatném zvyku, ale údajně o tom mluvíte z dobrých pohnutek. Ale ne. Nemůžeme to ani tak dělat. Nemůžete o nějakém příteli mluvit tak, že jinému příteli o něm říkáte něco špatného.

To nemůžeme dělat. Nemusí to být ani tak špinavé věci, o tom už nemluvíme, ale možná mluvíte o nějaké jeho špatné vlastnosti, kterou musí změnit anebo něco jiného. Ale ne.

O tom nemáme mluvit. Já tomu nevěřím.

Já jsem to odhodil, bratři a sestry. My můžeme o lidech mluvit pouze hezky.

Nemáme brát spravedlnost do svých rukou a nemáme chránit sebe a svůj život.

Proč? Protože to má na starosti Kristus. Věříme Mu anebo ne? Tímto způsobem Mu dovolíme, aby žil svůj život skrze nás a Boží vůle bude naplněna skrze nás.

Pokud budeme ochraňovat sami sebe, pokud budeme brát spravedlnost do vlastních rukou a pokud se budeme zabývat druhými lidmi, tak si myslím, že Kristus nebude moci naplnit Jeho vůli pro náš život. Mluvili jsme o tom, že by Pilát možná propustil Ježíše, kdyby se bránil.

Vidíte, jak málo stačí k tomu, abyste překazili Boží vůli pro váš život?

Teď mluvíme o velmi důležitých věcech. Bratři a sestry, my musíme dozrát.

A toto je ta cesta. Mluvili jsme o tom, že musíme vyznat hříchy, že je musíme odhodit, že musíme všem odpustit, že musíme Bohu odevzdat citová zranění, že musíme přestat ochraňovat sebe, že musíme přestat brát spravedlnost do

vlastních rukou a že se musíme přestat zabývat jinými lidmi. Možná ty věci neděláme do té míry jako ve starém životě, ale jsou přítomny nepostřehnutelným způsobem.

Přečtu jeden biblický verš:

1. list Petřův 2:1.

"Odhod'te proto všechnu zlobu, každou lest, pokrytectví, závist i všechno pomlouvání."

Bible nás na to skutečně upozorňuje.

Přečteme ještě jeden verš:

Žalm 15:1-3.

"Hospodine, kdo smí pobývat v tvém stanu, kdo smí bydlet na tvé svaté hoře?

Ten, kdo žije bezúhonně, ten, kdo jedná spravedlivě, ten, kdo ze srdce zastává pravdu, nemá pomlouvačný jazyk, druhému nedělá nic zlého, na svého druha nekydá hanu."

Takže vidíme, jak jsou tyto věci důležité. Já jsem záměrně dal tyto 3 věci do jedné přednášky, protože spolu úzce souvisí.

Protože my často chráníme sebe tak, že třeba říkáme něco špatného o druhých. Také si často bereme spravedlnost do svých rukou tím, že útočíme na druhé. Takže pomlouvání úzce souvisí s ochraňováním sebe a s přebíráním spravedlnosti do svých rukou. Z toho důvodu jsem to dal do jedné přednášky.

Bratři a sestry, pokud odhodíte všechny tyto 3 věci a odevzdáte Bohu svůj život v pravém slova smyslu, tak budete opravdu ochráněni.

Kristus vás skutečně ochrání. A také váš život, vaše zaměstnání, vaši pověst, vaši důstojnost i vaši službu.

Já vám to můžu vyprávět z vlastní zkušenosti.

Ale nejenom já, ale i ostatní bratři a sestry, kteří přijali tuto pravdu.

Chci vás povzbudit, abyste se vydali tím směrem, aby Kristus žil ve vás. Musíte Mu dovolit, aby Jeho život proudil bez překážek. Odhod'te vše, co je na vás a co vidíte, že není dobré ve vašem životě. Přiznejte Mu všechno.

Odhod'te všechno. Odpus'tte všechno všem. Vyznejte citová zranění a ať vás uzdraví. Přestaňte se ochraňovat, neberte si spravedlnost do svých rukou a nezapomínejte se druhými lidmi. Víte, že v Bibli je napsáno, že je hříchem, i když posloucháte druhé lidi, kteří pomlouvají. Takže musíme lidem říct:

"Ne, ne. Neříkej mi o tom."

I to je hřích. A proč?

Protože my možná máme rádi, když někdo škaredě mluví o někom jiném. Ale ne, nemáme to dělat. Můžete si být jisti, že pokud rádi posloucháte něco špatného o někom jiném, tak to je sousto, které si rádi spolknete, ale odhaluje to vaši zkaženost. Vy jste stejně tak zkažení jako ta osoba, která pomlouvá. Tyto věci překážejí Kristovu životu v nás.

Musíme to odhodit a dozrát. A bratři a sestry, musíme konečně zažít, co znamená mít blízkost s Bohem a Kristem. Co znamená opravdu je milovat, a co znamená ta pravá radost křesťanského života.

Já věřím, bratři a sestry, že skrze tuto sérii budou mnozí usvědčeni z toho, co mají udělat ve svém životě, aby skutečně zakusili, co je křesťanský život.

10. díl - Přerušme spojení s okultismem a světskými ambicemi.

Zdravím všechny, pokračujeme v naší sérii.

Název této přednášky je:

"Přerušme spojení s okultismem a světskými ambicemi, aby ustoupily mocnosti temnoty."

Někdo se možná ptá, jakou souvislost má okultismus s Božím národem.

Teď si o tom něco řekneme. Já věřím, že mezi Božím lidem dnes není přítomen tzv. těžký okultismus.

K těžkému okultismu patří magie, spiritismus, čarodějnictví, bioenergie, následování horoskopu a podobné věci.

Já vím, že někteří křesťané měli v minulosti zkušenosti s okultismem, ale věřím, že s tím již problém nemají. Avšak věřím tomu, že mezi Božím národem je dnes přítomen tzv. rafinovaný okultismus.

Teď o tom řeknu něco víc.

Co patří k tomu rafinovanému okultismu?

Na prvním místě jsou to svátky a slavnosti pohanského původu. Dnes mezi Božím národem existují lidé, kteří slaví určité věci, o kterých jsem přesvědčen, že mají pohanské kořeny. Abych nezranil něčí city, nebudu uvádět, které jsou to svátky (slavnosti). Ale věřím, že to každý osobně ví. Co to je, co patří k tomuto světu a co nemá svůj základ v Bibli.

Bratři a sestry, my se musíme vzdát takových věcí. Protože se přibližuje poslední doba, musíme se připravit na to, co následuje. Musíme duchovně dozrát, a ještě více se sblížit s Bohem a Kristem. Musíme se zříct i nějakých takových věcí. To teď není legalismus.

Není kvůli tomu ohrožen ničí věčný osud.

Nechtěl bych, abyste mi špatně rozuměli. A stále to skrze tuto sérii opakují.

Ale řekli jsme, jakých standardů chceme dosáhnout. Proto přemýšlejte o tom, o čem mluvím.

Možná je čas k tomu, abychom odhodili ještě nějaké pozůstatky něčeho.

Samozřejmě je třeba poprosit Boha, aby vám v tom pomohl, abyste byli spokojení, a ne abyste z toho byli smutní

a nespokojení, a abyste potom do toho jednoho dne znovu sklouzli. Ne. Bůh vám musí dát klid, abyste udělali to

rozhodnutí, a abyste to odhodili. A také Ho poproste, aby vám pomohl, abyste nikoho nesvedli. Například někoho ve vaší rodině anebo ve vašem okolí.

Kromě těch svátků a slavností, které nemají svůj původ v Bibli anebo lépe řečeno, které mají okultní původ.

K tomu rafinovanému okultismu můžeme také přidat různé knihy a časopisy.

Uvědomte si, že to nemusí nutně být okultní knihy. To mohou být knihy, které neobsahují pravdu. Knihy, které neobsahují biblická učení. Knihy, které v podstatě patří do duchovního Babylónu.

Myslím si, že se musíme od toho všeho osvobodit. To mohou být také filmy, hudba, kreslené seriály pro děti a dokonce, i když mají křesťanské pozadí.

Je potřeba přemýšlet o tom, na co se díváte a co posloucháte a co dáváte svým dětem, protože mnohé věci mají určitou souvislost s okultismem. Ať už okultní znamení nebo symboly anebo mají svůj původ v Babylónu, kde byly vyprodukovány.

Existují i některé youtube klipy, o kterých jsme přesvědčeni, že jsou pro mnohé pokrmem v dnešní době. Kdyby ty youtube klipy neexistovaly, lidé by nevěděli, kde mají hledat pokrm, abych se tak vyjádřil.

Věřím, že Boží národ to musí zavrhnout, že nemá sledovat nic, co souvisí s konspiračními teoriemi anebo spekulacemi.

Nic, co nepřichází z Božího Izraele.

Má sledovat pouze Boží pravdu. To, co je skutečným pokrmem. Něco, co posiluje váš vztah s Kristem. To, co vyvyšuje Krista. Myslím si, že nic jiného bychom neměli sledovat. Možná byste měli zamítnout některé ty věci, ty nějaké klipy. Možná jejich autoři nejsou okultisté, ale to, co propagují, může mít původ v okultismu. A také v těch různých konspiracích a spekulacích, které lidé nejraději sledují, nenajdete zrovna moc pravdy. Většina věcí, které jsou zveřejňovány na youtube, a které se týkají konspiračních teorií a spekulací, se nikdy nenaplnily. Proto si uvědomte, že to, co sledujete a co vám ostatní servírují, většinou bývá úplně jinak. Vraťte se o 10 let zpátky a zamyslete se nad tím, co youtube zveřejnil, pokud jde o konspirační teorie a spekulace, a co se z toho naplnilo. Nic, říkám vám, že vůbec nic. Já vím, co se všechno zveřejňuje, vím, co se všeobecně propaguje.

Já osobně jsem dřív rád sledoval tyto věci a zabýval se jimi. Dokonce jsem o tom chtěl psát i knihy, ale viděl jsem, že jsou to věci, které se propagují, aby se zmátly myslí lidí, aby lidé byli zmatení, a ten zmatek je ve skutečnosti Babylón.

Ale žádná pravda se nenachází v Babylónu. A proto sledujte a dívejte se jenom na to, co vám dává ten správný duchovní pokrm. A jak víte, co to je?

To jsou věci, které vyvyšují Krista a všechno, co vám pomáhá, abyste měli lepší vztah s Kristem. To, co vás vede k tomu, abyste zemřeli sobě.

To, co vás vede k tomu, abyste měli lásku k Bohu. A to, co vás vede k tomu, abyste měli lásku vůči druhým. Věřte mi, že je čas k tomu, abyste udělali takové rozhodnutí. Víam, že pro mnohé jsou pokrmem youtube klipy, hudba a filmy,

různé knihy a možná i nějaké svátky a slavnosti. Ale Bůh a Kristus vám mohou dát nový pokrm. To jsou oni osobně. Oni budou vaším pokrmem.

Takže Bůh vám dá radost ze života jiným způsobem. V Něm budete mít radost života, pokud se zřeknete takovýchto věcí. Je čas k tomu, aby se Boží národ vzdal těchto věcí. Mluvil jsem o tom v jedné z předchozích přednášek.

Musíme se vzdát i Izmaela i Izáka. Takže Boží národ má před sebou standardy.

Je třeba, aby duchovně dozrál a mohl bránit Boží čest. Myslím si, že je pravý čas přemýšlet o těchto věcech, o kterých mluvím, a že je potřeba udělat rozhodnutí a odmítnout je. Samozřejmě ve spolupráci s Kristem, protože On nám to usnadní.

Musí vás naučit, aby byl On vaším pokrmem, a abyste měli radost v Něm a ne abyste byli závislí na tom, co čtete anebo co sledujete v Babylónu. Mluvíme o věcech, které přicházejí z duchovního Babylónu a ne o věcech, které přicházejí z Božího národa.

Existuje ještě něco, o čem by měl Boží národ přemýšlet, a to je světskost.

V jakém smyslu?

Mluvím o světských ambicích, o světské společnosti, o věcech tohoto světa, které příliš zaměstnávají mysl, o časově náročných světských záležitostech, které vám berou čas i energii, a které vám brání v tom, abyste dostatek času trávili s Kristem. To jsou věci, o kterých je třeba, abyste přemýšleli a odevzdali je Kristu. Možná vám Kristus řekne, abyste je hned odmítli, anebo vám pomůže, abyste našli nějaké lepší řešení.

Neříkám, že musíte hned dělat nějaká radikální rozhodnutí, že musíte odhodit vše, co souvisí se světem, ale musíte to položit Bohu na oltář, aby vám On řekl, čeho se máte zbavit a co si můžete ponechat.

Velmi důležité je, abyste Mu to položili na oltář, protože existují věci z tohoto světa, ke kterým jsou připoutáni lidé z Božího národa, a které negativně ovlivňují jejich křesťanský život.

Musíme přemýšlet i o tom, jak vzděláváme děti. Jak se i my vzděláváme, pokud jsou mezi námi ti, kteří se chtějí vzdělávat. Jestli připravujeme sebe i děti na Kristův příchod anebo je připravujeme pro kariéru v tomto světě.

I o tom je třeba vážně přemýšlet. Nechci zranit ničí pocity, nechci ani o těchto věcech mluvit podrobně, protože by mě někdo mohl špatně pochopit, anebo se cítit odsouzený. Avšak to není žádné odsuzování. Boží národ je spasený a znovuzrozený. Věčnou jistotu máme v Kristu, ale přichází, bratři a sestry, poslední doba a my se nacházíme v období před koncem časů, těsně před posledními událostmi, které se mají odehrát, které budou představovat soužení, jaké nikdy nebylo a my musíme být připravení. Musíme být Kristu k dispozici a odmítnout všechno, co není Jeho vůlí.

Přinést Mu na oltář každý druh i nepatrného okultismu i každý druh světskosti.

Každý ví, co to je v jeho životě. A proč? Protože se mocnosti temnoty míchají do života křesťanů, kteří se věnují takovým věcem. Mocnosti temnoty požadují, aby mohli tříbit takové lidi. Požadují, aby byla zadržována jejich požehnání a míchají se jim do života.

My musíme bránit Boží čest a musíme se zříct všeho, co patří k principům vlády tohoto světa i satana. Takže jděte ke Kristu se všemi těmito věcmi. Se skrytým okultismem i všemi věcmi, které souvisejí s tímto světem.

Přečtu teď nějaké biblické verše:

Galatským 6:14.

"Já se však nechci chlubit vůbec ničím – kromě kříže našeho Pána Ježíše Krista, skrze nějž je mi svět ukřižován a já světu." Takže Pavel byl jasný v tom, že se skrze Kristův kříž ukřižoval světu a svět jemu. On byl mrtvý pro tento svět. Já neříkám, že musí každý být jako apoštol Pavel v tom smyslu, že má vykonávat službu jako apoštol Pavel, ale věřím, že praví křesťané mají být jako apoštol Pavel, že se opravdu zřeknou světa, a že jim Bůh řekne jak dál. To neznámá, že jejich služba bude stejná jako Pavlova, ale stejně jako Pavel se musí zříct tohoto světa. Musí přinést Kristu na oltář každý druh skrytého okultismu, uvedl jsem, co to je, každý druh světskosti.

Tedy ať každý přemýšlí o sobě. Co je to ve vašem životě?

Bratři a sestry, je pravý čas, abyste o tom přemýšleli, a abyste se zbavili všeho, co brání tomu, abyste měli dobrý vztah s Bohem a co není v souladu s Jeho vůlí.

Přečtu ještě jeden verš:

Římanům 12:1-2.

"Pro Boží milosrdenství vás vyzývám, bratři, abyste vydávali své životy Bohu jako živou, svatou a příjemnou oběť; to bude vaše pravá bohoslužba. Nenechte se formovat tímto světem, raději se nechte proměňovat obnovou své mysli, abyste dokázali poznat, co je Boží vůle, co je dobré, náležité a dokonalé."

Právě zde se o tom mluví. Živá oběť, to jsme my. To je náš život, to je to, co máme rádi. Odevzdejte to Bohu, aby vám On řekl, co je Jeho vůle a aby vás tím způsobem obnovil.

Přečtu ještě jeden verš:

2. Timoteovi 2:1-4.

"Proto, synu můj, čerpej sílu z milosti, která je v Kristu Ježíši. Co jsi ode mě slyšel před mnoha svědky, to svěřuj věrným lidem, kteří budou schopni učit zase další. Snášej útrapy jako dobrý voják Ježíše Krista. Kdo se dá na vojnu, nezaplétá se do záležitostí obyčejného života; chce obstát před tím, kdo mu velí."

Musíme být připraveni obětovat se. A protože jsme v Kristově armádě, tak musíme být připraveni obstát před tím, kdo nám velí. Musíme se zříct věcí, které máme rádi, a k tomu patří i tento skrytý okultismus a světskost.

Všechny naše světské kombinace a ambice, i světské investice. Musíte se zříct všeho, co vás připoutává k tomuto světu. Já teď neříkám, že se máte zříct například mobilu, počítače nebo auta, ale existuje něco, co vás odděluje od Boha a patří k satanovým principům. Něco, co narušuje váš klid a váš harmonický vztah s Kristem. Každý ví, co to je. Ale pokud to někdo neví, ať se ptá Krista a On ho osobně usvědčí. Bůh nám pomůže nejen v tom, abychom se toho zřekli, ale také abychom byli šťastní, že jsme se toho zřekli.

Věřte mi, bratři a sestry, že když se zřeknete těchto věcí, pokud jsou přítomny ve vašem životě, že potom budete velmi šťastní. Budete mít radost, jako kdybyste se osvobodili od nějakého břemene. Protože to bylo něco, co bránilo Kristu ve vašem životě, aby skrze vás žil. To není Boží vůlí pro vás. To patří tomuto světu. Nemůžeme bránit Boží čest s pozemskými věcmi a zájmy.

Doufám, že mi správně porozumíte.

Mám svědectví od Boha, že mám tuto sérii zveřejnit, a že mám lidem říct, čemu věřím, že je v tomto okamžiku potřebné Božímu národu.

11. díl - Jak žít po novém začátku.

"Jak máme žít po novém začátku v Kristu?"

Ted' budeme mluvit o tom, jak žít v Kristu.

Nejdůležitější věcí pro člověka v tomto životě je, že se musí znovu narodit.

Co to znamená? Musí poznat Boha, který poslal svého Syna, aby za nás zemřel,

aby prožil život na Zemi - život, ve kterém jsou zvráceny všechny důsledky života, který my dnes máme. To je život hříchu, život nemocí, život s důsledky hříchu, život, který nakonec umírá a mnohé jiné věci. Když uvěříme v Boha, který poslal svého jednorozeného Syna, tedy v toho dobrého Boha. Když uvěříme, že všechno to, co Syn vykonal před 2000 lety, tehdy přijímáme Jeho život.

Bůh nám nadpřirozeně dává jako dar ten život, který Syn prožil před 2000 lety.

Jakým způsobem nám to Bůh dává?

On svojí silou sjednocuje našeho ducha s Kristovým Duchem. Víte, že když byl stvořen první člověk - Adam, že do něj Bůh vdechl dech života a on se stal živou duší. Ten dech je vlastně duch, a to vidíme v kontextu, to říkají jiné biblické verše, ale když byl duch vložen do Adama, tak on ožil.

V duchu je v podstatě život. Takže náš život je v duchu a v Kristově duchu je Jeho život.

Když Bůh sjednotil našeho ducha s Kristovým duchem, my jsme se sjednotili s Kristovým životem. V tom životě jsou zvráceny všechny důsledky našeho života. V tom životě, který Kristus prožil, je přemožen hřích, je přemožen satan, je přemožena smrt. Jsou přemoženy všechny nemoci, jsou přemožena všechna emotivní zranění. To je ukřižovaný život. Takže my darem dostáváme Kristův ukřižovaný život.

Život, který je ukřižován sobě, život, který je ukřižován hříchu. Proč jsme museli přijmout ukřižovaný život? Protože starý člověk žije v hříchu. Je oddělený od Boha a má tělesnou přirozenost, která se zaměřuje na sebe. Hřích všech hříchů je odloučení od Boha, které vede k tomu, že se vaše vůle stává bohem. V tom smyslu je podstata hříchu neboli podstata odloučení od Boha to, že je naše vůle bohem. Aby byl takový člověk, v jehož životě je jeho vůle bohem, spasen, musí ukřižovat svoji vůli. Protože člověk sám to nedokáže, právě kvůli tomu, že je jeho vůle jeho bohem, jeho přirozenost je taková, že je prostě podřízen té své tělesné vůli, která je podřízená tělu, které chce samo sebe ochraňovat a bránit.

Chce samo sebe litovat, chce být nasyceno, nechce, aby ho něco bolelo, chce samo sebe uspokojovat a v tom smyslu člověk nemůže spasit sám sebe.

Jediným způsobem je, aby nám někdo dal život, ve které je vůle ukřižovaná.

Právě Kristus prožil takový život a ukřižoval svoji vůli.

Nakonec se zřekl svého věčného života. Opravdu se zcela ukřižoval, opravdu zemřel sobě. Opravdu zemřel hříchu.

A nyní, když jsme sjednoceni s Kristem v duchu, my jsme přijali život, který je ukřižován. To znamená, že vírou, protože ten život se přijímá vírou a žije se vírou, to znamená, že na základě naší důvěry, a když tomu všemu uvěříme, naše vůle bývá ukřižována. Co znamená, že žijeme skrze víru? To znamená, že věříme Kristu, že se Mu podřizujeme, že se s Ním přátelíme a milujeme Ho, že s Ním každý den rozmlouváme, že se Mu otevíráme, a že s Ním trávíme čas. To začne samo o sobě vytvářet víru.

A ta přirozená a spontánní víra nás dovede k ukřižování naší vůle. Přirozeně začneme toužit po Kristově vůli místo po naší. To je nejlepší křesťanský život, který se žije vírou neboli v Kristově blízkosti, kdy je přirozeně naše vůle ukřižována.

A proč je ukřižována? Protože je v nás Kristus. V nás je život, který tu vůli ukřižoval.

Takže, bratři a sestry, my nyní můžeme ukřižovat sebe neboli svou vůli.

Avšak mnozí křesťané po znovuzrození nežili zrovna tímto způsobem. A je to logické. Nikdo z nás ze začátku nežil tímto způsobem, i když jsme rozuměli těm pravdám, ale ony se musely stát zkušeností v našem životě. Co se dělo?

Dělo se to, že jsme žili chvíli naším životem a chvíli Kristovým. To bylo v začátcích. A co se děje potom?

Děje se to, že v našich životech jsou věci, které nejsou podle Boží vůle.

Ponechali jsme si některé věci. Ty věci jsou nazvány hříchem. Anebo jsme možná někomu neodpustili. Došlo možná k nějakému konfliktu anebo rozdělení.

Možná k nějakým útokům anebo hádky mezi lidmi - mezi křesťany.

Možná jsme mnohým neodpustili. Možná jsme Bohu neodevzdali naše citová zranění z minulosti a naše nemoci z minulosti. Možná i nadále ochraňujeme sebe a chráníme svou pověst. Bereme spravedlnost do vlastních rukou a možná rafinovaně pomlouváme. Možná existuje skrytý druh okultismu v našem životě.

A možná existuje i nějaká světskost.

To je důsledek nezralého křesťanství, kdy jsme sebe neukřižovali zcela.

Nepochopili jsme, jak se přijímá ten ukřižovaný život.

Nenaučili jsme se ještě, jak žít vírou v Kristu. Ale protože

máme Krista, On nás usvědčuje z toho, že my jako Jeho děti nežijeme tak, jak bychom měli. On je tady, ale my si stále ponecháváme některé věci pro sebe. To znamená, že jsme rozpolcení. Jsme trochu Jeho a trochu svoji, neboli trochu jsme tohoto světa.

Avšak to tak nemůže fungovat, obzvlášť, když čas plyne a přibližuje se konec.

My opravdu musíme dozrát. Nemáme čas na to, abychom se zabývali věcmi, které by měly patřit do minulosti. Kristus nás skrze společný život s Ním začal usvědčovat, že musíme odhodit tyto věci, které jsem teď uvedl a kterými jsem se zabýval v předešlých přednáškách.

Avšak to není legalismus. To není něco, co musím, protože je ohrožené mé spasení. Ne. To také není něco, co bych doporučil "starému člověku", člověku, který není znovuzrozený. On potřebuje Krista.

On potřebuje radostné poselství.

To, co jsem uváděl v této sérii, to není podstata radostného poselství.

To jsou věci, které musíte odhodit. To jsou věci, které vám překáží.

To jsou špatné plody v jednom dobrém plodu. Na jedné dobré rostlině, na které jsou dobré a mezi nimi i nějaké špatné plody.

A ty je potřeba otrhat.

Pro znovuzrozeného křesťana je to velmi jasné poselství.

Odhod' ty věci, abych já mohl žít svůj život skrze tebe.

My jsme ty věci odhodili. Dozráli jsme a nyní opravdu víme, jak se žije Kristovým životem. Takže Kristus žije ve mně, nežiji už já.

Co to znamená?

To neznámá, že když se ráno probudím, tak je potřeba, abych si naplánoval den. Například že si naplánuji svoje

přednášky anebo že si naplánuji svoji práci. Toto to vůbec neznamena. To znamena, že mým prvním plánem má být, že si ráno promluví s Kristem a poprosím Ho, aby mě On vedl. On vám bude dávat nápady, On vám dá Jeho plány, které by měli být vašimi plány. A věřte mi, že to bude požehnané. Problém někdy vzniká, když ty plány nejsou v souladu s našimi plány.

Zde dochází ke konfliktu, ale sdělím vám jednu radostnou zprávu. Dokonce, i když vám nebylo všechno jedno, když jste poslouchali tyto přednášky, možná pro někoho bylo těžké odhodit některé věci, ale nakonec je odhodí, anebo je už odhodil, ale nebylo to snadné.

Věřte mi, že nakonec budete spokojeni. Budete šťastní, že jste to udělali a pochopíte, že je lepší, když Kristovy plány, budou vaše plány, než kdybyste měli svoje vlastní plány. Pochopíte, že to, co jste vy měli rádi, nebylo zrovna nejlepší, a že je lepší to, co vám Kristus nabízí. Ze začátku se vám někdy může zdát, že se vám to nelíbí, že se vám nelíbí služba Kristu. Avšak to je pouze krátkodobé. Velmi brzy se vám to začne líbit, protože není možné, aby vám Kristus dával něco, co není provázeno klidem. Co není provázeno radostí a požehnáním. Dokonce, i pokud jde o nějaké těžkosti, anebo když máte někomu odpustit nebo když máte odhodit nějaký hřích, anebo když se máte někomu omluvit. Dokonce i věci, které se zdají být těžké anebo zraňují vaše "Já", nebo vaši pýchu. Anebo jste byli zraněni, a proto je to pro vás těžké. Věřte mi, že pokud je to ve spolupráci s Kristem, tak budete mít pokoj, když to budete dělat.

Já vám to všechno potvrzuji z vlastní zkušenosti.

Odevzdejme se zcela Kristu a žijme vírou. To je život, kdy s Ním rozmlouváte, a kdy o Něm přemýšlíte.

Čím víc o NĚm přemýšlíte, čím víc s NĚm rozmlouváte a otevíráte se Mu, spontánně se mění vaše vůle. Spontánně procházíte ukřižováním, protože ten život spontánně proudí. Kristus se nachází v našem duchu, ale my i dále máme svoji vůli, takže i když je Kristus v nás, a i když jsme znovuzrozeni, my můžeme i nadále žít podle své vůle.

Avšak jak může Kristus žít svůj život skrze nás?

Jenom pokud Mu odevzdáme svoji vůli. To znamená, že naše vůle se musí ztratit, aby On žil.

Ale dokážeme to?

Dokážeme, protože jsme přijali Jeho život. V duchu existuje život, který ukřižoval sebe. A když jsme přijali ten život, tak máme sílu, kterou můžeme ukřižovat sebe. Naše mysl není ještě tolik naučená, abychom vždy věděli, co je Kristova vůle. My známe základní věci, které jsou Kristovou vůlí.

Co máme dělat a co nemáme. Ale neznáme úplně všechno pro náš život.

Nevíme nic o dlouhodobých plánech. Nevíme, jak se zachovat v některých situacích. To zná jenom Kristus, a proto není potřeba, abychom o tom moc přemýšleli. My jsme povoláni k tomu, abychom odevzdali svou vůli.

Proto bylo důležité, abychom obdrželi ukřižovaný život, aby Kristus mohl žít. Čím déle žijeme tím ukřižovaným životem, čím déle se podřizujeme, čím více naše vůle umírá, aby se Jeho vůle projevila v našem životě, skrze takový život, kterým On žije skrze nás, začínáme rozumět tomu, co je Jeho vůle. Tak dochází ke sjednocení dvou myslí. Naší myslí a Jeho myslí. Krok za krokem začínáme poznávat, co je Kristovou vůlí.

V tom smyslu jsem měl tuto sérii přednášek.

To nebylo legalistickým způsobem, kdy bych vás nutil, že musíte něco odhodit. Ne. Já jsem pochopil, že je toto Kristovou vůlí pro nás v této chvíli.

To neznamena, že nebylo Kristovou vůlí, abyste někomu odpustili před 3 anebo 6 měsíci.

Proč? Protože Kristus si přeje, abyste odpustili hned.

Ale On ví, že to nemůžete. A možná by to vyvolalo něco, co není potřeba.

Možná byste zažili zklamání anebo by vám někdo řekl, že jste udělali chybu. Nevím, co všechno by se mohlo stát. A proto Kristus možná dovolil, abyste si nesli nějaký smutek, Ale teď přišla chvíle, kdy vám může říct, abyste někomu odpustili.

Stejným způsobem možná nebylo hned Kristovou vůlí, abyste například odmítli sledování televize. To je jedna banální věc.

Jeho vůlí je, abyste nesledovali televizi, ale On vám to nechce utnout. Proč? Abyste se necítili špatně.

Abyste si nemysleli, že je Bůh jakýsi krutý Bůh, že je Ježíš přísný legalista. To ne. Proto vás nechává, abyste se stále více sjednocovali s Ním, abyste Ho stále více milovali, a teprve potom vám řekne, že něco můžete odhodit.

Tak to funguje i v mezilidských vztazích.

Někdy, když je potřeba někomu něco říct a víte, že se to té osobě nebude líbit.

Jakým způsobem můžete osobě říct tu věc, o které víte, že se jí nebude líbit?

Nejdřív jí řeknete nějakou hezkou věc, abyste se sblížili, a teprve potom jí můžete říct: "Podívej se, to nebylo dobré."

Stejným způsobem není vždy Kristovou vůlí, abyste se vším přestali v jednom dni.

V konečném důsledku Jeho vůlí je, abychom se všeho zbavili, ale teď mluvíme o tom, že nás v tom smyslu nechce zarmoutit.

Avšak, jak čas běží, On vidí, že teď se znovuzrozenými křesťany, kteří přijímají toto evangelium, s nimiž jsme blízcí a s nimiž se přátelíme a máme společenství. S těmi, které máme rádi a spolupracujeme s nimi. Kristus vidí, že přišel čas, kdy nám může říct některé věci, aniž bychom se my kvůli tomu zlobili.

A proto nám řekl, abychom odhodili každou maličkost, každý hřích, všechno, co možná samo o sobě není hříchem, ale stalo se hříchem, protože to začalo příliš zaměstnávat naši mysl.

To je obětování Izáka.

Řekl nám, že musíme všem všechno odpustit. Také nám řekl, abychom se mu svěřili emotivně.

Proč? Aby nás uzdravil, protože On ví, že mnozí znovuzrození křesťané mají ta zranění z minulosti. Také nám řekl, že je potřeba, abychom odhodili každý druh ochraňování sebe, každý druh přebírání spravedlnosti do vlastních rukou, každý druh pomlouvání, abychom odhodili skrytý okultismus.

Mluvil jsem o různých svátcích, slavnostech a sledování některých věcí, které nabízí tento svět skrze časopisy, filmy a hudbu, atd.

Je třeba, abychom odmítli tento druh světáctví, který nás odděluje od Krista.

Znovuzrozeným křesťanům prostě nebude líto, když jim něco takového On řekne. Možná si pouze řeknou, že to možná měli udělat už dřív anebo proč to už neudělali.

Ale ne, teď je pravý čas, bratři a sestry.

Věřte mi, protože jsem právě teď byl inspirován, abych zveřejnil tyto věci.

Dřív prostě nebyl pro tyto věci pravý čas. Věřím, že jsme dozráli, a že o tom druhém můžeme říct.

Věřím tomu, že znovuzrození křesťané, kteří přijali toto evangelium, dozráli a nyní dokážou přijmout tyto věci, o kterých jsme mluvili v předchozích přednáškách. Nyní můžeme zažít ten nový začátek.

Teď jsme odhodili všechny ty maličkosti. Odhodili jsme všechny věci, které byly anebo nebyly hříchem. Některé nebyly samy o sobě hříchem, ale staly se hříchem. Odhodili jsme všechna naše osobní potěšení. Všechny překážky, kvůli kterým možná nechceme být úplně blízcí s Kristem, protože si chceme něco udržet pro sebe. Odpustili jsme všechno všem. Sdíleli jsme se o citová zranění a byli jsme uzdraveni. Přestali jsme ochraňovat sebe, přestali jsme přebírat spravedlnost do svých rukou. Přestali jsme odpovídat lidem, kteří na nás útočí, a kteří nás za zády pomlouvají. Bůh nás ochrání lépe než my sami sebe.

Odhodme jakýkoliv druh pomlouvání, dokonce i ty rafinované pomluvy, když se nacházíme v nějakém blízkém společenství. Neměli bychom o nikom mluvit nic škaredého, protože nás sledují nejenom dobří andělé, ale také padlí andělé. A jak jsem již řekl, ty pozůstatky těch některých světských věcí, nějakého skrytého okultismu. My jsme to všechno odhodili a teď jsme zralí křesťané. Nyní Kristus může žít bez překážek skrze nás. Naše vůle je již ve velké míře mrtvá poté, co jsme mu tyto věci odevzdali. Nyní Kristus může nerušeně žít skrze nás.

Avšak já vím, že to není konec křesťanského života. Teď je potřeba, aby v nás rostlo ovoce ducha, abychom více milovali Boha a Krista, a abychom více milovali druhé lidi.

O to se jedná, bratři a sestry.

Proto jsme si museli projít těmito tématy skrze tyto přednášky, abychom mohli dozrát a dovolit Kristu, aby žil skrze nás, aby nás připravil na těžkou dobu.

Protože, víte co v těžké době, která přichází, bude moci zvítězit?

Pouze pokud milujete Ježíše.

Kdyby na golgotském kříži Ježíš neměl bezpodmínečnou lásku vůči Bohu, On by zemřel nevěrný. Řekl by:

"Všichni mě odmítli, nikdo si nevážil toho, co jsem dělal, a nakonec mě opustil i Otec."

On ztratil naději ve vzkříšení.

Ale uvědomte si, že láska k Otci byla dostačující k tomu, aby se vším souhlasil.

"Pokud je potřeba, abych přestal existovat, já s tím souhlasím. Ale Otče ta láska je pro mě dostačující. Jenom proto, že Tě tolik miluji, souhlasím se vším."

Věříte tomu, že právě toto Boží národ na konci musí mít? To bude velmi těžká situace. Některé okolnosti budou ve světě tak zřízeny, že v nich bude moci obstát pouze ten, kdo bude mít osobní lásku ke Kristu. Ne ten, kdo se bude spoléhat na dobré věci, které v životě vykonal.

Ani ten, kdo byl možná i kazatelem evangelia a pomáhal druhým. Ne ten, kdo měl spoustu dobrých skutků a jenom občas možná udělal nějakou chybu. Ani ten, kdo říká, že je křesťan. To neobstojí, věříte tomu?

Nic nebude moci obstát, protože bude tak těžká doba, že na tyto věci zapomenete. Obstát bude moci pouze vaše osobní láska ke Kristu.

Tehdy bude možné, že mnozí ztratí věčný život.

Jakým způsobem?

Protože mnozí Kristu v těch těžkých situacích řeknou:

"Proč jsi toto dovolil?"

A tehdy bude možné, že ztratí důvěru ke Kristu.

Avšak znovuzrození křesťané, kteří se teď připraví, kteří se teď učí podřizovat Kristu, a když se Mu podřizujete a dovolujete Mu, aby žil skrze vás, tak mi věřte, že Ho budete stále více milovat, protože ta mysl, která se skrze vaše podřizování stále více sjednocuje s vaší myslí, vám začíná předávat nejenom Kristovu lásku a Kristovy emoce, takže začnete více milovat Boha, Krista i druhé lidi.

A to je příslibem pro to, co následuje.

Protože kdybyste se dnes ocitli ve velmi těžké situaci, nebudu mluvit o tom, co by to mohlo být, chraň nás Bůh, ale dnes byste lehce mohli ztratit důvěru k Bohu. Neříkám, že byste přestali věřit, že On existuje, nebo že existuje znovuzrození anebo že se odehrála Golgota. Nejedná se o to, nýbrž ptali byste se, proč to Bůh dovolil. Bylo by to pro vás tak těžké, že byste se na Boha rozzlobili.

"Proč tímto musím procházet, proč se musím tolik trápit?"

Věřte mi, že taková doba přichází. Kdo bude moci obstát v té době?

V takové době, v takových těžkostech? Pouze ten, kdo miluje Krista. A ten, kdo bude připravený obětovat všechno.

To znamená, bratři a sestry, že musíte odevzdat i vaši rodinu a vaše blízké. Já jsem Bohu odevzdal i ženu i děti.

Co znamená, že jsem je odevzdal?

To neznámá, že chci, aby se jim něco stalo.

Ale to znamená, že říkám:

"Ježíši, Tebe mám na prvním místě."

Copak Ježíš neříká: "Kdo miluje více otce, matku, bližní... anebo svůj život více než Mě, není Mne hoden?"

To znamená právě toto.

Víte, co to znamená, když jsem odevzdal své blízké Bohu?

A neudělal jsem to jenom já, udělali to i druzí.

To znamená, že pokud se v té těžké době stane, že zůstanete bez nich, tak nemůžete říct:

"Co to má znamenat? Proč se mi to stalo?"

"Copak tím musím projít?"

Ale ty jsi to odevzdal. Dal jsi to Ježíši. Opravdu jsi mu to odevzdal?

Podívejte se, oni se mnou budou ve věčnosti, vaši blízcí s vámi budou věčně, ale je potřeba bránit Boží čest, je potřeba bránit Boží jméno.

Na konci bude těžká doba, někteří možná opravdu zůstanou bez svých blízkých, já nevím, co všechno se bude dít, ale mluvím o křesťanském životě a růstu v Kristu, protože je důležité, abychom rostli, a abychom měli tu lásku.

Neboť jediné tehdy budeš vědět, že jsi odevzdal své blízké a budeš vědět, že jsi Mu dovolil, pokud je potřeba, aby si je vzal. Ty Ho prostě miluješ a máš věčnou jistotu, pokud jde o tebe i o ně.

Protože Kristus opravdu neudělá něco, co by nebylo pro tvoje dobro. Ale musíte mít tu jistotu, protože Mu věříte, a protože Ho milujete. Pokud Ho nemilujete, tak zbytečně věříte, že On existuje, že je toto všechno pravda, že existuje znovuzrození, že Kristus žije v nás, ale pokud Ho nemilujete, nic z toho vám nepomůže, když přijde těžká doba. Musíte Mu vše odevzdat. Dokonce i svoje nejmilejší. Já vám z vlastní zkušenosti říkám, že jsem to udělal.

Ale nejenom to. Já jsem odevzdal všechno. Dokonce i sebe.

Já jsem Mu dřív odevzdal i tento projekt. Já jsem Mu již dřív odevzdal projekt "Křesťanská síť."

To znamená, že mi Kristus může říct:

"Zdravko, teď jdi lovit ryby." Já jsem na to připravený. Já ten projekt vůbec neochraňuji. Nevím, jestli mi rozumíte.

Já nechodím kolem a neochraňuji ho, nestarám se o to, co kdo řekne, co si kdo myslí, jestli někdo útočí na naše přesvědčení, co o nás lidé říkají za zády, co se děje na sociálních sítích.

Ne. My se těmito věcmi nezabýváme. Proč?

Protože "Křesťanská síť" je Kristův projekt. Jak to vím?

Odevzdal jsem Mu to.

Pokud to není Jeho, tak ať mi to odejme, protože Zdravko nedělá nic pro to, aby to ochránil. Já nic nedělám. Já nikomu netelefonuji, abych si ochránil "Křesťanskou síť."

Vůbec nic. Každé setkání, které je organizováno, každý křest, všechno co "Křesťanská síť" dělá, je na základě iniciativy druhých.

Proto vím, že je to od Krista. Já jsem Mu řekl:

"Já nebudu nic dělat.

Ukonči to, Kriste, pokud to není Tvůj projekt !!

."Tímto způsobem je třeba, abyste vše odevzdali. Já tomu tak věřím. To je ten život v Kristu.

Samozřejmě skrze to se každodenně učíte podřizovat se Jemu.

Co to znamená, jak je třeba žít?

Avšak na počátku, dokud jste dětmi, to může vypadat trochu divně. Zůstáváte bez nějakých svých "hraček". Někdy vás něco zabolí, ale později se to stává životem radosti a lásky.

Bratři a sestry, to je nejlepší možný život.

Když se dokážete všeho zříct a zůstat radostní. Věřte mi, že i když Kristu puklo srdce, zachoval si důstojnost. Ale v tom Jeho životě existuje i vzkříšení a nejenom smrt. Proto když přijmeme Krista, tak máme naději, protože On byl vzkříšen.

Nevím, jestli mi rozumíte. V nás je vzkříšený Kristus.

Nejenom Kristus, který zemřel hříchu, nýbrž i Kristus, který byl vzkříšen. Takže my s Kristem můžeme překonat všechno.

Dokonce i nejtěžší okamžiky, ale to není možné, pokud Ho nemilujeme.

Nestačí, abychom znali evangelium deklarativně.

Nestačí, abychom znali biblické pravdy deklarativně, ani abychom deklarativně věděli vše o Kristu. Všechno, co se hlásá, není dostačující.

Nakonec bude nejdůležitější láska vůči Němu. Pokud Ho osobně budete milovat, pokud budete osobně v lásce sjednocení s Ním, tehdy budete moci všechno vydržet a bránit Boží čest.

Možná si bude muset Bůh někoho vzít dříve, protože by to nevydržel. Ale jak Ho můžu milovat? Musíš se s Ním sblížit.

Věřím, že tato série vám pomůže na té cestě sblížení se s Kristem. Tím způsobem Mu budeme stále blíž.

Když projdeme vším tím, o čem jsme mluvili.

Budeme Ho více milovat, On nám bude stále blíž. Čím větší je blízkost, tím více skrze nás může proudit Jeho život.

A co se mimo jiné nachází v tom životě?

Láska. Láska ke komu? K Bohu i ke druhým lidem.

Bratři a sestry, doufám, že vám to bylo k užitku. Doufám, že budete ještě více přemýšlet o tom životě v Kristu, ale doufám, že nejdřív uděláte všechno, o čem jsme mluvili během této série, že odhodíme vše, co není dobré, že podnikneme určité kroky jako znovuzrození křesťané, a že budeme stále více přemýšlet o růstu v Kristu. Já věřím, že skrze naši službu v období, které je před námi, toho ještě spoustu zveřejníme a také naši bratři ze zahraničí, takže budeme moci všichni společně růst v lásce v Kristu.

Samozřejmě bych si přál, abyste byli se mnou, protože existuje ještě jedna přednáška a věřím, že pro vás bude velmi zajímavá a mluví se v ní o tom, že můžete mít vždy jistotu spasení.

Existuje takový stav, ve kterém si křesťan může být jistý svým spasením?

Já věřím, že může a proto buďte s námi i během poslední dvanácté přednášky.

12. díl - Nový začátek s Bohem a Kristem.

Příprava Božího národa na nadcházející konflikt -
JISTOTA SPASENÍ V KAŽDÉM OKAMŽIKU RŮSTU
V KRISTU.

Toto je naše poslední, dvanáctá přednáška v této sérii.

Má název: "Jistota spasení v každém okamžiku růstu v Kristu"

Já věřím, že Boží národ by měl mít jistotu spasení.

Věřím, že každý znovuzrozený křesťan by měl mít jistotu
spasení, protože naše spasení není založeno na nás samých
a na našich zásluhách, nýbrž na Kristu a Kristových zásluhách.
Naše spasení má pevné základy.

O tom bych chtěl mluvit v této přednášce.

Vrátíme se na počátek. Když Bůh stvořil člověka, dal mu
ducha a tělo. Když se spojil duch a tělo, vznikla živá duše.
Člověk byl dokonalý duchovně i tělesně. I jeho duševno
neboli vědomá mysl byla dokonalá.

Lidský duch byl ve spojení s Bohem Jeho vědomá mysl byla
čistá a neposkvrněná pod vedením ducha. Tělo bylo zcela
dokonalé a řízené vědomou myslí.

Uvědomte si, že tohoto dokonalého člověka přemohl satan.

To bylo důsledkem rozhodnutí člověka. Ne kvůli tomu, že by
měl člověk nějaký nedostatek.

Člověk se svobodnou vůlí rozhodl, že se oddělí od Boha, ale je
důležité, abychom věděli, že satan přemohl tohoto dokonalého
člověka. Avšak když padl do hříchu, člověk již nebyl
dokonalý. Jeho přirozenost padla.

Co to znamená?

Jeho duch se oddělil od Boha, jeho mysl se stala sobeckou

a začaly ji řídit tělesné touhy, protože se tělo dostalo do stavu sebeochrany a sebeobrany a důsledkem toho jsou tělesné touhy. Proto se říká tělesná mysl (smýšlení), protože mysl je podřízena tělesným touhám. Bůh nemohl pomoci takovému člověku, aby se spasil, a aby to spasení bylo spravedlivé a reálné, ledaže by se Boží Syn vtělil. Takže spasení je nemožná situace bez Kristova vtělení.

Proč?

Člověk po pádu do hříchu v padlém těle s padlou myslí dokonce i když se s ním Bůh znovu spojí, což se stalo skrze víru, tak přes to všechno člověk nemůže přemoci satana a vždy klást Boží vůli na první místo do smrti, pokud tento člověk není pod Boží ochranou a pod Boží milostí.

Člověk v padlé přirozenosti, v tomto těle, které máme my, pokud je pod mocí satana, i přestože je ve spojení s Bohem nedokáže satanovi dokonale odolat.

Důraz je na dokonalosti a proč?

Protože jeho padlá mysl nedokáže odolat tělu ani satanovi, když je člověk zcela vydán pokušení. A právě proto Bůh nikomu nemohl dát spasení dřív, než Kristus přišel, jedine skrze zaslíbení.

Jinak by to nebylo spravedlivé. Proč?

Protože žádný člověk před Kristem v realitě nebyl silnější než satan a žádný člověk nemohl mít dokonalou poslušnost, která je potřebná pro nebe.

Bylo pár příkladů lidí ve starém zákonu, kteří byli předobrazem toho, co Kristus jednoho dne udělá, ale oni byli pod Boží ochranou a nezvítězili reálně nad satanem. Jejich životy nebyly dokonalé v té míře, aby mohli být spasení na základě svého života. Na základě toho, jací jsou.

Ne, ani to nebylo dostačující, protože by satan vznášel námitky. Zaprvé ty životy nebyly zcela dokonalé od narození do smrti a ty životy by také nedokázali odolat satanovi, kdyby Bůh dovolil, aby je satan pokoušel, jak se mu zlíbí bez Boží ochrany. Z toho důvodu Bůh nemohl dát spasení ve starém zákoně.

Spasení bylo na úrovni zaslíbení.

Spasení musí být takové, že člověk v padlém těle s padlou myslí musí být dokonale spravedlivý a zvítězit nad satanem vždy a ve všech okolnostech.

Dokonce i bez Boží milosti. Když říkám bez Boží milosti, tak mám na mysli bez Boží ochrany, bez vnější ochrany.

Uvědomte si, že to nikdo nedokáže. Takže Bůh člověku zaslíbil spasení. Bylo to pouze zaslíbení.

Proč?

Protože toho nemohl nikdo dosáhnout, a proto to bylo zaslíbení.

A co bylo zaslíbeno?

Že jednoho dne přijde semeno z ženy, tedy člověk. A to bude vlastně Syn Boží, který se vtělí a udělá to, co člověk nemůže. Zvítězí nad satanem a opravdu Syn Boží před asi 2000 lety zaujal pozici člověka. Pozici hříšníka.

Jakým způsobem?

Měl padlé tělo. To je padlé neboli hříšné lidské tělo.

Nazývejte to, jak chcete.

A na kříži byl i v duchu i v mysli oddělený od Boha. To byla skutečně pozice hříšníka. Kromě toho Bůh od Syna odňal veškerou vnější ochranu a Syn se ocitl zcela pod satanovou vládou na kříži Golgoty.

To byla ta chvíle temnoty. Syn Boží tomu všemu odolal a zůstal věrný Bohu do smrti. Tím způsobem přemohl satana, což nikdo jiný nedokáže.

Pán Ježíš v okolnostech satanova království ho porazil. To nikdo před Kristem nedokázal. A proto Bůh Krista vzkřísil a oslavil a dal Mu moc, aby byl všemohoucí, všudypřítomný a vševědoucí atd.

A proč?

Protože je teď potřeba, aby Syn Boží svůj život, ten život, který zvítězil nad satanem a nad hříchem, aby ho mohl předávat těm, kteří v Něj věří. To semeno neboli ten Kristův život, který se dává věrným, to je v podstatě Kristův duch. Kristův duch, který byl v padlém těle na Zemi před asi 2000 lety a zvítězil nad hříchem a satanem. Takže Bůh je opravdu spravedlivý, když zachraňuje hříšníky.

Proč? Protože jim skrze víru dává Kristův dokonalý život. V tom životě je vítězství nad hříchem a satanem které se dává skrze víru. Takže žádný člověk nikdy nemohl dokonale zvítězit nad hříchem a satanem. A proto nikdo nemohl být spasený před Kristem. Avšak Kristus to udělal a nyní protože my to nemáme, Bůh našel způsob, jak nám dát ten dokonalý život.

Jak? Jak tedy? Skrze víru.

A to je čin svobodné vůle. Naše víra je naše svobodná vůle. Takže Bůh je opravdu spravedlivý, když zachraňuje hříšníky. Jak se ten život dává? Dává se skrze proces znovuzrození.

Tak to nazýváme.

Tak je to nazváno v Bibli.

Co je znovuzrození?

To je, když Kristův duch přijde do našeho padlého těla. Když se sjednotí s naším duchem, který se nachází v našem padlém těle. Takže Bůh dal Kristu sílu neboli Svatého ducha, aby se Kristus mohl s námi sjednotit a potom nám Kristus skrze Svatého ducha neboli Božího ducha mohl dát svého ducha.

Jeho duch přišel do našeho padlého těla. To stačí k tomu, abychom měli věčný život. To je znovuzrození.

Takže v tom životě, který jsme dostali je obsaženo vše, co je potřebné pro věčnost. Láska, dobrota i spravedlnost, ale také odmítání hříchu a satana do smrti. Takže i když jsme v padlém těle, my máme věčný život.

Proč?

Protože Syn Boží byl v padlém těle, zvítězil nad hříchem a satanem a teď nám dává ten život.

Uvědomte si, co Bůh udělal. Že živá bytost v padlém těle s padlou přirozeností může přemoci hřích i satana. To byla bezvýchodná situace. Proto věřím, že se satan ze začátku radoval, když člověk padl, protože si myslel, že se už nikdo nikdy nebude moci vrátit k Bohu. Avšak nepočítal s jednou věcí, že se Syn Boží stane člověkem. Syn Boží udělal to, co člověk nemůže a nyní nám Bůh, i když jsme v padlém těle, dává věčný život.

Přečtu jeden verš:

Židům 10:14.

"Tak jedinou obětí navždy přivedl k dokonalosti ty, které posvěcuje."

Skrze smrt na kříži, skrze smrt hříchu On zvítězil nad hříchem i satanem. A to stačí pro náš věčný život. Když nám Kristus dá ten svůj ukřižovaný život, který před 2000 lety v padlém těle přemohl hřích a satana, my máme věčný život. Máme to, co měl Kristus a dostáváme to skrze víru, ne skrze zásluhy. Proto tehdy Kristus odejmul satanovi království, ne dřív. Neboť satana nikdo dřív nepřemohl. A proto my nyní s Kristovým životem v nás žijeme v Božím, ne v satanově království.

V Božím duchovním království.

Satan nám sice může uškodit tělesně, nikoliv duchovně, dokud se držíme Krista.

Jak jsem již řekl, spasení je dar skrze víru:

Efezským 2:8-9.

"Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit."

Ale někdo se možná zeptá:

- Proč v životě věrných není vidět Kristův život?

A já odpovídám: - Copak není vidět?

Každý den je vidět stále víc. Avšak správná otázka by byla následující:

- Proč ve věrných není vidět Kristův život v plnosti?

To je správná otázka. Podíváme se, proč ten život ve věřících není vidět v plnosti. Co je život?

Uvědomte si, že život není nějaká statická věc, nýbrž velmi dynamická. Život se žije a roste se v něm. Život například znamená proces od narození jako miminka až do dospělosti osoby. Nejenom fyzicky, ale i duchovně. Co to znamená?

Ten život, který je v miminku při narození, je stejný život, který to miminko má i když vyroste. Takže život není statická věc, nýbrž velmi dynamická.

Co to znamená, když to přeneseme na naše spasení. Ti, kdo jsou miminka v Kristu (to jsou ti, kdo mají Kristův život skrze znovuzrození), i když ještě nedorostli v Kristu (nemají Kristův charakter, Jeho život se ještě neprojevil v plnosti), pro ně je dostačující, že mají Kristův život, aby byli spaseni.

Rozumíte?

Takže i miminko může být spasené. Miminko v Kristu. Ted' si to zkusíme říct trochu jiným jazykem. Jazykem z přírody.

Tedy co je život?

Proces od semene k plodu. Stejný život, který je v plodu, je také v semeni a naopak. Ted' si to dáme do souvislosti s naším spasením.

Ti, kteří mají semeno, to je Kristův život skrze znovuzrození, i když nemají zralý plod, tedy i když nemají Kristův charakter, stačí když mají semeno, aby byli spaseni, to je ten Kristův život, protože to semeno má v sobě vše, co je potřebné pro plod.

Takže bratři a sestry, pokud někdo zemřel ve víře, i když ještě neměl zralé plody, bude spasený pro věčnost, protože má Kristův život, který přijal skrze víru. A v tom životě je obsaženo vše, co je potřebné k věčnému životu.

Takže naše víra nás zachraňuje, protože tou vírou přijímáme Kristův život, a v tom životě je všechno, co je potřeba k tomu, abychom mohli žít věčně.

Avšak to nutně neznamená, že se v nás ten život vždy projevuje v plnosti.

Proč?

Protože on musí růst, avšak ten růst nemá vliv na naše spasení. Ten růst má vliv na to, že to druzí uvidí a budou přitáhnuti k Bohu a díky tomu budeme moci bránit Boží čest. Teď si řekneme konkrétně, které jsou důkazy našeho spasení.

Existuje náš osobní důkaz spasení, to je naše víra.

Víra v Krista osobně, v Kristovy zásluhy, v Jeho život v Jeho semeno, které nám dává jako dar skrze znovuzrození. Kristus je naší jistotou skrze naši víru, protože věříme. Takže naše víra je důkazem našeho spasení. Já věřím Kristu, věřím, že se Jeho život stal mým tím, že jsem v Něj uvěřil. A Jeho život může žít věčně.

To je věčný život. V tom životě je vítězství nad hříchem, vítězství nad satanem a všechno ostatní, co je potřeba k tomu, abychom mohli žít věčně. Takže já se prostě svojí vírou spasím. Moje víra je jistota spasení. Já nevěřím něčemu, co je neskutečné a nemožné.

Bůh říká: - Jestli věříš v Syna, tak máš život. A já opravdu věřím.

Věřím Kristu, věřím v ten Jeho spásonosný život a věřím tomu, co Bible říká. Že mi je ten život dán na základě víry. Takže mým důkazem v soukromí je to, že věřím. Avšak máme ještě jiné důkazy, že jsme spasení. Ty jsem nazval biblické důkazy našeho spasení. Prvním a hlavním biblickým důkazem našeho spasení je ten Kristův život.

Tedy Kristův vzkříšený život, ve kterém je poražený hřích, satan a smrt. To je věčný život, který se dává nám skrze víru. Takže pokud chcete někomu ukázat biblický důkaz, že jste spasení, ukažte mu Kristův život. V tom životě je všechno, co je potřebné, abychom mohli žít věčně a můžete druhým říct, že právě ten Kristův život, který vidí v Bibli, který je tam podrobně popsán, se dává nám, pokud věříme. To je biblický důkaz. Kristův život je hlavní biblický důkaz toho, že jsme spasení.

Přečtu jeden verš:

1. Korintským 1:30-31.

"Jen díky němu jste v Kristu Ježíši, který se stal naší moudrostí od Boha, naší spravedlností, posvěcením a vykoupením. A proto, jak je psáno:

„Kdo se chlubí, ať se chlubí v Hospodinu.“

Existuje ještě jiný biblický důkaz našeho spasení.

Který je to důkaz?

Boží národ poslední doby neboli 144 000 jsou druhým biblickým důkazem spasení člověka.

Jakým způsobem?

Oni jsou důkazem z Bible, že Kristův život funguje nejenom v Kristu, nýbrž i ve druhých lidech. Takže Kristův život, který můžeme druhým ukázat v Bibli, funguje i v člověku.

To stejné, co dokázal Kristus, nyní může udělat i člověk.
Máme pro to důkaz v Bibli. Důkazem je 144 000.

Jakým způsobem?

144 000 dozrají v plnosti a jejich plod bude zralý jako byl v Kristu. To je ta poslední generace, kterou nazýváme 144 000. Oni jsou prvotiny žně.

Oni dozrají v plnosti. Oni zvítězí nad satanem. A to dokázal zatím jenom Kristus.

Na základě prvotin se určuje, jestli je čas ke sklizni (žni).

144 000 jsou biblickým důkazem, ale budou i veřejným důkazem před celým vesmírem, že je sklizeň připravena neboli, že všichni ti, kdo mají Kristovo semeno, což je Kristův život, mohou žít věčně, i když v nich možná během života plod nedozrál v plnosti.

Přečtu jeden verš:

Římanům 11:16.

"Jsou-li svaté prvotiny, je svaté i těsto. Je-li svatý kořen, jsou svaté i větve."

Takže pokud jsou svaté prvotiny, svatý je i ostatek (zbytek). V Bibli je 144 000 nazváno prvotinami. Oni jsou důkazem toho, že jsme i my svatí neboli že jsou všichni ti, kdo během historie věřili v Krista, svatí. Avšak v nich ten plod nedozrál zcela a ve 144 000 dozraje úplně. Existuje ještě jeden důkaz, vnější důkaz.

To je důkaz, který mohou ostatní vidět. To je náš osobní život. A co to je? To je víra v Krista, kterou ukazujeme ostatním a Kristovy plody v nás, které mohou být malé anebo velké, a které ostatní vidí. Všichni věřící v historii, přinášeli plody ve větší anebo menší míře. Mám na mysli věřící, kteří se spoléhali na Kristovy zásluhy. Ne na svoje vlastní zásluhy. Na Kristovu spravedlnost, ne na svoji vlastní. Ti, kteří

rozuměli skutečnosti, že je pouze Kristus jako člověk kvalifikovaný, aby žil věčně.

Takže my nehledíme na sebe. My žijeme vírou, zatímco žijeme v tomto světě a nikdy nebudeme moci vidět sebe jako Krista, abychom mohli říct, že jsme dosáhli dokonalosti, ale my věříme, že Kristus skrze nás přináší ovoce. To znamená, že se musíme ztratit v tom vztahu s Kristem a musíme věřit, že On bude přinášet ovoce (plody), ale my nebudeme hledět na to ovoce (plody) a nebudeme o něm přemýšlet. To je velmi důležité. Tedy máme osobní důkaz, že jsme spaseni. To je naše víra. Prostě věříme tomu, co říká Bible. A to je, že pokud věříš v Ježíše Krista jako Božího Syna a tomu, že ti musí dát svůj spásonosný život, budeš ten život mít.

My tomu věříme, a proto věříme, že jsme ten život přijali, a že jsme znovuzrození. A také máme biblické důkazy pro naše spasení. První biblický důkaz, který můžete ukázat druhým v Bibli je Kristův život. Proč? Protože v tom životě existuje vše, co je potřebné pro život ve věčnosti. A samozřejmě to můžete ukázat druhým. Toto je ten život, který reálně může existovat věčně.

Zvítězil nad hříchem, zvítězil nad satanem a ten život se dává nám skrze víru.

Toto je biblický důkaz a existuje ještě jeden důkaz, protože někdo může říct:

- Dobrá, ale to je Kristus, ale může být člověk takový?

Ano, v Bibli existuje důkaz, že i člověk může být takový.

Tím důkazem je 144 000.

Ukažte lidem, že jsou oni dokonalé prvotiny, které přinesou ovoce (plody) v plnosti a dokážou, že Kristův život je účinný i v člověku, nejenom v Kristu. Takže máte důkaz v Bibli, že jste spasení. Kristův život je důkazem a důkazem je i 144 000.

A kromě našeho osobního důkazu i kromě biblických důkazů, existují takzvané vnější důkazy, které mohou vidět i druzí.

To je naše víra v Krista a naše ovoce.

Ale my nehledíme na to ovoce, aby to někdo špatně nepochopil, my nehledíme na sebe, ale věříme tomu, že Kristus skrze nás přináší ovoce.

Ať to vidí i druzí. A druzí to uvidí, věřte mi. To neznamena, že už nikdy nepadneme anebo že nebudeme mít turbulence, ale život běží nepřetržitě roky a desetiletí. Věřte mi, že v těch, kteří jsou Kristovy bude vidět ovoce. Ale nepřemýšlejme o ovoci a nehleďme na ovoce. My hledíme na Krista, ale věříme, že On přináší ovoce skrze nás.

Takže si opravdu můžeme být jisti svým spasením. Máme osobní důkazy, biblické důkazy a existují i důkazy, které druzí mohou vidět.

To je ospravedlnění vírou, bratři a sestry.

Ospravedlnění vírou je, když Bůh ve vás vidí to, co je skutečné. A co vidí? Kristův život.

A co je v Kristově životě?

V Kristově životě je dokonalá spravedlnost, která zvítězila nad hříchem a satanem a odolala tomu všemu do smrti. To v nás Bůh vidí.

To není to ospravedlnění vírou, které nás možná kdysi vyučovali a to je, že Bůh v nás vidí něco, čím my nejsme.

Vidí Krista a ne nás. Ale ne.

Ospravedlnění vírou je, když Bůh vidí nás.

A co v nás vidí?

Vidí Krista, který je v nás. A Kristův život je dokonalý.

Takže to je ospravedlnění vírou.

Víte vy, co je ospravedlnění vírou?

Boží národ to ví. Ale vyzývám i ostatní, aby o tom přemýšleli. Hlavně ne-trojiční, kteří nepochopili v plnosti pravdu Kristus

v nás a pravdu o znovuzrození. Aby skutečně pochopili, co je ospravedlnění vírou.

Ospravedlnění vírou nesouvisí s církvemi, nesouvisí se zvyky a tradicemi. A nesouvisí se zákonem. Ospravedlnění vírou znamená, že jste vy spravedliví na základě toho, že věříte v Krista.

A jakým způsobem jste spravedliví?

Tím, že máte Kristův život a ten Kristův život je dokonalý.

K tomu nemůžete nic přidat ani nic odejmout. Vy nemusíte dokazovat svoji spravedlnost.

Proč?

Protože Kristus je důkazem a 144 000 bude veřejným důkazem, že je i v člověku účinný ten Kristův život. Takže my nemusíme dokazovat tu spravedlnost, a proto jsme spasení.

Avšak ta spravedlnost bude nevyhnutelně vidět v našem životě. Dříve anebo později. Život plyne a někdo dozrává dřív a někdo později.

Takže bratři a sestry, ospravedlnění vírou je poselství, které my hlásáme.

A co je ve skutečnosti ospravedlnění vírou?

Kristus v nás.

Doufám, že jste obdrželi požehnání skrze tuto sérii přednášek, a že jste získali užitečné informace, které použijete v životě.

Amen